

การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการ
เตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

DEVELOPMENT OF A COVER DANCE ACTIVITY SET TO DEVELOP AND ENHANCE
THE POTENTIAL OF SOFT SKILLS IN PREPARATION FOR ENTERING INTO THE EARLY
WORK

วรรษยา ชลวิทย์

การพัฒนาชุดกิจกรรมคัมพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการ
เตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF A COVER DANCE ACTIVITY SET TO DEVELOP AND ENHANCE
THE POTENTIAL OF SOFT SKILLS IN PREPARATION FOR ENTERING INTO THE EARLY
WORK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Art Education)

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาชุดกิจกรรมคัมพ์เวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะ ในการเตรียม
ความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

ของ

วิทยาลัย ชลวิถี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรากร จันทนะสาโร)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ใน การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น
ผู้วิจัย	วรัชยา ชลวิถิ
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธรากร จันทนะสาโร

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น 2. เพื่อประเมินผลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จำนวน 35 คน โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรรยาบรรณต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณจำนวน 31 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณ (Soft Skills) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด 31 ข้อ โดยวัดทักษะจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) และ 2) ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ ที่มีชื่อว่า “Cover Dance for 2 Soft Skills” มีทั้งหมด 15 ครั้ง โดยนำแนวคิด ทฤษฎีด้านการเต้นคัพเวอร์แดนซ์และด้านนาฏศิลป์สากลที่นำมาบูรณาการร่วมกับการพัฒนาทักษะจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) มาพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมที่ใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้โดยผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทางด้านทักษะการทำงานเป็นทีม แสดงให้เห็นว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 1.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.19 และหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 4.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.13 และผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทางด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน แสดงให้เห็นว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงาน เท่ากับ 1.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.21 และหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงาน เท่ากับ 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.16 เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยระดับจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีมและจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงาน ก่อนเข้าร่วมและหลังเข้าร่วมชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะการทำงาน,จรรยาบรรณ,ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์,การเต้นคัพเวอร์แดนซ์,นาฏศิลป์สากล

Title	DEVELOPMENT OF A COVER DANCE ACTIVITY SET TO DEVELOP AND ENHANCE THE POTENTIAL OF SOFT SKILLS IN PREPARATION FOR ENTERING INTO THE EARLY WORK
Author	WARATCHAYA CHOLVITEE
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Dharakorn Chandnasaro

This research aimed to: (1) develop a cover dance activity program designed to enhance Too many words, enhance is enough. Soft skills among final-year undergraduate students in preparation for entering the professional workforce as new graduates and (2) evaluate the pre- and post-participation outcomes of the cover dance activities on on soft skill development among among this target group. The sample consisted of 35 final-year undergraduate students from a university in Bangkok who volunteered to participate. These students had an average soft skills assessment scores equal to or below 2.50, based on a 31-item soft skills test. The research instruments included: (1) a 31-item pre- and post-test soft skills assessment, which measured teamwork effectiveness and planning and work methodology and (2) a 15-session activity program titled "Cover Dance for 2 Soft Skills". The program was developed by integrating concepts and theories from cover dance and international performing arts to enhance teamwork effectiveness, planning and work methodology skills. The results revealed that the mean score for teamwork effectiveness before participating in the activities was 1.86 (SD = 0.19), and after participation, the mean score increased to 4.06 (SD = 0.13). Regarding planning and ways of working, the pre-activity mean score was 1.78 (SD = 0.21), which increased to 4.14 (SD = 0.16) post-activity. Comparison of pre- and post-activity mean scores indicated statistically significant improvement at the .05 level in both soft skill domains: teamwork effectiveness, planning and ways of working.

Keyword : Work skills, Soft skills, Cover Dance, Cover dance activity set, Western dance

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เกิดจากความกรุณาและความช่วยเหลือทั้งการให้คำปรึกษา การให้คำแนะนำและให้การสนับสนุน ความใส่ใจอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนากร จันทนะสาโร อาจารย์ที่ปรึกษาหลักของปริญญานิพนธ์เล่มนี้ อีกทั้งให้ความรู้อันเป็นประโยชน์แก่วิชา ครอบคลุมไปถึงการ สละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชสันติ แวงวรรณ ประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะวดี มากพา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวิรัตน์ จันทพงษ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรวัน แพทยานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล อินจันทร์ คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการปรับแก้ปริญญานิพนธ์ให้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธนนท์พัชร อัสวเสมาชัย สาขานานาวิทยาศาสตร์และการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์ พิมพ์ทอง สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ เมทะนี สาขาวิชาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์การดนตรีและศิลปะการแสดง คณะอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ กรมณีโรจน์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์และศิลปการแสดงคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และดร.กิงกาญจน์ จงสุขไกล สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความกรุณาในการตรวจเครื่องมือและให้คำแนะนำที่มีค่าต่อการปรับปรุงเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอพระคุณครอบครัว "ชลวิทย์" รุ่นพี่สำนักวิเทศสัมพันธ์และเครือข่ายอาเซียน มบส. คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ สาขาวิชานิติศาสตร์ มสธ. และเจ้าหน้าที่ มศว ที่คอยสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาในการทำงานวิจัย และขอบคุณตัวผู้วิจัยเองที่อดทนจนสำเร็จปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ หากขาดตกบกพร่องประการใดผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ ขอกราบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

วรรษยา ชลวิทย์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมติฐานในการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในงานวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยทำงานช่วงต้น	7
1.1 ความหมายของวัยทำงาน.....	7
1.2 การแบ่งช่วงวัยทำงาน	8
2. แนวคิดเจนเนอเรชั่น (Generation).....	8
2.1 ความหมายของเจนเนอเรชั่น	8
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจนเนอเรชั่น.....	9

2.3 ลักษณะเฉพาะของกลุ่มเจเนอเรชั่น.....	10
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจรรยาทักษะ (Soft Skills).....	11
3.1 ความหมายของจรรยาทักษะ.....	11
3.2 ความสำคัญของจรรยาทักษะ.....	13
3.3 องค์ประกอบที่สำคัญของจรรยาทักษะ.....	14
3.4 จรรยาทักษะที่จะพัฒนาในงานวิจัย.....	16
3.4.1 ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness).....	16
3.4.2 ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working)...	20
4. นาฏศิลป์ตะวันตกและนาฏศิลป์สร้างสรรค์.....	23
4.1 ความหมายนาฏศิลป์ตะวันตก.....	23
4.2 ความหมายนาฏศิลป์สร้างสรรค์.....	23
4.3 นาฏศิลป์ตะวันตกเพื่อการแสดงละครเวทีและภาพยนตร์.....	24
4.3.1 แจ๊ซแดนซ์ (Jazz Dance).....	24
4.3.2 โมเดิร์นแดนซ์ (Modern dance).....	25
4.3.3 คอนเทมโพรารีแดนซ์ (Contemporary dance).....	25
4.3.4 นาฏศิลป์ตะวันตกที่เต้นตามท้องถนนหรือ สตรีทแดนซ์ (Street Dances). ..	26
5. คัฟเวอร์แดนซ์.....	27
5.1 ความหมายของคัฟเวอร์แดนซ์.....	27
5.2 กระแสคัฟเวอร์แดนซ์ที่เข้ามาสู่ประเทศไทย.....	29
5.2.1 การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสื่อ (Mediescapes).....	29
5.2.2 การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านอุดมการณ์ทางความคิดผ่านกิจกรรม สัมพันธ์ (Ideascapes).....	32
5.2.3 การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสถาบันสอนเต้น (Finanscapes).....	33

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ	34
6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการเติบโตขององค์กร	35
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	37
1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
1.1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	37
1.2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	37
1.2.1 เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	37
1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	37
2. แบบแผนการวิจัย	37
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.1 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณวิชาชีพ (Soft Skills) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม	38
3.2 การพัฒนาชุดกิจกรรมคอมพิวเตอร์	39
4. การดำเนินการทดลองเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
4.1 ขั้นตอนการเตรียมการ	40
4.2 ขั้นตอนการดำเนินการ	40
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	41
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.2.1 การพัฒนาชุดกิจกรรมคอมพิวเตอร์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้าน จรรยาบรรณวิชาชีพ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น	42

4.2.2 การเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริม	
ศักยภาพด้านจรรยาวัชระ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้น	
ปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่รั้วทำงานช่วงต้น	67
บทที่ 5 การสรุปผลและการอภิปรายผล	79
5.1 การสรุปผล	80
5.1.1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้าน	
จรรยาวัชระ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย	
เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่รั้วทำงานช่วงต้น.....	80
5.1.2 ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริม	
ศักยภาพด้านจรรยาวัชระ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้น	
ปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่รั้วทำงานช่วงต้น	82
5.2 การอภิปรายผล.....	83
5.2.1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้าน	
จรรยาวัชระ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย	
เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่รั้วทำงานช่วงต้น.....	83
5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริม	
ศักยภาพด้านจรรยาวัชระ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้น	
ปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่รั้วทำงานช่วงต้น	86
5.3 ข้อเสนอแนะ	89
5.3.1 ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้.....	89
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก	97
เอกสารรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์และหนังสือราชการในงานวิจัย.....	98

ภาคผนวก ข.....	107
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย.....	108
ภาคผนวก ค	109
แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	110
ภาคผนวก ง.....	120
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	121
ภาคผนวก จ.....	125
ข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินเครื่องมือการวิจัย แบบวัดจรรยาวัติกษะก่อนและหลังเข้าร่วมชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills”	126
ภาคผนวก ฉ	134
แผนการจัดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills”	135
ภาคผนวก ช.....	143
รูปภาพการเข้าร่วมกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills”	144
ประวัติผู้เขียน.....	145

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ตารางสรุปองค์ประกอบจรรยาบรรณทักษะ ด้านทักษะหรือลักษณะส่วนบุคคล	14
ตาราง 2 ตารางสรุปองค์ประกอบจรรยาบรรณทักษะ ด้านทักษะระหว่างบุคคลในสังคม	15
ตาราง 3 ตารางสรุปองค์ประกอบจรรยาบรรณทักษะ ด้านทักษะระหว่างบุคคลในสังคม	16
ตาราง 4 ผลการพิจารณาค่า IOC ของชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills”	49
ตาราง 5 แผนชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills”	52
ตาราง 6 ข้อมูลทั่วไป.....	68
ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมรายบุคคล	69
ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานรายบุคคล.....	72
ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะรายบุคคล	75
ตาราง 10 ผลเปรียบเทียบจรรยาบรรณทักษะ	78

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	6
ภาพประกอบ 2 โมเดล Eisenhower Matrix	22
ภาพประกอบ 3 ผังขั้นตอนการศึกษาและการพัฒนา.....	46
ภาพประกอบ 4 เปรียบเทียบผลระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม.....	82

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือเป็นแกนหลักของการพัฒนาประเทศเป็นสำคัญ ผลักดันให้เกิด แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แผนยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพสูงสุด(สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562, น.4) ข้อมูลจากฐานข้อมูลกลางกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2566) ชี้ให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทย (40,368,845 คน) เป็นกลุ่มวัยแรงงาน (อายุ 20-59 ปี) ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและรับผิดชอบการดูแลประชากรกลุ่มวัยอื่น ๆ (ฐานข้อมูลกลาง กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2566)

จากการสำรวจงานวิจัยของ Jackson (2013) และ Jobmyway (2565) ชี้ให้เห็นว่าบัณฑิตจบใหม่และบุคลากรในวัยเริ่มต้นทำงานได้รับการพัฒนาสมรรถนะทักษะ (Hard Skills) ซึ่งเป็นทักษะวิชาชีพเฉพาะทางเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดเป็นหลัก ทว่ากลับขาดจรรยาบรรณ (Soft Skills) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและความสำเร็จในอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม (Jackson D., 2013, p. 776-7790; Jobmyway, 2565)

นอกจากนี้ บทความของ Techsauce Team (2023) ระบุว่าการศึกษาจรรยาบรรณทักษะในกลุ่มประชากร Gen-Z มีสาเหตุมาจากปัจจัยหลักสองประการ ได้แก่ ความเหลื่อมล้ำทางเจนเนอเรชั่น

ประชากรแต่ละเจนเนอเรชันเผชิญกับความท้าทายทางวัฒนธรรมเมื่อเข้าสู่วัยทำงาน ซึ่งรวมถึงการปรับตัวด้านการแต่งกายสำหรับธุรกิจ การใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสม ตลอดจนการปฏิบัติตามธรรมเนียมทางสังคมและองค์กรที่เปลี่ยนแปลงไป และผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลให้การเรียนการสอนและการทำงานปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบออนไลน์และ Work from Home ซึ่งทำให้กลุ่มคน Gen-Z ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงดังกล่าวขาดโอกาสในการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ทักษะการสนทนาและการปรับตัวด้านการแต่งกายในสถานการณ์ทางสังคมและองค์กร ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นเหตุผลให้หลายองค์กรและสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากร Gen-Z โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างจรรยาบรรณทักษะพื้นฐาน (Techsauce Team, 2023)

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดยมุ่งเน้นเพียงสมรรถนะทักษะอาจไม่เพียงพอต่อการทำงานในบริบทปัจจุบัน การพัฒนาจึงควรควบคู่ไปกับ จรรยาบรรณซึ่งเป็นทักษะเสริมที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและเป็นที่ต้องการของทุกองค์กร จากการสำรวจจรรยาบรรณทักษะที่จำเป็นในปี 2566 พบว่ามีจรรยาบรรณหลายประการที่เป็นที่กล่าวถึงในแวดวงการทำงานปัจจุบัน ทั้งในแง่ของปัญหาที่พบและตรงกับความต้องการของหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of Working) (สุนันทา มาวัน และคณะ, 2565; LILY ZAY, 2022; Monique Danao, 2023; CARTOON TANAPORN, 2566; Ad Addict TH, 2566)

ในปัจจุบัน มีการประยุกต์ใช้ความรู้จากศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงเพื่อพัฒนาศักยภาพประชากรในหลากหลายรูปแบบ อาทิเช่น งานวิจัยของณัฐพร วิชาลธกรกุล (2563) และราเมศ ลิ้มตระกูล (2565) ที่ได้นำ นาฏศิลป์มาบำบัดกลุ่มอาการออพฟิสซินโดรม โดยใช้ทำนาฏศิลป์เพื่อยืดเหยียดกล้ามเนื้อและบรรเทาอาการของโรค (ณัฐพร วิชาลธกรกุล, 2563, น. 90-98; ราเมศ ลิ้มตระกูล, 2565, น. 50-61) นอกจากนี้ ระวีวรรณ วรณวิไชย (2562) ยังได้นำนาฏศิลป์มาบำบัดมาใช้กับเด็กดาวนซินโดรมที่มีอาการสมาธิสั้น ซึ่งช่วยเพิ่มสมาธิให้เด็กเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้ครอบคลุมและลุ่มลึกยิ่งขึ้น (ระวีวรรณ วรณวิไชย, 2562, น. 146-157)

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากิจกรรมการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) เป็นอีกหนึ่งรูปแบบกิจกรรมเพิ่มเติม กิจกรรมนี้จัดอยู่ในประเภทนาฏศิลป์ประยุกต์ ซึ่งเป็นการเลียนแบบการเต้นและการขบ๊อง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน รวมถึงการแต่งกาย การสวมบทบาททสมมติ และการดึงเอกลักษณ์ของศิลปินต้นแบบให้ใกล้เคียงที่สุด กิจกรรมการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ได้รับความนิยม

อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน อันเป็นผลจากกระแสวัฒนธรรมต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทย รูปแบบการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มีการพัฒนามาจากพื้นฐานการเต้นหลากหลายรูปแบบ เช่น K-Pop, J-Pop, T-Pop หรือนาฏศิลป์รูปแบบอื่น ๆ อาทิเช่น ฮิปฮอป (Hip Hop), บีบอย (B-boy), สตรีทแดนซ์ (Street Dance), ป๊อปปิ้ง (Popping), และแจซ (Jazz Dance) (อรรฆอร นุรมัธนันท์, 2552, น. 16-21; ธนพร ประทักษ์วิริยะ, 2560, น. 43-44; ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์, 2558, น. 22-33; สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม, 2559, น. 149-158) งานวิจัยของธนพร ประทักษ์วิริยะ (2560) สันนิษฐานว่ากิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ มีจุดเริ่มต้นจากการเลียนแบบการแต่งกายตามแฟชั่นญี่ปุ่น จากนั้นจึงพัฒนาเป็นการเต้นเลียนแบบศิลปินไอดอลที่ได้รับความนิยม ซึ่งนำไปสู่กระแสความนิยมที่แพร่หลายในภายหลัง รวมถึงวงการ K-Pop และศิลปินไทย

จากการสำรวจพบว่า ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเต้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคคลอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น เดลินิวส์ออนไลน์ (2566) รายงานว่า ไคคอนสยาม ร่วมกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีประจำประเทศไทย (KCC) สมาคมกีฬาเชียร์แห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทย สถาบันบางกอกแดนซ์ THE INNER STUDIO THE KNIVERSE และ Lotus's Privé ได้จัดการแข่งขัน “ICONSIAM DANCETOPIA COMPETITION SEASON 2” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีสำหรับผู้รักการเต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเต้น K-POP Cover Dance เพื่อสนับสนุนเยาวชนให้มีโอกาสแสดงความสามารถและพัฒนาสู่เวทีระดับโลก(เดลินิวส์ออนไลน์, 2566)

นอกจากนี้ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) (2558) ยังได้จัดกิจกรรม “Cover Dance by sook” เพื่อให้ผู้สนใจได้เรียนรู้เทคนิคการแกะท่าเต้นและการฝึกซ้อมให้เหมือนต้นฉบับอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดกว้างสำหรับทุกคน(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2558) และโครงการ “TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ TO BE NUMBER ONE ภายใต้พระดำริของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ก็มีเป้าหมายในการส่งเสริมศักยภาพเยาวชนและป้องกันปัญหายาเสพติดผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ (Go Ahead News, 2024) กิจกรรมเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักและการสนับสนุนจากทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการนำกิจกรรมการเต้นมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาที่บัณฑิตจบใหม่กำลังเผชิญเมื่อเข้าสู่การทำงาน ซึ่งพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะทักษะหรือทักษะวิชาชีพ

เฉพาะทางเป็นหลัก แต่ยังขาดการเตรียมความพร้อมด้านจรรยาบรรณทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความรู้จากศาสตร์ด้านนาฏศิลป์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเครื่องมือการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการเทคนิคทางนาฏศิลป์เข้ากับการพัฒนาจรรยาบรรณทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการทำงานเป็นทีม และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ผู้วิจัยได้ออกแบบชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills” เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้บัณฑิตจบใหม่สามารถพัฒนาทักษะทั้งสองด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยอาศัยศิลปะด้านนาฏศิลป์เป็นสื่อกลาง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น
2. เพื่อประเมินผลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์เพื่อเสริมสร้างจรรยาบรรณในกลุ่มนิสิตนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ช่วงเริ่มต้นของวัยทำงาน ผลการวิจัยจะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ในการเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาและยกระดับจรรยาบรรณทักษะของกลุ่มเป้าหมาย

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยเป็น นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 58 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 35 คน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรรยาบรรณต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้มาโดยการเลือกแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผลการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรรยาบรรณต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 โดยผ่านการทำแบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณทักษะ จำนวน 31 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.แบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณทักษะ (Soft Skills)
- 2.ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ “Cover Dance For 2 Soft Skills”

นิยามศัพท์เฉพาะ

จรรยาบรรณ (Soft Skills) ในปฏิญญาฉบับนี้ หมายถึง ทักษะที่เป็นองค์ประกอบเสริมของสมรรถนะ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการ จรรยาบรรณเหล่านี้มักต้องอาศัยระยะเวลาในการบ่มเพาะนานกว่าทักษะเชิงวิชาการ สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการพัฒนาจรรยาบรรณทักษะ 2 ด้านหลัก ดังนี้

ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness): หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะนี้ครอบคลุมถึงการทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น การจัดการข้อขัดแย้ง และการประสานงานเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการพัฒนางาน

ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of Working): หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญ การจัดสรรเวลา และการกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างเหมาะสมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

คัพเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) ในบริบทของปฏิญญาฉบับนี้หมายถึงกิจกรรมทางนาฏศิลป์ประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการเต้น การขับร้อง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน โดยครอบคลุมถึงการเลียนแบบเครื่องแต่งกายและบุคลิกลักษณะของศิลปินต้นฉบับให้มีความใกล้เคียงมากที่สุด รูปแบบการเต้นคัพเวอร์แดนซ์มีการพัฒนามาจากพื้นฐานการเต้นหลากหลายสไตล์ อาทิ K-Pop, J-Pop, T-Pop และนาฏศิลป์แขนงอื่น ๆ เช่น ฮิปฮอป (Hip Hop), บีบอย (B-boy), สตรีทแดนซ์ (Street Dance), ป๊อปปิง (Popping) และแจซ (Jazz Dance)

วัยทำงาน ในบริบททั่วไปหมายถึง กลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 18-59 ปี ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เป็นผู้นำครอบครัว และดูแลประชากรกลุ่มวัยอื่น ๆ ภายในครอบครัว โดยทั่วไปแล้ว วัยทำงานสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ วัยทำงานตอนต้น

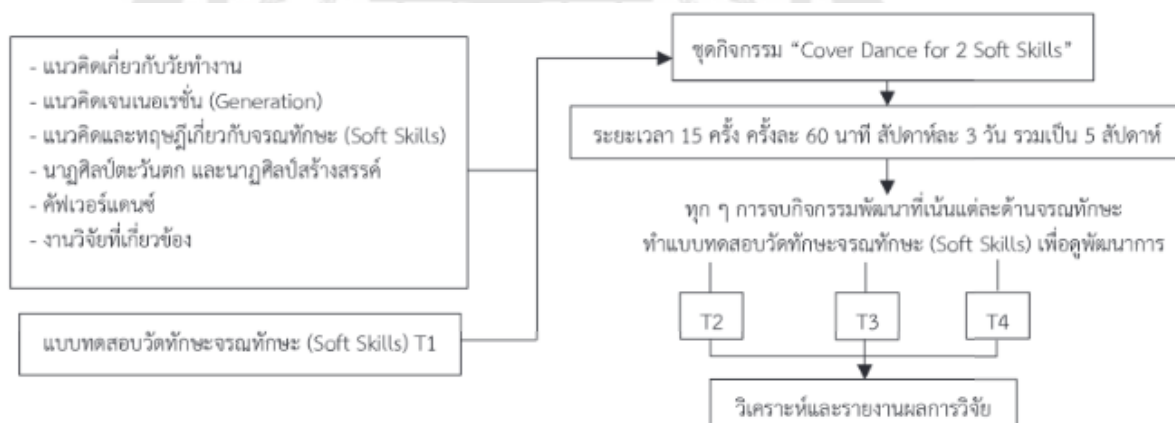
(19-29 ปี), วัยทำงานตอนกลาง (30-44 ปี), และวัยทำงานตอนปลาย (45-59 ปี) สำหรับปริญญา
นิพนธ์ฉบับนี้ “วัยทำงานช่วงต้น” หมายถึงกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 20-26 ปี ซึ่งกำลังศึกษาใน
ระดับอุดมศึกษาหรือเพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และกำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเริ่มต้นของ
ชีวิตการทำงาน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ได้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ
(Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่
วัยทำงานช่วงต้น

2. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมดีกว่าก่อนเข้าร่วมชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์
สามารถพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ให้แก่นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีสุดท้าย เพื่อความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้นในอนาคต

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ที่มา: วรัชยา ชลวิถี. (2568).

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม “คัพเวอร์แดนซ์” เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงาน ช่วงต้น และศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1.แนวคิดเกี่ยวกับวัยทำงาน
- 2.แนวคิดเจนเนอเรชั่น (Generation)
- 3.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจรรยาบรรณ (Soft Skills)
- 4.นาฏศิลป์ตะวันตก และนาฏศิลป์สร้างสรรค์
- 5.คัพเวอร์แดนซ์
- 6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยทำงานช่วงต้น

1.1 ความหมายของวัยทำงาน

สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน โดยจินดารัตน์ โพธิ์นอก ให้คำนิยามของคำว่า “วัยทำงาน” ว่าหมายถึง กลุ่มประชากรวัยทำงาน (working-age population) หรือ ประชากรวัยแรงงาน ที่มีช่วงอายุระหว่าง 15 - 59 ปี (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2557a)

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โดย รศ.ดร.สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์ ให้คำนิยามของคำว่า “วัยทำงาน” ว่าหมายถึงช่วงของวัยทำงาน ที่ถือว่าเป็นช่วงที่มีความยาวนานที่สุด คือ ในช่วงอายุ 20 - 60 ปี (สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์, 2560)

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ให้คำนิยามของคำว่า “วัยทำงาน” ว่าหมายถึง คำเรียกช่วงวัยของคนที่มีอายุระหว่าง 20 - 59 ปี เป็นวัยที่ต้องการพลังงาน เพื่อใช้ในการทำงาน และทำกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มที่ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ฐานข้อมูลการกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ให้คำอธิบายของคำว่า “วัยทำงาน” เป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศ มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เป็นผู้นำครอบครัว เป็นผู้ดูแลประชากรกลุ่มวัยต่างๆ ภายในครอบครัว ดังนั้นประชากรกลุ่มวัยทำงานจึงเป็นสิ่งสำคัญ (ฐานข้อมูลกลางกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข, 2566)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปความหมายวัยทำงานได้ว่าวัยทำงานนั้นเป็นกลุ่มประชากรวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 18-59 ปี และเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศที่มีบทบาทในการเป็นผู้นำครอบครัวที่ดูแลกลุ่มประชากรอื่นๆ อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากการศึกษาความหมายผู้วิจัยจึงศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการแบ่งช่วงวัยทำงานดังหัวข้อถัดไปดังนี้

1.2 การแบ่งช่วงวัยทำงาน

จากการศึกษาการแบ่งช่วงกลุ่มวัยทำงาน ผู้วิจัยพบว่าจากฐานข้อมูลสถิติกลางกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ประชากรวัยทำงานในปี 2566 มีจำนวน 40,368,845 คน อยู่ในช่วงอายุ 18-59 ปี ดังนี้ วัยทำงานตอนต้น 19-29 ปี 9,875,470 คน วัยทำงานตอนกลาง 30-44 ปี 14,515,002 คน วัยทำงานตอนปลาย 45-59 ปี 15,156,924 คน (ฐานข้อมูลกลางกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2566)

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าการแบ่งประชากรกลุ่มวัยทำงาน แบ่งตามเกณฑ์อายุ ตั้งแต่ 18-59 ปี โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มวัยทำงานช่วงต้นมีอายุ 19-29 ปี กลุ่มวัยทำงานตอนกลางมีอายุ 30-44 ปี และกลุ่มวัยทำงานตอนปลายมีอายุ 45-59 ปี จากการศึกษาผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพในมนุษย์ในกลุ่มวัยทำงานช่วงต้น เนื่องจากเป็นกลุ่มวัยที่เพิ่งก้าวออกจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นกลุ่มวัยทำงาน ผู้วิจัยจึงศึกษาเพิ่มเติมในหัวข้อถัดไปดังนี้

2. แนวคิดเจเนอเรชัน (Generation)

2.1 ความหมายของเจเนอเรชัน

เดชา เดชะวัฒนไพศาล (2552) และ Glass (2007) ต่างนิยาม เจเนอเรชัน (Generation) ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่เกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันหรือได้รับประสบการณ์ร่วมกันจากเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่คล้ายคลึงกัน ประสบการณ์เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดลักษณะเฉพาะร่วมกันในด้านทัศนคติและพฤติกรรมภายในกลุ่มคนรุ่นเดียวกันนั้นๆ (เดชา เดชะวัฒนไพศาล, 2552; Glass A, 2007)

ThaiHealth Academy (2565) ได้ให้นิยามของ เจเนอเรชัน (Generation) ว่าหมายถึงกลุ่มบุคคลที่ถึงแม้จะเผชิญกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์หรือบริบททางสังคมที่คล้ายคลึงกัน แต่ก็มีหลากหลายในด้านภูมิหลังอื่น ๆ เช่น พื้นที่อยู่อาศัย ชนชั้นทางสังคม หรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กลุ่มคนในยุคสมัยหนึ่งๆ จะได้รับอิทธิพลจากบริบททางสังคมและ

ประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เช่น สงครามโลก หรือนวัตกรรมที่มีผลกระทบอย่างมากต่อชีวิตและลักษณะนิสัยของบุคคลในยุคนั้น (ThaiHealth Academy, 2565)

Natchaphon B.(2566) ได้กล่าวถึง เจเนอเรชั่น (Generation) หรือที่เรียกสั้นๆว่า Gen คือ การแบ่งกลุ่มประชากรตามหลักประชากรศาสตร์ (Demography) โดยมีการแบ่ง Gen ตามช่วงปีเกิดในปัจจุบันประกอบด้วย 5 Gen คือ Gen B, Gen X, Gen Y, Gen Z และ Gen Alpha ซึ่งแต่ละรุ่นมีข้อดีและลักษณะพิเศษที่แตกต่างกัน (Natchaphon B, 2566)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เจเนอเรชั่น (Generation) หมายถึง การแบ่งกลุ่มประชากรตามหลักประชากรศาสตร์ (Demography) ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มบุคคลที่เกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันและมีประสบการณ์ร่วมจากเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน ประสบการณ์เหล่านี้ส่งผลให้เกิดลักษณะเฉพาะร่วมกันในด้านทัศนคติและพฤติกรรมภายในกลุ่มคนรุ่นเดียวกันนั้นๆ เพื่อทำความเข้าใจแนวคิดเรื่องเจเนอเรชั่นให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยเพิ่มเติมในหัวข้อถัดไป

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจเนอเรชั่น

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2559) ระบุว่า แนวคิดเรื่อง เจเนอเรชั่น (Generation) มีที่มาจากแนวคิดของชาวตะวันตก การแบ่งกลุ่มประชากรลักษณะนี้ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ความแตกต่างด้านความคิด พฤติกรรมการใช้ชีวิต การบริโภค และการทำงาน ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับคุณลักษณะของประชากรในแต่ละยุคสมัย ปัจจุบัน มีการนำแนวคิดและผลการศึกษาเกี่ยวกับเจเนอเรชั่นไปประยุกต์ใช้ในหลากหลายสาขา เช่น การตลาด การพัฒนาองค์กร และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยมักจะใช้เกณฑ์อายุของบุคคลเป็นหลักในการแบ่งกลุ่ม มากกว่าอายุงาน (อ้างถึงใน กานต์พิชชา เก่งการช่าง, 2556)

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ทฤษฎีเจเนอเรชั่น เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้อธิบายความแตกต่างของบุคคลในแต่ละรุ่น ซึ่งเกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน และมีค่านิยม ประสบการณ์ พฤติกรรมการใช้ชีวิตในสังคม ตลอดจนแนวคิดต่างๆ ที่มีทิศทางเดียวกัน การทำความเข้าใจความแตกต่างของประชากรแต่ละกลุ่มอย่างถ่องแท้ จะช่วยให้สามารถเข้าถึงและบริหารจัดการงานต่างๆ ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะ พฤติกรรม และความต้องการของแต่ละกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อทำความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของแต่ละเจเนอเรชั่น ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องลักษณะเฉพาะของกลุ่มเจเนอเรชั่น ในหัวข้อถัดไป

2.3 ลักษณะเฉพาะของกลุ่มเจนเนอเรชั่น

จากการศึกษาศึกษาเพิ่มเติมในงานของ Natchaphon B. (2566) และ ThaiHealth Academy (2022) ผู้วิจัยพบว่า นักวิจัยชาวตะวันตกเป็นผู้ริเริ่มนำแนวคิดเรื่องเจนเนอเรชั่น โดยแบ่งกลุ่มตามเกณฑ์ช่วงอายุ ดังนี้

กลุ่มเจนเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ (Gen B: Baby Boom Generation) กลุ่มบุคคลที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2489-2507 ซึ่งเติบโตขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองและเผชิญกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ทั่วโลกในปี พ.ศ. 2472 ประสบการณ์ความยากลำบากที่ได้รับจากรุ่นพ่อแม่ได้หล่อหลอมให้คนกลุ่มนี้มีลักษณะสำคัญคือ ความมุ่งมั่นในการทำงาน สุขุม รอบคอบ ประหยัดอดออม มีความอดทนสูง เคารพกฎเกณฑ์ มีประสบการณ์มาก และมีความสามารถในการเข้าสังคมสูง

กลุ่มเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Gen X: Yuppie) กลุ่มบุคคลที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2508-2523 ซึ่งเติบโตในยุคที่โลกมีความสงบสุขและเศรษฐกิจขยายตัวอย่างกว้างขวาง ลักษณะเด่นของคนกลุ่มนี้คือ ชอบความเรียบง่าย ไม่เป็นทางการ ให้ความสำคัญกับ ความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว (Work-life Balance) นอกจากนี้ ยังมีความเข้มแข็ง ปรับตัวได้ง่าย มีความคิดเป็นระบบ และมีความรับผิดชอบสูงในการทำงาน

กลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย (Gen Y: Millennials) หรือ มิลเลนเนียลส์ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2524-2539 ซึ่งเติบโตมาพร้อมกับการพัฒนาของคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีสารสนเทศ คนกลุ่มนี้มีลักษณะเด่นคือ ชอบแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ยึดติดกับกรอบหรือเงื่อนไข และ ต้องการความชัดเจนในการทำงาน พวกเขามีความสามารถโดดเด่นในด้านการติดต่อสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มเจนเนอเรชั่นแซด (Gen Z) กลุ่มบุคคลที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2540-2552 ซึ่งเติบโตมาพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ลักษณะเด่นของคนกลุ่มนี้คือ ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีต่างๆ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังมีมุมมองที่หลากหลาย และสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

เจนเนอเรชั่นอัลฟา (Gen Alpha) กลุ่มบุคคลที่เกิดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป หรือในช่วงศตวรรษที่ 21 ซึ่งเติบโตในสภาพแวดล้อมที่เทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเข้าถึงความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) พวกเขาใช้ชีวิตและไลฟ์สไตล์ที่ผูกพันกับโลกเสมือนจริง และมีการติดต่อสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างก้าวกระโดด

จากการศึกษาข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า เจเนอเรชัน คือการแบ่งกลุ่มประชากรตามเกณฑ์ปีเกิดและช่วงอายุ ซึ่งเอื้อต่อการวิเคราะห์ความแตกต่างด้านความคิดและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของแต่ละกลุ่ม สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การแบ่งกลุ่มวัยทำงานและเจเนอเรชัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างนี้คาบเกี่ยวระหว่าง เจเนอเรชัน Y และ เจเนอเรชัน Z ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิด ความสำคัญ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณเพิ่มเติมในหัวข้อถัดไป เพื่อให้การพัฒนาชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มเจเนอเรชันดังกล่าว

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ (Soft Skills)

3.1 ความหมายของจรรยาบรรณ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2557) โดยจินดารัตน์ โพธิ์นอก อธิบายว่าจรรยาบรรณ (Soft Skills) เป็น ลักษณะเฉพาะบุคคลหรือคุณสมบัติเชิงนามธรรม ที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ คุณธรรม รวมถึงบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความสุภาพ การเข้าสังคม การสื่อสาร ความเป็นมิตร การมองโลกในแง่ดี วุฒิภาวะ และความคิดริเริ่ม นอกจากนี้ยังรวมถึงความสามารถในการควบคุมอารมณ์ความรู้สึก และความเข้าใจในสถานการณ์ต่างๆ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2557b)

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ และรองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล (2562) อธิบายว่าจรรยาบรรณ หมายถึง ทักษะด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และการสื่อสาร ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการสร้างสรค์นวัตกรรม โดยจรรยาบรรณเหล่านี้ยังช่วยเสริมการพัฒนาสมรรถนะทักษะ (Hard Skills) หรือทักษะเฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง (วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล, 2562)

ในทำนองเดียวกัน ชโลธร โชติเกียรติเวช และคณะ (2560) รวมถึง เฮอร์เว ซอรารอยส์ และทอมสัน (2013) ได้เน้นย้ำว่าจรรยาบรรณนั้นคือ ความสามารถเฉพาะบุคคลที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องของความฉลาดทางอารมณ์ การจัดการตนเอง อารมณ์ และการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในบริบทต่างๆ รวมถึงในสถานที่ทำงาน ทักษะเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้เชิงเทคนิค แต่เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (ชโลธร โชติเกียรติเวช, 2560; Hurrell Scott A และคณะ, 2013)

คมกริช บุญพรม และคณะ (2562) กล่าวว่าผู้ที่มีความโดดเด่นทางจรรยาบรรณมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาบุคลากรภายในองค์กร โดยการจัดการ

ทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืน เช่น อย่างยั่งยืน โดยประกอบด้วยทักษะสำคัญ อาทิ การทำงานเป็นทีม (Teamwork) ซึ่งส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสาร (Communication) อันเป็นรากฐานของการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ที่นำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ความเชี่ยวชาญเฉพาะตน (Specialized Expertise) ซึ่งเป็นแกนหลักของการพัฒนาศักยภาพรายบุคคล การวางแผนและการจัดการองค์การ (Organizational Planning and Management) ที่ช่วยจัดระเบียบและบริหารทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการนำเสนอ (Presentation) เพื่อถ่ายทอดแนวคิดและวิสัยทัศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงต้องประยุกต์ใช้จรรยาบรรณเหล่านี้เพื่อยกระดับขีดความสามารถของบุคลากร อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ (คมกริช บุญพรม, 2562)

Hunter Michelle (2013) เน้นย้ำถึงจรรยาบรรณว่าเป็นทักษะในการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและสังคมการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยคุณสมบัติส่วนบุคคล นิสัย ทักษะคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา การสื่อสารที่ดี จริยธรรม ความเต็มใจที่จะทำงานภายใต้ความกดดัน และความสามารถในการปรับตัวได้ดี บุคคลที่มีจรรยาบรรณเหล่านี้มักมีความน่าเชื่อถือและมีไหวพริบ (Hunter Michelle 2013)

Jobmyway (2565) กล่าวว่า แม้จรรยาบรรณอาจไม่ได้เกี่ยวข้องกับสายงานโดยตรง แต่เป็นทักษะที่ทุกองค์กรต้องการอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นในการปรับใช้กับการทำงาน บุคคลที่มีจรรยาบรรณจะสามารถทำงานและบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้องค์กรมีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน (Jobmyway, 2565)

Kenton W. (2023) อธิบายว่าจรรยาบรรณคือ ลักษณะนิสัยและทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่แสดงถึงความสามารถในการโต้ตอบกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพในที่ทำงาน ทักษะด้านอารมณ์เหล่านี้ถือเป็นส่วนเสริมของสมรรถนะทักษะ ซึ่งคือความรู้และทักษะเฉพาะทางในวิชาชีพ นักจิตวิทยาอาจใช้คำว่า "ทักษะด้านอารมณ์" เพื่ออธิบายความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของบุคคล แทนที่จะเป็นความฉลาดทางสติปัญญา (IQ) ในตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูง บุคคลที่มีการผสมผสานทักษะทั้งสมรรถนะทักษะและจรรยาบรรณได้อย่างสมดุล มักจะเป็นที่ต้องการสูง (KENTON W., 2023)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า จรรยาบรรณนั้นหมายถึงคุณสมบัติและทักษะส่วนบุคคลเชิงนามธรรมที่สำคัญต่อการปฏิสัมพันธ์และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมถึงความฉลาดทางอารมณ์ คุณธรรม บุคลิกภาพ อุปนิสัย ความสุภาพ การเข้าสังคม การสื่อสาร ความคิดริเริ่ม การจัดการอารมณ์ และความสามารถในการปรับตัว รวมถึงความเข้าใจ

ในสถานการณ์ต่างๆ จรณทักษะเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสมรรถนะทักษะ หรือความรู้เฉพาะทางให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ แต่ยังเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งในทุกองค์กร เพราะช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหา และการขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวหน้า โดยเฉพาะในตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูง บุคคลที่มีการผสมผสานทักษะทั้งด้านสมรรถนะทักษะและจรณทักษะอย่างสมดุลมักจะเป็นที่ต้องการสูง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาความสำคัญจรณทักษะเพิ่มเติมในหัวข้อถัดไป

3.2 ความสำคัญของจรณทักษะ

Jackson (2013) พบว่า แม้บุคลากรเหล่านี้จะได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพเฉพาะทาง (Hard Skills) เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด แต่หลายคนยังขาดจรณทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและความสำเร็จในอาชีพ โดยเฉพาะทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม (Jackson D, 2013)

ธนกรณ์ ชัยธวัช (2563) เสริมว่าสถาบันการศึกษาในประเทศไทยมักเร่งผลิตบัณฑิตโดยเน้นสมรรถนะทักษะเป็นหลัก โดยไม่มีการสอนจรณทักษะอย่างจริงจัง ทำให้หลายบริษัทต้องพิจารณาจากกิจกรรมเสริมหลักสูตรระหว่างเรียนเพื่อประเมินจรณทักษะของบัณฑิต (ธนกรณ์ ชัยธวัช, 2563)

พละกริต คอนซัลแทนท์ (2566) ระบุว่าองค์กรที่มีพนักงานซึ่งมีจรณทักษะสูงจะสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว แม้จะมีจำนวนพนักงานไม่มากก็ตามแต่ผลงานจะมีประสิทธิภาพสูง ทำให้ลดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ลดอัตราการลาออก และช่วยให้องค์กรประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรใหม่ (พละกริต คอนซัลแทนท์ 2566)

ธนาคารกรุงเทพ (2563) ยังชี้ให้เห็นว่า การทำงานในปัจจุบันไม่สามารถอาศัยเพียงสมรรถนะทักษะได้ แต่ต้องพึ่งพาจรณทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่น การประสานงานและการประนีประนอม เพื่อหาทางออกของปัญหาและนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ยิ่งไปกว่านั้นการมีจรณทักษะที่ดีก็ยังช่วยสร้างโอกาสและความก้าวหน้าในอาชีพการงานอีกด้วย (ธนาคารกรุงเทพ, 2563)

ในส่วนของการขาดจรณทักษะในกลุ่มเจนเอเรชั่นแซดนั้น Techsauce Team (2566) พบว่ามีปัจจัยหลักสองประการ ได้แก่ 1) ช่องว่างระหว่างเจนเอเรชั่น ที่เผชิญกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมเมื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน 2) ผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 ที่ทำให้การเรียนการสอนและการทำงานปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบออนไลน์และ Work from Home ซึ่งส่งผลให้ขาด

โอกาสในการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ต้องจัดอบรมเสริมสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพพื้นฐานให้พนักงานใหม่ (Techsauce Team, 2566)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของ จรรยาบรรณวิชาชีพ (Soft Skills) ในบริบทการทำงานปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพนักงานใหม่และบัณฑิตจบใหม่ เนื่องด้วยพนักงานที่มีจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดีมักได้รับโอกาสที่ดีกว่า และมีส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและความสำเร็จของการดำเนินงานภายในองค์กร ผู้วิจัยจึงศึกษา องค์ประกอบที่สำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพเพิ่มเติมในหัวข้อถัดไป

3.3 องค์ประกอบที่สำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพ

จากการสำรวจองค์ประกอบที่สำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพในปัจจุบันผู้วิจัยของสังเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

คำอธิบายตัวแปรแทนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(1)	หมายถึง	วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล
(2)	หมายถึง	บรูณกาดท์
(3)	หมายถึง	ฮาเซลเบอร์จและคนอื่นๆ (Harselberge; et al. 2013: 75-79)
(4)	หมายถึง	ธนาคารกรุงเทพ
(5)	หมายถึง	สุนันทา มาวัน และคณะ
(6)	หมายถึง	Lily Zay
(7)	หมายถึง	Monique Danao
(8)	หมายถึง	Cartoon Tanaporn
(9)	หมายถึง	Ad Addict TH

ตาราง 1 ตารางสรุปองค์ประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านทักษะหรือลักษณะส่วนบุคคล

องค์ประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพ	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง					ความถี่
	1	3	5	6	7	
บุคลิกภาพที่ดี	/					1
มีมารยาททางสังคม	/					1
มีมนุษยสัมพันธ์ดี	/					1

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบจรรยาบรรณ ด้านทักษะหรือลักษณะส่วนบุคคล	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง					ความถี่
	1	3	5	6	7	
ความสามารถในการปรับตัวต่อ วัฒนธรรม		/				1
ทักษะทางอารมณ์		/	/	/	/	4
ความสมดุลในชีวิต		/				1
จริยธรรมในการทำงาน					/	1
การตระหนักรู้ในตนเอง		/				1
ความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม				/		1
ความทนต่อความเครียด		/				1
การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง		/				1
ทักษะทางสังคม			/			1
ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต		/	/	/		3
ความมั่นใจ				/		1
การดูแลตนเอง				/		1

ตาราง 2 ตารางสรุปองค์ประกอบจรรยาบรรณด้านทักษะระหว่างบุคคลในสังคม

องค์ประกอบจรรยาบรรณด้าน ทักษะระหว่างบุคคลในสังคม	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง									ความถี่
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ทักษะด้านการสื่อสาร	//	/	//	/		//	/	/		10
ทักษะด้านการทำงานเป็นทีม		/	/		/	/	/		/	6
ทักษะการบริหารจัดการเวลา	/			/		/	/	/	/	6
ทักษะภาวะความเป็นผู้นำ			/		/	/	/	/	/	6
ทักษะการยืดหยุ่นและปรับตัว		/	/	/	/	//	/	/	/	9
การสร้างเครือข่าย						/				1
การจัดการความขัดแย้ง			/				/			2
ทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล		//	//						/	5

ตาราง 3 ตารางสรุปองค์ประกอบจรรยาบรรณทักษะ ด้านทักษะระหว่างบุคคลในสังคม

องค์ประกอบจรรยาบรรณทักษะ ด้านทักษะระหว่างบุคคลในสังคม	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง									ความถี่
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ทักษะการตั้งคำถามและการฟัง	/									1
ทักษะการแก้ปัญหา	/			/			/	/		4
ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์	/		/		/	/	/		/	6
ทักษะการตัดสินใจ		/	/							2
ทักษะความคิดสร้างสรรค์			/	/	/		/		/	5
นวัตกรรม										
ทักษะดิจิทัล					/	/				2
ทักษะสัมมนาความคิดริเริ่ม						/				1
ความคิดการเจริญเติบโต						/				1
การค้นคว้าและการจัดการข้อมูล			/							1
การมุ่งเน้นที่ผลของงาน			/							1

จากการศึกษาแนวคิด ความสำคัญ และองค์ประกอบของจรรยาบรรณทักษะ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาและพัฒนาโดยมุ่งเน้นที่ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of Working) เป็นหลัก ผู้วิจัยจึงศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนถัดไป

3.4 จรรยาบรรณที่จะพัฒนาในงานวิจัย

3.4.1 ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness)

ความหมาย

Woodcock กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมเป็นการที่บุคคลทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการทำงานที่มากกว่าการทำงานเพียงลำพัง เป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น น่าพึงพอใจ และมีความสนุกสนานที่จะเกิดขึ้นกระบวนการทำงานเป็นทีม (Woodcock, 1989)

ลูกซ์ กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมเป็นสิ่งที่กลุ่มคนมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งในระดับสมาชิกด้วยกันและระดับหัวหน้า ซึ่งช่วยเสริมสร้างความสามารถของกันและกัน (Luecke, 2004)

นันทิญา ฟองมี (2554) ได้ให้คำนิยามของการทำงานเป็นทีมไว้ว่า เป็นกระบวนการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมตัวกันเพื่อดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์หรือ

เป้าหมายร่วมกัน ในกระบวนการนี้สมาชิกในทีมจะมีการปฏิสัมพันธ์และติดต่อสื่อสารระหว่างกัน อย่างสม่ำเสมอในบรรยากาศที่ดี พร้อมทั้งมีการประสานความร่วมมือเพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (นันทิญา พงมี, 2554)

วิไลวรรณ ศรีมันตะศิริภัทร (2560) และรุ่งรัชดา พิธรรมานุวัตร (2556) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมคือการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน โดย มุ่งมั่นประสานงานด้วยความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (วิไลวรรณ ศรีมันตะศิริภัทร, 2560; รุ่งรัชดา พิธรรมานุวัตร, 2556)

อริศรา อุ่มสิน (2560) และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) กล่าวว่า การ ทำงานเป็นทีมเป็นการกระทำกิจกรรมที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของทีม ในการทำงาน และปรับปรุงความสามารถของทีมงานในการแก้ปัญหา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความ มุ่งมั่นร่วมกันเพื่อผลลัพธ์ที่ดีที่สุด (อริศรา อุ่มสิน, 2560; พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2564)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปความหมายได้ว่า การทำงานเป็นทีม เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่มีเป้าหมายร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์และ การสื่อสารที่มีคุณภาพ การช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมี ประสิทธิภาพสร้างความพึงพอใจและความสามัคคีในหมู่สมาชิกและเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา องค์กรให้ก้าวหน้า

ความสำคัญของทักษะการทำงานเป็นทีม

นันทิญา พงมี (2554) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานภายในองค์กรหรือหน่วยงาน ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังสามารถช่วยกันทำงานที่ซับซ้อน ให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความยืดหยุ่นและศักยภาพของทีมใน การรับมือกับความท้าทายต่างๆ

รุ่งรัชดา พิธรรมานุวัตร (2556) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560) และอริศรา อุ่มสิน (2560) กล่าวว่า องค์การจะบรรลุเป้าหมายได้ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่หลากหลายของแต่ละบุคคลในทีมเพื่อให้การทำงานร่วมกันได้ อย่างรวดเร็วและลดความสูญเสียขององค์กร ทำให้การทำงานขององค์กรมีความก้าวหน้าอย่างมี ประสิทธิภาพ (รุ่งรัชดา พิธรรมานุวัตร, 2556 และ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2560 และอริศรา อุ่มสิน, 2560)

วิไลวรรณ ศรีมันตะศิริภัทร (2560) ลำเทียน เฝ้าอาจ (2559) และจอห์นสัน และ จอห์นสัน (2003) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมช่วยให้งานสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกจะนำไปสู่การสื่อสารและการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานลำพัง และยังช่วยยกระดับความสามารถสมาชิกให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน (วิไลวรรณ ศรีมันตะศิริภัทร, 2560; ลำเทียน เฝ้าอาจ, 2559 และ Johnson และ Johnson, 2003)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปความสำคัญของทักษะการทำงานเป็นทีมได้ว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญมากต่อความสำเร็จขององค์กรแต่ยังเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพรายบุคคล สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี และเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวขององค์กรให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและจัดการกับความซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของทักษะการทำงานเป็นทีม

Dennis A. Romig (1996) กล่าวว่า องค์ประกอบของทักษะการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การติดต่อสื่อสาร (Communication) ความสามารถของสมาชิกในทีมในการสื่อสาร รับฟัง และทำความเข้าใจซึ่งกันและกันเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน รวมถึงการใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ความร่วมมือ (Cooperation) การที่สมาชิกในทีมทำงานร่วมกันและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน 3) การประสานงาน (Coordination) เป็นทักษะสิ่งจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานโดยเกี่ยวข้องกับการจัดการประชุมเพื่อวางแผนงานที่เหมาะสม และการแบ่งงานความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลในทีมให้ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและเป็นระบบ 4) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Breakthrough) สมาชิกในทีมต้องมีความคิดสร้างสรรค์และสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาของงาน ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานที่แตกต่างไปจากเดิม โดยมีสิ่งกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงงานและเพิ่มผลผลิต และ 5) การปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) กระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดระยะเวลาในการทำงาน ปรับปรุงคุณภาพงาน และออกแบบสิ่งใหม่ ๆ อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ทีมเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและพัฒนาขีดความสามารถให้ดียิ่งขึ้นไป (Dennis A. Romig, 1996)

Krungsri Academy (2566) กล่าวว่า ลักษณะและแนวทางของการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 6 ประการ ประกอบด้วย 1) เข้าใจการทำงานของตนเอง

และคนอื่น การที่ทีมมีบุคลากรที่ดีมาร่วมตัวกัน รวมทั้งมีความเข้าใจถึงการทำงานของผู้อื่นในทีม โดยอาศัยข้อดีเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน จะทำให้การทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) สร้างและโฟกัสเป้าหมายร่วมกัน เมื่อทำงานเป็นทีมก็ควรเริ่มวางแผนโดยสร้างวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อโฟกัสเป้าหมายในการเดินไปข้างหน้าร่วมกัน และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุความสำเร็จ ควรมีการกำหนดขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนให้ชัดเจน 3) สร้างทีมด้วยความสามารถหรือจุดเด่นของแต่ละคน เพื่อให้รองรับการทำงานซึ่งกันและกัน ช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมและลดความผิดพลาดของงาน 4) ตรงไปตรงมา จริงใจต่อกัน ให้การสนับสนุนกัน ควรเปิดใจต่อกัน ตรงไปตรงมาทั้งในเรื่องของงาน และความจริงใจระหว่างกันในทีม 5) เพิ่มความสนิทสนม สานสัมพันธ์ ควรมีนโยบายละลายพฤติกรรมของทีมเพื่อกระชับความสัมพันธ์ของคนในองค์กร และ 6) เป็นผู้นำที่ดีและเป็นผู้ตามที่มีวินัยบุคคลในทีมมักจะประกอบด้วยคนที่มีลักษณะภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม คำว่าผู้นำไม่ได้หมายถึงการเป็นหัวหน้าแต่เพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการกล้าที่จะตัดสินใจ กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น และรู้ในหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ต้องรอให้ใครมาบังคับ อีกทั้งยังมีข้อเสนอแนะที่ดีให้เพื่อนร่วมทีมอยู่เสมอและในขณะเดียวกัน เมื่อผู้อื่นในทีมแสดงภาวะความเป็นผู้นำบ้างก็สามารถเป็นผู้ตามที่มีวินัย เปิดกว้าง ยอมรับข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงตนเองได้ให้สมาชิกในทีมได้พัฒนาตนเองได้ตลอดเวลา (Krungsri Academy, 2566)

HREX.asia (2019) กล่าวว่า คุณลักษณะสำคัญของทีมงานและการทำงานระบบทีมประกอบด้วย 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การปฏิสัมพันธ์กันของคนในทีม การทำงานระบบทีมที่ดีต้องมีสื่อสารการทำงานระหว่างกัน 2) มีเป้าหมายที่จะบรรลุร่วมกัน ทำให้การทำงานมีความชัดเจนมากขึ้นและมีการร่วมแรงร่วมใจกันที่มีพลังเพื่อให้การทำงานนั้นประสบความสำเร็จ 3) มีโครงสร้างและระบบการทำงานที่ชัดเจน การวางโครงสร้างของการทำงานตลอดจนหน้าที่การทำงานของแต่ละคนให้ชัดเจนจะช่วยทำให้การทำงานระบบทีมนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 4) มีความรู้สึกร่วมกันและมีทัศนคติในทิศทางเดียวกัน เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การมีความรู้สึกร่วมกันมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกัน ตลอดจนมีทัศนคติในการทำงานไปในทางเดียวกันนั้นก่อให้เกิดความสามัคคีได้อีกด้วย และ 5) เปิดเผย ตรงไปตรงมา จริงใจต่อกัน และไว้วางใจ เชื่อใจ ทุกคนจึงควรเปิดใจกัน ยอมรับกัน พูดกันอย่างตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ทำงานแบบช่วยเหลือกันแทนที่จะแข่งขันกัน ไว้วางใจกัน ไม่ปิดบังข้อมูลกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (HREX.asia, 2019)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปองค์ประกอบของทักษะการทำงานเป็นทีมได้ว่า การมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อเพิ่มความสนิทสนมและสานสัมพันธ์ของคนในทีม ด้วยความ

จริงใจและตรงไปตรงมาต่อกันเพื่อให้เกิดความไว้วางใจในการให้ความร่วมมือและการสนับสนุนกัน ในการประสานงานตามระบบโครงสร้างในการทำงานที่ชัดเจนและตรงกับความสามารถของแต่ละคนในทีมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังต้องมีความเข้าใจในงานของตนเองและเพื่อนร่วมทีม สลับกันเป็นผู้ทำที่ดีและเป็นผู้ตามที่มีวินัย โดยทุกคนในทีมจะต้องคอยช่วยกันสังเกตและปรับปรุงของกระบวนการทำงานและการพัฒนางานเพื่อลดระยะเวลาในการทำงาน เพื่อให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ ซึ่งการมีทักษะการทำงานเป็นทีมที่ดีนั้นยังส่งผลต่อองค์กรนั้นๆ อีกด้วย

3.4.2 ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working)

ความหมาย

McKinsey (2565) กล่าวว่า Planning and ways of working นั้นเป็นการมีความสามารถในการพัฒนาแผนงาน การวางแผน การบริหารจัดการเวลาและนัดในการจัดลำดับความสำคัญ และควรจะมีความคิดที่คล่องแคล่ว ว่องไว ปรับตัวเร็ว (McKinsey, 2565)

Brain and Life Center (2020) ได้อ้างถึงแนวคิดของ Scott, B.W. ที่นำเสนอไว้ในหนังสือ Long Range Planning in American Industry ว่า การวางแผน คือ กระบวนการที่ครอบคลุมการวิเคราะห์และการประเมินสถานการณ์ในอนาคตอย่างรอบด้าน จากนั้นจึง พิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยอาศัย การคิดวางแผนหรือคาดการณ์ล่วงหน้า ซึ่งถือเป็นทักษะเชิงความคิดที่สำคัญยิ่ง เพื่อให้สามารถดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Brain and Life Center, 2020)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน หมายถึง ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คาดการณ์ และกำหนดวัตถุประสงค์ล่วงหน้า เพื่อพัฒนาแผนงานและบริหารจัดการเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงการจัดลำดับความสำคัญ และพร้อมที่จะปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทักษะนี้จึงเป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยให้บุคคลและองค์กรสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน

Brain and Life Center (2020) กล่าวว่า ทักษะการวางแผนเป็นทักษะทางการคิดที่สำคัญยิ่ง ซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถทำงานให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวางแผนเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต แม้ว่าอาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดที่ซับซ้อนและมีหลายขั้นตอน แต่การวางรากฐานกระบวนการคิดและการวางแผนขั้นต้นนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะการวางแผนจะช่วยพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ได้อย่างรอบด้าน (Brain and Life Center, 2020)

DEONE ACADEMY (2566) ผู้บริหารจะไม่ประสบความสำเร็จจากการกำหนดเป้าหมายที่ดีเพียงอย่างเดียว แต่จะประสบความสำเร็จได้จากการมีแผนงานที่ชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ดังนั้นการมีแผนกลยุทธ์ที่นำไปสู่เป้าหมายจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร (DEONE ACADEMY, 2566)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าทักษะการวางแผนเป็นมากกว่าแค่การกำหนดเป้าหมาย แต่เป็นการคิดวิเคราะห์อย่างรอบด้านและกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ยังเป็นปัจจัยความสำเร็จในการบริหารจัดการและการบรรลุเป้าหมาย

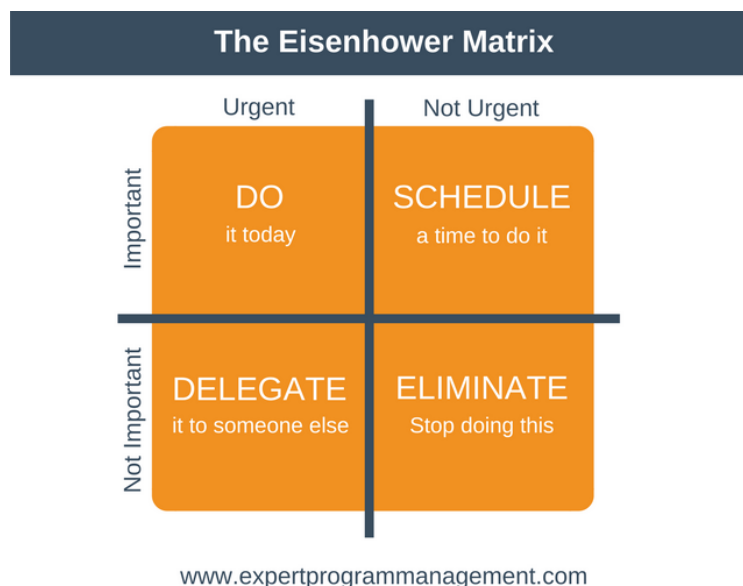
องค์ประกอบของทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน

MANAWORK (2566) กล่าวว่า การวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ได้จริง ประกอบด้วย 5 ประการ ประกอบด้วย 1) กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การรู้หน้าที่ของตน จะช่วยให้ตนเองและผู้อื่นทำงานในทิศทางเดียวกัน และประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย 2) จัดลำดับความสำคัญของการทำงานในแต่ละขั้นตอน จะทำให้เราดำเนินตามแผนการท างานอย่างละเอียดและครบถ้วน ตามลำดับความสำคัญของงานอีกทั้งเป็นการลดปัญหาข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น 3) กำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนเพื่อดูความก้าวหน้า เพื่อติดตามความก้าวหน้า และบรรลุตามเป้าหมายตามระยะเวลาที่ตั้งเอาไว้ 4) มีทัศนคติที่ดี จะช่วยให้การวางแผนงานเป็นไปได้อย่างราบรื่น เป็นไปได้จริง และมีประสิทธิภาพ และ 5) ใส่ใจในทุกขั้นตอน การวางแผนงาน จะช่วยเสริมให้ทุกขั้นตอนการทำงานออกมามีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพ (MANAWORK, 2566)

HUBBA (2565) กล่าวว่า การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานจึงโฟกัสไปที่การทำงานให้เร็วขึ้น มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น และผลลัพธ์ทำให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น โดยวิธีในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้นประกอบด้วย

1. เริ่มวางแผนตารางเวลา เพื่อให้การทำงานเป็นไปได้อย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลต่อเป้าหมาย

1) การจัดลำดับความสำคัญ โมเดล Eisenhower Matrix หรือ Urgent-Important Matrix เป็นโมเดลการจัดลำดับความสำคัญของงาน ที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพประกอบ 2 โมเดล Eisenhower Matrix

2) การแบ่งงาน หลังจากจัดลำดับแล้ว ควรแบ่งงานและจัดตารางเวลา โดยการแบ่งงานเป็นชั้นย่อยๆ การเลือกใช้เวลากับชั้นงานย่อยจึงทำให้งานมีคุณภาพ และไม่เสียเวลาไปกับงานย่อยที่สำคัญน้อยกว่า และการแบ่งเวลาสำหรับแต่ละงาน จัดตารางเวลาว่าจะทำงานไหน ตอนไหน โดยเรียบเรียงให้ง่าย จะทำให้คุณประหยัดเวลาในการทำงาน

2. เรียนรู้ “ตัวเอง” การวางแผนที่ดีต้องมาพร้อมกับการประเมินความสามารถของตัวเอง โดยเริ่มจาก 1) รู้ลิมิต ชัดจำกัดและข้อจำกัดในการทำงาน 2) รู้เป้าหมาย การมีเป้าหมายชัดเจนในงาน จะทำให้สามารถทำงานได้ตรงวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 3) รู้จักพัก การหักโหมกับงานมากเกินไปทำให้หมดไฟและเครียดสะสมได้ จึงควรพักช่วงสั้นๆ ในระหว่างทำงานเพื่อรีเฟรชสมองและสายตา และ 4) รู้จักปฏิเสธให้เป็น การเลือกงานและเวลาให้เหมาะสมมากกว่า (HUBBA, 2565)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปองค์ประกอบของทักษะการวางแผน และวิธีการทำงานได้ว่า เป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่ามีแนวคิดองค์ประกอบและมีความสำคัญที่จำเป็นต้องพัฒนาโดยมีเทคนิคที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะให้แก่บุคลากรในองค์กรโดยเฉพาะการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาจึงจำเป็นต้องศึกษาให้เกิดความเข้าใจอย่างมากเพื่อพัฒนาให้สอดคล้องและให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้

ศึกษานาฏศิลป์ตะวันตกและนาฏศิลป์สร้างสรรค์เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบกิจกรรมในการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะดังหัวข้อถัดไปดังนี้

4. นาฏศิลป์ตะวันตกและนาฏศิลป์สร้างสรรค์

4.1 ความหมายนาฏศิลป์ตะวันตก

ศิริมงคล นาฏยกุล (2557) กล่าวว่า นาฏยศิลป์ตะวันตกเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่สะท้อนภาพศิลปวัฒนธรรมของสังคมชาวตะวันตก โดยเรื่องราวและแก่นแท้ของวัฒนธรรมถูกถ่ายทอดผ่านองค์ประกอบที่หลากหลาย ได้แก่ ท่าทางการแสดง การออกแบบเครื่องแต่งกาย ท่วงทำนองดนตรี นาฏยประดิษฐ์ฉาก และเครื่องประกอบการแสดง องค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้เรียนรู้และชื่นชมศิลปวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ (ศิริมงคล นาฏยกุล, 2557)

Sarapee (2557) ได้ให้คำนิยามว่า การเต้นหรือนาฏยศิลป์คือศิลปะการแสดงที่ถ่ายทอดผ่านการใช้ท่าทางการเคลื่อนไหวของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยท่าทางเหล่านี้ได้รับการประดิษฐ์ขึ้นอย่างมีรูปแบบและโครงสร้างที่ชัดเจน และมักแสดงประกอบกับดนตรีหรือเครื่องให้จังหวะ แม้ว่าการเคลื่อนไหวในนาฏยศิลป์อาจถูกนำเสนอเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เช่น งานสังคม พิธีกรรม หรืองานรื่นเริงสังสรรค์ แต่หัวใจหลักคือ การถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกภายในออกมาในรูปแบบการแสดงที่งดงาม ซึ่งนำเสนอในแง่มุมของศิลปะการแสดงอย่างแท้จริง (sarapee, 2557)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสรุปความหมายได้ว่า นาฏยศิลป์ตะวันตกเป็นรูปแบบศิลปะการแสดงที่ใช้การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบดนตรีและองค์ประกอบอื่นๆ สะท้อนภาพศิลปวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญา เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึก และสะท้อนภาพให้เข้าใจวัฒนธรรมของสังคมตะวันตก

4.2 ความหมายนาฏศิลป์สร้างสรรค์

จันทนา รังรักษ์ (2557) กล่าวว่า การสร้างสรรค์หรือออกแบบนาฏยศิลป์เป็นสิ่งที่มนุษย์หรือศิลปินคนนั้นๆ ได้คิดค้นเพื่อให้เกิดความสวยงามมีเอกลักษณ์มีการสอดแทรกแนวคิดลักษณะความเป็นอยู่หรือความเชื่อของมนุษย์ที่ต้องออกแบบให้อยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติอย่างมีศิลปะ (เยาวลักษณ์ ใจวิสุทธิहरษา, 2557)

กาญจนาวัฒน์ เทพนรงค์ และคณะ (2564) ได้อ้างถึงแนวคิดของ สุภา เวชสุภราช ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์ที่นาฏยศิลป์ทำให้เกิดความเจริญแก่วงการนาฏยศิลป์ คือ นาฏยประดิษฐ์ (Choreography) ที่นาฏยศิลป์สร้างสรรค์ความแปลกใหม่ให้เกิดขึ้นในนาฏยจารีตของตนจนเมื่อผลงานใหม่นั้นงดงามเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปและรักษาสืบทอดไว้ และได้อ้างถึง

แนวคิดของ จันทนา เอี่ยมสกุล ที่กล่าวว่า นาฏศิลป์สร้างสรรค์ คือ กระบวนการที่ครูนาฏศิลป์หรือศิลปินคิดวิธีดำเนินการคิดประดิษฐ์ท่าทำให้สอดคล้องกับจังหวะทำนอง เพลง จากความคิดและความรู้สึกผ่านกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะและความชำนาญจนได้ผลงานที่ตนพึงพอใจ (กาญจนา รัตมี เทพนรงค์ และคณะ, 2564)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปความหมายได้ว่านาฏศิลป์สร้างสรรค์เป็นหนึ่งในกระบวนการสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ ที่ผ่านการคิดประดิษฐ์ท่าทางให้เกิดความสวยงามและแปลกใหม่ อาจมีการสอดแทรกแนวคิดให้กับผู้ชม โดยการออกแบบสร้างสรรค์นั้นจะต้องออกแบบให้อยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติอย่างมีศิลปะ อีกทั้งกระบวนการนี้ต้องอาศัยทักษะความชำนาญเพื่อให้ได้ผลที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปและมีคุณค่าที่จะรักษาสืบทอดต่อไป

4.3 นาฏศิลป์ตะวันตกเพื่อการแสดงละครเวทีและภาพยนตร์

จากการศึกษาหนังสือ "นาฏศิลป์ตะวันตกปริทัศน์" ของรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏกุล ผู้วิจัยได้เรียบเรียงรูปแบบของนาฏศิลป์ตะวันตกที่ใช้ในการแสดงละครเวทีและภาพยนตร์ ดังนี้

4.3.1 แจ๊ซแดนซ์ (Jazz Dance)

แจ๊ซแดนซ์ มีรากฐานมาจากกลุ่มทาสชาวแอฟริกันอเมริกันที่นำศิลปะการเต้นแจ๊ซเข้าสู่แถบละตินอเมริกาตั้งแต่ช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16 ก่อนจะแพร่หลายไปยังอเมริกาเหนือ เมื่ออิทธิพลทางดนตรีของยุโรปเข้ามาผสมผสานกับประเพณีดนตรีและการเต้นรำแบบแอฟริกัน จึงเกิดเป็นการหลอมรวมทางวัฒนธรรมที่พัฒนาไปสู่รูปแบบของแจ๊ซแดนซ์ในกลุ่มคนแอฟริกันอเมริกันและคนผิวขาวในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 และช่วงคริสต์ทศวรรษ 1920 เป็นต้นมา แจ๊ซแดนซ์ก็ได้รับความนิยมในหมู่คนผิวขาวอย่างแพร่หลาย

ลักษณะเด่นของการเต้นแจ๊ซคือการเน้นการเต้นแยกส่วนต่างๆ ของร่างกาย (Isolation) ควบคู่ไปกับจังหวะที่หนักแน่นของดนตรีที่มีความรวดเร็วและสนุกสนาน เช่น แนวสวิง (Swing) หรือชาร์ลสตัน (Charleston) ปัจจุบัน แจ๊ซแดนซ์ยังคงมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของดนตรี เพื่อสร้างความแปลกใหม่และสนุกสนาน โดยไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์เดิมๆ ทำให้เกิดรูปแบบการเต้นแจ๊ซที่นิยมในปัจจุบันถึง 8 ประเภท ได้แก่

1. ไลริคัลแจ๊ซ (Lyrical Jazz)
2. เธียเตอร์แจ๊ซ (Theater Jazz)
3. เวสต์โคสต์แจ๊ซ (West Coast Jazz)
4. โมเดิร์นแจ๊ซ (Modern Jazz)
5. ลาตินแจ๊ซ (Latin Jazz)

6. แจ๊ซแดนซ์ผสมฮิปฮอป (Jazz Dance with Hip Hop Style)
7. แอฟโฟรแจ๊ซ (Afro Jazz)
8. ฟังก์แจ๊ซ (Funk Jazz)

4.3.2 โมเดิร์นแดนซ์ (Modern dance)

โมเดิร์นแดนซ์ เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 โดยเป็นการแสดงออกถึง การปฏิเสธและต่อต้านรูปแบบการเต้นรำแบบบัลเลต์คลาสสิกที่เน้นกฎเกณฑ์ และความเป็นทางการมากเกินไป โดยศิลปินผู้บุกเบิกที่สำคัญสองท่านคือ ลอย ฟูลเลอร์ (Loie Fuller) เน้นการเคลื่อนไหวที่ใช้เครื่องแต่งกายและการจัดแสงเพื่อสร้างความน่าตื่นตาตื่นใจและ อิชาดอรา ดันแคน (Isadora Duncan) ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะกรีกโบราณ ที่เน้นการแสดงออกที่เป็นอิสระ สวมใส่เสื้อผ้าที่โปร่งเบาเผยให้เห็นสรีระ และ ทำท่ายกกฎเกณฑ์หลายอย่างของบัลเลต์ เช่น การไม่สวมรองเท้าเต้น หรือการแสดงในสถานที่ที่หลากหลายนอกเหนือจากโรงละคร

แม้ในช่วงแรกโมเดิร์นแดนซ์จะไม่ได้ได้รับความนิยมมากนัก แต่ก็เติบโตอย่างรวดเร็วและแพร่หลายทั้งในอเมริกาและยุโรป เนื่องจากผู้ชมเริ่มเบื่อหน่ายกับรูปแบบบัลเลต์แบบเดิมๆ การขยายตัวนี้ยังนำไปสู่การถือกำเนิดของศิลปินโมเดิร์นแดนซ์ที่มีชื่อเสียงในยุคต่อมา อาทิเช่น มาร์ธา แกรแฮม (Martha Graham), เมอร์ซ คันนิงแฮม (Merce Cunningham) และ เดนิชชอร์น (Denishawn) จึงทำให้รูปแบบการแสดงมีความหลากหลายสูง สามารถนำเสนอเรื่องราวจากชีวิตจริง ความคิดเชิงนามธรรม การล้อเลียนทางการเมือง หรือแม้แต่ความงามทางคณิตศาสตร์ เช่น การจัดองค์ประกอบร่างกายกับรูปทรงเรขาคณิต

ต่อมาในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1960-1970 โมเดิร์นแดนซ์ได้พัฒนาเข้าสู่ยุคโพสต์โมเดิร์นแดนซ์ (Post-Modern Dance) ซึ่งเน้นการเคลื่อนไหวร่างกายที่เรียบง่ายยิ่งขึ้น ให้ความสำคัญกับกระบวนการคิด การประกอบสร้าง และเทคนิคการสร้างสรรค์ทางศิลปะเพื่อนำเสนอสิ่งแปลกใหม่

4.3.3 คอนเท็มพอรารี่แดนซ์ (Contemporary dance)

คอนเท็มพอรารี่แดนซ์ปรากฏขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 ที่พัฒนาเทคนิคจากโมเดิร์นแดนซ์ควบคู่การเต้นแบบ New Dance ในประเทศอังกฤษ ที่มีเทคนิคหลากหลายและกว้างขวางโดยนำการแสดงสด การเต้นแบบคู่หรือกลุ่ม การแสดงละคร รวมถึงเทคโนโลยีเข้ามาประกอบร่วมในการแสดง การเต้นรูปแบบนี้เป็นการพัฒนาความสามารถทางด้านร่างกาย เช่น ความแข็งแรงและความยืดหยุ่น ผู้ชมจะได้ชื่นชมความสามารถของผู้แสดงและนักออกแบบท่าเต้นผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ท่าเต้นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคน

4.3.4 นาฏยศิลป์ตะวันตกที่เต้นตามท้องถนนหรือ สตรีทแดนซ์ (Street Dances)

รูปแบบการเต้นที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในวัฒนธรรมของชาวแอฟริกันอเมริกันในสหรัฐอเมริกา โดยนิยมแสดงบนพื้นที่สาธารณะภายนอกสตูดิโอเต้นรำ มีลักษณะเด่นคือการเต้นด้นสด (Improvise) เพื่อแสดงความสามารถต่อหน้าสาธารณชนหรือกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบการเต้นรูปแบบเดียวกัน สตรีทแดนซ์มี 4 ประเภท ได้แก่

ฮิป ฮอป (Hip Hop)

วัฒนธรรมฮิปฮอปครอบคลุมหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็นดนตรี การเต้น การวาดภาพบนผนังด้วยสเปรย์ (กราฟฟิตี้) และการแต่งกาย ดนตรีฮิปฮอปเป็นการร้อง การพูด หรือแร็ป (Rap) ประกอบกับดนตรีอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องเคาะจังหวะต่างๆ ซึ่งมักมีจังหวะปานกลางถึงเร็วมาก ท่าทางการเคลื่อนไหวในการเต้นฮิปฮอปจึงรวดเร็ว มีการหยุด (Stop) การกระตุกของร่างกายในแต่ละส่วน (Isolation) หรือที่เรียกว่าล็อกกิ้ง (Locking) การย่อขาและโยกตัวขึ้น-ลง (Bouncing) และการกระโดด (Hop) ไปตามจังหวะเพลง โดยเน้นจังหวะตามเสียงกลองและกีตาร์เบส รวมถึงมีการเลียนแบบการเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์และกิริยาอาการต่างๆ ในชีวิตประจำวัน แล้วนำมาปรับเปลี่ยนเป็นท่าเต้นเพื่อเพิ่มความหลากหลาย นักเต้นฮิปฮอปยังนิยมนำการเต้นเบรกแดนซ์ (Break Dance) มาผสมผสานอีกด้วย การเต้นฮิปฮอปมักนิยมจัดในลักษณะแบทเทิล (Battle) ซึ่งเป็นการประชันความสามารถระหว่างนักเต้นเดี่ยวหรือกลุ่มด้วยความสามารถในการด้นสดเพื่อท้าทายคู่ต่อสู้ โดยการเต้นฮิปฮอปแบ่งออกได้ 6 ขั้นตอน ได้แก่

1. การอบอุ่นร่างกาย (Warm Up)
2. การโยกตัว (Hop)
3. การเดิน (Walking)
4. การล็อกตัว (Locking)
5. การเต้นแบบหุ่นยนต์ (Robot)
6. การเต้นระบำ (Routine)

เบรกกิ้ง หรือ บี-บอย (Breaking / B-Boy)

เป็นรูปแบบการเต้นที่มีรากฐานมาจากศิลปะป้องกันตัวคาโปเอรา (Capoeira) ที่ผสมผสานความแข็งแรง ความคล่องตัว และการแสดงออกทางอารมณ์ โดยมีวิวัฒนาการมาจากท่าท็อปร็อกกิ้ง (Toprocking) ที่ได้รับอิทธิพลจากหลากหลายรูปแบบการเต้นและเริ่มแทรกซึมเข้ามาสู่วัฒนธรรมฮิปฮอป อีกทั้งพัฒนาท่าเต้นที่หลากหลายมากขึ้นเช่น ท่าฟุต

เวิร์ค (Footwork หรือ Floor Locking) ที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์แนวต่อสู้ และ ท่าฟรีซ (Freezes)

ป๊อปปิ้ง (Popping)

เป็นรูปแบบการเต้นฟังก์แบบดั้งเดิมที่ได้รับความนิยมอย่างมาก คิดค้นขึ้นโดยแซม โซโลมอน (Sam Solomon) ช่วงปี 1960-1970 การเต้นป๊อปปิ้งเน้นการเคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะหดและคลายกล้ามเนื้ออย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จนเกิดการกระตุกของกล้ามเนื้อบริเวณลำตัวของนักเต้น การเคลื่อนไหวลักษณะนี้ต้องสัมพันธ์กับจังหวะและท่วงทำนองของดนตรีที่ใช้ประกอบ

ล็อกกิ้ง (Locking)

ถูกคิดค้นขึ้นโดยดอน แคมป์เบล (Don Campbell) และมีกลุ่มเต้น The Lockers เป็นผู้เผยแพร่รูปแบบการเต้น การเต้นแบบล็อกกิ้งมีความคล้ายคลึงกับการเต้นป๊อปปิ้ง แต่จะ ยืดเวลาในการกระตุกให้นานกว่า และใช้การบังคับให้ร่างกายหยุดนิ่งนานกว่า การเต้นในลักษณะนี้จึงเหมือนการเคลื่อนไหวแล้วหยุดนิ่งแช่แข็ง หรือหยุดชั่วขณะหนึ่งอย่างทันทีทันใด ก่อนจะเคลื่อนไหวต่อเนื่องอีกครั้งอย่างรวดเร็ว

จากการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของนาฏศิลป์ตะวันตกข้างต้นทั้งหมด ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) เพื่อนำมาพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมในงานวิจัยนี้ ซึ่งจะมีการศึกษาการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์เพิ่มเติมในหัวข้อถัดไป

5. คัฟเวอร์แดนซ์

5.1 ความหมายของคัฟเวอร์แดนซ์

อรรษอร บุรณานนท์ (2552) กล่าวว่า คัฟเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) หมายถึง การเต้นเลียนแบบศิลปิน หรือเรียกสั้นๆว่า “โค๊ฟ” ซึ่งวัยรุ่นจะรวมกลุ่มกันเพื่อทำการเต้นโดยลักษณะการเต้นเป็นการเต้นที่เลียนแบบศิลปินและประยุกต์ท่าเต้นในเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่เป็นที่สนใจแต่เพียงอย่างเดียว อาจจะมีการร้องเพลงบ้างโดยใช้วิธีการขยับปากตามเสียงร้องของนักร้อง (Lip Sync) แต่จุดประสงค์หลักของการทำวงประเภทนี้คือการเต้น ซึ่งปัจจุบันมีวงประเภทนี้เกิดขึ้นมากมายหลายวงในเมืองไทย ไม่ว่าจะเป็นต้นฉบับของศิลปินชาติใดๆ ก็ตาม แต่ในประเทศไทยจะนิยมศิลปินญี่ปุ่นและเกาหลี (อรรษอร บุรณานนท์, 2552)

ฐิติวิทยา ฉันทไธ ได้อธิบายถึงลักษณะเฉพาะของการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ โดยเปรียบเทียบกับ การเต้นฮิปฮอปไว้ว่า การเต้นฮิปฮอปเป็นการนำท่าเต้นฮิปฮอปมารวมกันเป็นหนึ่งเพลง โดยยังคงความเป็นตัวของตัวเองของผู้เต้นไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่การเต้นคัฟเวอร์แดนซ์นั้น

คือ การที่ผู้เต้นเลียนแบบท่าเต้นทั้งหมดของศิลปินต้นฉบับ โดยมุ่งเน้นการทำซ้ำท่าเต้นและสไตล์เฉพาะตัวของศิลปินต้นฉบับให้ใกล้เคียงที่สุด (สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2553 ;อ้างถึงใน อรรถชอ บรมรัตนานนท์, 2552, น.50)

สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม (2559) กล่าวว่า การเต้นโคฟเวอร์ (Cover dance) ซึ่งมีลักษณะการเต้นเป็นการเต้นที่เลียนแบบศิลปินและประยุกต์ท่าเต้นในเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมทางกายอย่างหนึ่งที่เป็นที่สนใจและกำลังเป็นที่นิยมตามกระแสความดังของดาราเกาหลี ดาราญี่ปุ่น และดาราไทย เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับคนที่รักการเต้น (สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม, 2559)

ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์ (2558) กล่าวว่า การเต้น Cover Dance ท่วงท่าทั้งหมดมีพื้นฐานมาจากรูปแบบการเต้นตามวัฒนธรรมหลักทั่วไป ขึ้นอยู่กับรูปแบบของเพลงที่นำเสนอ ก็จะมีรูปแบบการเต้นที่แตกต่างกันออกไป อย่างเช่น ในศิลปินชายจะมีท่าเต้นที่แข็งแรง โดยท่าส่วนใหญ่มาจาก ฮิปฮอป, บีบอย, สตรีทแดนซ์, ป๊อปปิ้ง เป็นต้น ส่วนในศิลปินหญิงก็จะมีท่าเต้นที่อ่อนช้อยกว่า มาจากการเต้นแบบ แจ๊ซแดนซ์, ฮิปฮอปเกิร์ล, สตรีทแดนซ์ เป็นต้น ทำให้นักเต้น Cover Dance ส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีพื้นฐานการเต้นที่ดี และมีความรู้ในรูปแบบการเต้นที่หลากหลาย เพื่อเป็นการช่วยในการสื่อสารกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์กลุ่มวัฒนธรรมย่อยของนักเต้น Cover Dance ในพื้นที่สาธารณะ (ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์, 2558)

ธนพร ประทักษ์วิริยะ (2560) กล่าวว่า “Cover Dance” หรือ “การเต้นโคฟเวอร์” คือ การนำเพลงและการเต้นของศิลปินที่เราชื่นชอบมา COVER ใหม่ หรือก็คือ “การเต้นเลียนแบบศิลปินที่เราชื่นชอบ” การเต้นโคฟเวอร์ถือเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งของการเต้น โดยลักษณะการเต้นจะเน้นให้เหมือนกับศิลปินต้นฉบับ พยายามเต้นออกมาให้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งโดยส่วนมากแล้ว นักเต้นโคฟเวอร์ จะมีความสนใจ ความชื่นชอบ ในตัวของศิลปินที่ตนเองเลียนแบบเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว (ธนพร ประทักษ์วิริยะ, 2560)

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าคัฟเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) หมายถึงกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์รูปแบบหนึ่งของการเลียนแบบการเต้นรำและการขับร้อง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน ซึ่งหมายรวมไปถึงการเลียนแบบเครื่องแต่งกายที่ต้องมีความใกล้เคียงกับศิลปินต้นแบบมากที่สุดรวมไปถึงการเลียนแบบคาแรคเตอร์ของศิลปิน นอกจากนี้รูปแบบการเต้นมีการพัฒนามาจากรูปแบบพื้นฐานการเต้นแบบ K-POP J-POP T-POP หรือนาฏศิลป์รูปแบบอื่น เช่น ฮิปฮอป (Hip Hop) บีบอย (B-boy) สตรีทแดนซ์ (Street dance) ป๊อปปิ้ง (Popping) แจ๊ซ (Jazz Dance) เป็นต้น จากการศึกษาความหมายผู้วิจัยจึงศึกษากระแสการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ที่เข้ามาสู่ประเทศไทยในหัวข้อถัดไปดังต่อไปนี้

5.2 กระแสคัลเจอร์แดนซ์ที่เข้ามาสู่ประเทศไทย

จากการศึกษาและเรียบเรียงข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง กระแสวัฒนธรรมเกาหลีด้านการเต้นที่เข้ามาสู่สังคมไทย ของ มานิตา ธีรนนตชัย (2561) ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญดังนี้

ศิวรา จุฑารัตน์ (อ้างถึงใน มานิตา ธีรนนตชัย, 2561) ระบุว่า การเข้ามาของกระแสการเต้นคัลเจอร์แดนซ์ในประเทศไทยนั้นมีรากฐานมาจากการดำเนินนโยบายของรัฐบาลเกาหลีใต้หลังวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียเมื่อปี พ.ศ. 2540 โดยนำแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มาใช้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ ด้วยการสนับสนุนการผลิตและส่งออกวัฒนธรรมอย่างจริงจัง

นโยบายนี้มุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกของประเทศผ่านการนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และศิลปะการแสดงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อบันเทิง เช่น ละคร ภาพยนตร์ และบทเพลงที่มาพร้อมกับการเต้นรำ ซึ่งถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการดึงดูดผู้บริโภคทั่วโลก การนำเสนอภาพลักษณ์ใหม่นี้แพร่หลายในจีนและญี่ปุ่นก่อนที่จะขยายวงกว้างเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงประเทศไทยในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2543 ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์คลื่นวัฒนธรรมเกาหลี (Korean Wave) และกระแสวัฒนธรรมประชานิยมเกาหลี (Korean pop culture) ที่ครอบคลุมทั้งทวีปเอเชียและทั่วโลก อีกทั้งมานิตา ธีรนนตชัย (2561) ระบุว่า การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นแบบเกาหลี เข้าสู่ประเทศไทยได้แพร่กระจายผ่านสื่อหลากหลายช่องทาง ดังหัวข้อต่อไปนี้

5.2.1 การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสื่อ (Mediescapes)

การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสื่อเพลง

มานิตา ธีรนนตชัย (2561, น.19-20) อธิบายว่า ความนิยมของศิลปินเกาหลีใต้ในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอิทธิพลของสื่อวัฒนธรรมสมัยนิยมหลากหลายรูปแบบ เช่น ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง และคอนเสิร์ต รวมถึงต้นทุนการจัดแสดงที่ถูกลงกว่าปัจจัยสำคัญคือการที่รัฐบาลเกาหลีใต้ภายใต้การนำของ ปาร์ค กึน เฮ ได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างจริงจัง โดยมีการจัดตั้งสถาบัน KOCCA (The Korea Creative Content Agency) ภายใต้กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนการเผยแพร่อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมของเกาหลีไปยังต่างประเทศ

KOCCA มีบทบาทในการส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี การร้อง การเต้น ศิลปะ เกม และแอนิเมชัน โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาให้เป็นธุรกิจที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมดนตรีป๊อปเกาหลี หรือ K-Pop ได้กลายเป็นกระแสหลักและได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มวัยรุ่นไทย ส่งผลให้อุตสาหกรรมวัฒนธรรมของเกาหลีมีการพัฒนาและเติบโตอย่างรวดเร็ว

การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสื่อละคร

มานิตา ธีรนนตชัย (2561, น.25) กล่าวว่าเมื่อการเต้นแบบเกาหลีสื่อเริ่มได้รับความนิยมและมีวัยรุ่นจำนวนมากทั้งในเกาหลีและไทยที่ต้องการก้าวสู่การเป็นศิลปิน จึงมีการอดิชั่นเข้าสู่ค่ายเพลงในเกาหลีได้ ซึ่งต้องผ่านการฝึกฝนอย่างเข้มข้นทั้งด้านการเต้น การร้องเพลง รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพและเสน่ห์เฉพาะตัว เพื่อตอบสนองความต้องการนี้เกาหลีได้จึงได้ผลิตละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเป็นนักร้อง นักเต้น หรือศิลปิน ซึ่งสะท้อนถึงความยากลำบากและความพยายามในการบรรลุความฝันโดยอิงความเป็นจริงของเส้นทางอาชีพนี้

แม้ในระยะแรกละครเกาหลีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเต้นจะยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายในประเทศไทย และยังไม่มียุทธศาสตร์นำเสนอละครประเภทนี้อย่างเป็นทางการ ด้วยการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่ทำให้การเข้าถึงสื่อละครผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ง่ายและรวดเร็วขึ้น ส่งผลให้ผู้ชมชาวไทยได้สัมผัสและเรียนรู้ทั้งวัฒนธรรมและภาษาเกาหลีเพิ่มขึ้น

ละครซีรีส์เกาหลีหลายเรื่องที่เน้นเรื่องราวเกี่ยวกับการร้องและการเต้นได้รับความนิยมอย่างมาก โดยเฉพาะซีรีส์เรื่อง “Dream High มุ่งสู่ดาวก้าวตามฝัน” ซึ่งออกอากาศในปี พ.ศ. 2554 และนำเสนอโดยไอดอลที่มีชื่อเสียง อาทิ คิม ซูฮยอน, ชูจี (วง MISS A), แทคยอน, ฮัม อึนจอง (วง T-ARA), เบ ยองจุน, ออม กิจุน, ยอง และไอยู ซีรีส์เรื่องนี้มีเนื้อหาที่สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ชมที่มีความฝันและความมุ่งมั่น โดยสะท้อนความหลากหลายของภูมิหลังครอบครัว ความสามารถพิเศษ และพรสวรรค์ทั้งด้านการร้องและการเต้นของตัวละครที่มารวมตัวกันในโรงเรียนครีนิ แม้ต้องเผชิญกับความขัดแย้งภายในและอุปสรรคภายนอกแต่ท้ายที่สุดก็สามารถพัฒนาไปสู่มิตรภาพที่งดงามและเป็นแรงผลักดันให้ทุกคนมุ่งมั่นฝึกฝนและเผชิญความท้าทายเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ด้วยความสำเร็จอย่างสูงในเกาหลีได้เพียงหนึ่งปี “Dream High 2” ซึ่งเป็นภาคต่อโดยทีมนักแสดงชุดใหม่ก็ได้รับการผลิตและยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง (มานิตา ธีรนนตชัย, 2561)

แต่ถ้าหากย้อนกลับไปของการเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมผ่านสื่อละครที่เข้าสู่ประเทศไทย SONGSUE MEDIA LAB (2561) กล่าวว่า ซีรีส์เกาหลีเรื่องแรกที่ออกอากาศในประเทศไทยคือเรื่อง “ลิขิตแห่งดวงดาว (Wish upon a star)” ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก (ททบ. 5) ในปี พ.ศ.2543 แต่เมื่อซีรีส์เรื่องนี้จบลง การพูดถึงซีรีส์เกาหลีก็เพิ่มมากยิ่งขึ้นถึงแม้ว่าช่วงนั้นถือเป็นช่วงที่ซีรีส์ญี่ปุ่นและซีรีส์จีนครองตลาดในประเทศไทย ต่อมาปีที่จุดกระแสซีรีส์เกาหลีที่แท้จริงและกลายเป็นที่พูดถึงในชั่วข้ามคืน โดยสถานีโทรทัศน์ไอทีวีได้นำเสนอเรื่อง “รักนี้ชั่ววันรันดร์ (Autumn in my heart)” ในปี พ.ศ.2544 แต่ในช่วงเริ่มแรกของซีรีส์เกาหลีในตลาด

ประเทศไทย ซีรีส์แนวเรียกน้ำตาจะถูกใจคนไทยไม่น้อย และในปีพ.ศ.2546 การปล่อยเรื่อง “เพลงรักในสายลมหนาว (Winter love song)” ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ได้สร้างกระแสซีรีส์เกาหลีที่เรียกได้ว่าดังติดลมจนเกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์เป็นวงกว้าง มีการเลียนแบบทั้งลักษณะท่าทาง และการแต่งกายตามตัวละครรวมไปถึงกระแสการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีเพื่อตามรอยซีรีส์ ต่อมาในปี พ.ศ.2547 สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ได้นำเรื่อง “สะอื้นรักที่หักใจ (Full House)” ออกอากาศสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ครอบคลุมทั่วประเทศ เนื่องจากนักแสดงนำหญิง ชงฮเยกโยเป็นที่คุ้นหน้าคุ้นตาตั้งแต่เรื่อง “รักนี้ชั่ววันจันทร์” และนักแสดงนำชาย เรน ที่กำลังมีผลงานเพลงในไทยและยังเป็นนักร้องเดี่ยวชาวเกาหลีที่มีความนิยมมากที่สุดในไทยในขณะนั้น จึงนับว่าเป็นซีรีส์เกาหลีแนวโรแมนติกคอมเมดี้เรื่องแรกที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย และในปีถัดไป พ.ศ.2548 สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้นำเรื่อง “แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง (Jewel in the palace)” นับว่าเป็นมิติใหม่ของซีรีส์เกาหลีในประเทศไทย เนื่องจากเนื้อเรื่องเป็นแนวย้อนยุคอิงประวัติศาสตร์ สร้างความแปลกใหม่เป็นที่สนใจของผู้ชมในขณะนั้นและมีความยาวเรื่องกว่า 54 ตอน และเป็นซีรีส์เกาหลีที่มีการออกอากาศซ้ำมากที่สุด โดยออกอากาศทั้งหมด 4 ครั้งในช่วงปี พ.ศ.2548-2553 นอกจากนี้ซีรีส์เกาหลีที่ได้รับความนิยมจนต้องออกอากาศซ้ำทั้งหมด 3 ครั้ง ในปี พ.ศ.2549 พ.ศ.2551 และ พ.ศ.2560 “เจ้าหญิงรุ่มรวยกับเจ้าชายเย็นชา (Princess Hours)” (SONGSUE MEDIA LAB, 2561)

การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสื่อเกมออนไลน์

มานิตา ชีรานันตชัย (2561, น.27-30) ระบุว่า การแพร่หลายของวัฒนธรรมการเต้นยังเกิดขึ้นผ่านสื่อเกมออนไลน์ โดยเกมประเภทดนตรีที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยมีเพียงไม่กี่เกม ซึ่งเริ่มเข้ามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ได้แก่ เกม We Dancing Online (WEDO) และ เกม Audition Online (Audition Online Dance Battle) เกมทั้งสองเป็นแนว Music Battle ที่นำเสนอตัวละครพร้อมท่าเต้นเพื่อเพิ่มอรรถรสในการเล่น นอกจากนี้ยังมีเพลงประกอบทั้งไทยสากล และเกาหลี ส่งผลให้ผู้เล่นได้รับอิทธิพลการเต้นไปพร้อมกับการฟังเพลง ซึ่งนำไปสู่การเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่ากระแสคัฟเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) ได้แพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยผ่านการเคลื่อนย้ายทางวัฒนธรรมในรูปแบบสื่อ (Mediascapes) โดยเริ่มต้นจากสื่อเพลงและมิวสิกวิดีโอซึ่งได้รับความนิยมอย่างสูง ต่อมาได้ขยายสู่สื่อละครที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศไทย ปัจจุบันการรับวัฒนธรรมผ่านสื่อละครจึงมีบทบาทสำคัญมากขึ้น นอกจากนี้สื่อเกมออนไลน์ยังเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้

วัฒนธรรมการเต้นนี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเกมออนไลน์ได้มอบทั้งความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่ผู้เล่นพร้อมทั้งมีเพลงและท่าทางของตัวละครที่หลากหลาย ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมสันตนาการดังกล่าวในหัวข้อถัดไป

5.2.2 การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านอุดมการณ์ทางความคิดผ่านกิจกรรมสันตนาการ (Ideascapes)

มานิตา ธีรนนตชัย (2561, น.30) กล่าวว่าหลังจากที่วัฒนธรรมการเต้นเกาหลีแพร่หลายผ่านสื่อต่างๆ ส่งผลให้วัยรุ่นไทยเกิดความสนใจและคลั่งไคล้การเต้นแบบเกาหลีเพิ่มมากขึ้น นำไปสู่จุดเริ่มต้นของวงการเคปเวอร์แดนซ์ในไทยมาจากกลุ่มบุคคลที่ชื่นชอบศิลปินเกาหลี ซึ่งติดตามข่าวสารและผลงานอย่างใกล้ชิด การดูวิดีโอคอนเสิร์ตและการแกะท่าเต้นด้วยตนเองนำไปสู่การรวมกลุ่มเพื่อฝึกซ้อมเต้นร่วมกัน การเต้นเคปเวอร์แดนซ์จึงกลายเป็นกิจกรรมสันตนาการที่ได้รับความนิยมในหมู่เยาวชนไทยซึ่งใช้เวลาว่างในการฝึกฝนกิจกรรมนี้

กิจกรรมสันตนาการภายในสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้สังเกตจากประสบการณ์ตรงที่โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการจัดกิจกรรมชุมนุมให้นักเรียนเข้าร่วมตามความสนใจ โดยเฉพาะ “ชุมนุมร้องเล่นเต้นระบำ” ที่ได้รับความนิยมอย่างสูง ชุมนุมนี้นักเรียนรู้ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง เช่น การจัดแสงสีสำหรับผู้ที่ไม่เน้นการเต้น ส่วนนักเรียนที่สนใจการเต้นจะรวมกลุ่มฝึกซ้อมตามความถนัด และมีการคัดเลือกตัวแทนเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันภายนอกโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมแสดงความสามารถเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเต้นเคปเวอร์แดนซ์ใน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่ามีการสนับสนุนกิจกรรมนี้อย่างชัดเจน โดยมีการจัดตั้งชมรม UTCC Dance Club (UDC) ซึ่งเริ่มต้นจากความต้องการของกลุ่มนักศึกษาทุนความสามารถพิเศษที่ต้องการพื้นที่ฝึกซ้อม ชมรมนี้ก่อตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวและได้รับความนิยมจากนักศึกษาจำนวนมากถึง 300 คนในปีแรก ปัจจุบันชมรมดำเนินงานมาแล้ว 4 ปี มหาวิทยาลัยยังให้การสนับสนุนชมรมในด้านต่างๆ เช่น การอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปแข่งขันนอกสถานที่ในนามตัวแทนมหาวิทยาลัย และการมอบรางวัลด้วยการติดตั้งกระจกเพิ่มเติมเพื่อการฝึกซ้อม หากชมรมได้รับรางวัลจากการแข่งขัน นอกจากนี้ชมรมยังเป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยอีกด้วย

กิจกรรมสันตนาการภายนอกสถานศึกษา

มานิตา ธีรนนตชัย (2561) ชี้ให้เห็นว่าจากจุดเริ่มต้นของกลุ่มผู้สนใจการเต้นในสถานศึกษา ซึ่งมีความหลงใหลในศิลปินทำให้ปัจจุบันการเต้นเคปเวอร์แดนซ์ เป็นที่รู้จักและ

แพร่หลายในหมู่วัยรุ่นไทย ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ชื่นชอบการเต้นโดยตรงหรือผู้ที่ชื่นชอบศิลปินจาก K-Pop, J-Pop หรือแม้แต่ศิลปินไทย ส่งผลให้มีการจัดการแข่งขันและกิจกรรมประกวดการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มากมายนอกสถานศึกษาในประเทศไทย โดยกลุ่มธุรกิจและสื่อต่างๆได้เริ่มให้ความสนใจในกิจกรรมนี้มากขึ้นจากการจัดกิจกรรม งานอีเวนต์ หรือการนำคัฟเวอร์แดนซ์ไปใช้ในการโฆษณาเพื่อส่งเสริมสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตน (มานิตา ธีรนนท์ชัย, 2561)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) ได้กลายเป็นกิจกรรมสันทนาการที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกช่วงวัย ไม่จำกัดเพียงผู้ที่มีพื้นฐานการเต้นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ ซึ่งได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนี้ บางครั้งยังก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการก้าวสู่การเป็นศิลปินอีกด้วยจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นในรูปแบบนี้มีอิทธิพลอย่างมาก ไม่แพ้การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมผ่านสื่อรูปแบบอื่นๆ จากแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นนี้เองทำให้บางกลุ่มหันมาสนใจการเต้นอย่างจริงจังมากขึ้น และนำไปสู่การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นที่สำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือการเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสถาบันสอนเต้น (Finanscapes) ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไป

5.2.3 การเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นผ่านสถาบันสอนเต้น (Finanscapes)

มานิตา ธีรนนท์ชัย (2561) พบว่า การลงทุนจากนักลงทุนผ่านการก่อตั้งสถาบันสอนเต้นเป็นอีกหนึ่งรูปแบบของการเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมการเต้นในประเทศไทย โดยเปิดสอนวิชาที่หลากหลาย เช่น Hip-hop, Ballet, Popping, R&B, Jazz และ Street Dance แต่ยังไม่มียุค K-Pop หรือ Cover Dance เนื่องจากในขณะนั้นถูกมองว่าเป็นการเลียนแบบท่าเต้น เครื่องแต่งกาย และเอกลักษณ์ของศิลปินต้นฉบับ ซึ่งขาดความคิดสร้างสรรค์ทำให้ไม่ได้รับการสนับสนุน แต่ในปัจจุบันกระแสความนิยมของการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์เพิ่มสูงขึ้นจึงได้เริ่มเปิดสอนวิชาคัฟเวอร์แดนซ์หรือ K-Pop เพื่อตอบสนองความต้องการและแสวงหาผลกำไรจากกระแสความนิยมนี้ รวมถึงกลุ่มนักธุรกิจที่คอยจัดกิจกรรมการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง (มานิตา ธีรนนท์ชัย, 2561)

สังเกตได้จากเดลินิวส์ออนไลน์ (2566) ได้มีการนำเสนอข่าวความร่วมมือระหว่าง ไคคอนสยาม การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีประจำประเทศไทย (KCC) สมาคมกีฬาเชียร์แห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทย สถาบันบางกอกแดนซ์ THE INNER STUDIO THE KNIVERSE และ Lotus's Privé ที่ได้ร่วมกันจัดงานเต้นสุดยิ่งใหญ่ ICONSIAM DANCETOPIA COMPETITION เวทีรวมพลคนรักการเต้นเพื่อค้นหาสุดยอดนักเต้น K-POP COVER DANCE เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมเยาวชนให้มีเวทีแสดงทักษะและ

ความสามารถพิเศษเพื่อต่อยอดไปสู่เวทีระดับโลก (เดลินิวส์ออนไลน์, 2566) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2558) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ ได้จัดกิจกรรม “Cover Dance by sook” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนหันมาใส่ใจสุขภาพมากยิ่งขึ้น ผ่านการเรียนรู้เทคนิคการเต้นเลียนแบบต้นฉบับอย่างถูกต้อง โดยเน้นกระบวนการฝึกซ้อมที่เป็นขั้นตอนและสามารถเข้าถึงได้ง่ายสำหรับทุกเพศทุกวัย กิจกรรมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2558) นอกจากนี้กิจกรรม "TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP" หนึ่งในโครงการ TO BE NUMBER ONE ดำเนินงานภายใต้พระดำริของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งองค์ประธานโครงการ โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมศักยภาพเยาวชนและป้องกันปัญหายาเสพติดผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ (Go Ahead News, 2024)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันกระแสความนิยมของการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ได้ขยายตัวอย่างมาก ไม่เพียงแต่ในกลุ่มผู้ชื่นชอบการเต้นและผู้ชมเท่านั้นแต่ยังครอบคลุมกลุ่มอายุที่หลากหลายขึ้น จากเดิมที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ปัจจุบันทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต่างให้ความสนใจการเต้นประเภทนี้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แนวโน้มนี้ส่งผลให้เกิดการเปิดสถาบันสอนเต้นเพิ่มขึ้น โดยมีคลาสสอนคัฟเวอร์แดนซ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่ชื่นชอบการเต้นและศิลปิน K-Pop โดยบางสถาบันเปิดรับผู้เรียนตั้งแต่อายุ 4 ปี ไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ที่ต้องการเรียนเต้นเพื่อสุขภาพ

จากการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์เพื่อพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมในงานวิจัยนี้ พบว่าการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์เป็นกิจกรรมทางนาฏศิลป์รูปแบบหนึ่งของการเลียนแบบการเต้นรำ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการรับวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยสันนิษฐานว่ามีที่มาจากประเทศญี่ปุ่นก่อนที่จะได้รับกระแสวัฒนธรรมการเต้นจากประเทศเกาหลี เดิมทีการเต้นประเภทนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนแต่ในปัจจุบันกลับได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย จนทำให้ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนอย่างจริงจังผ่านการจัดกิจกรรมการแข่งขันต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมายในภายหลัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเพิ่มเติมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจรรยาบรรณ และการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ ซึ่งจะนำเสนอในหัวข้อถัดไป

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการพัฒนาจรรยาบรรณ

อมรา ดาราครีทอง (2560) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบและระดับของ Soft Skills ในนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดองค์ประกอบ

ของ Soft Skills มาเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจและออกแบบชุดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ
 จรณทักษะที่จะพัฒนาในงานวิจัยนี้ (อมรา ดาราศรีทอง, 2560)

ธนกรณ ชัยธวัช (2563) ได้ศึกษาการพัฒนา Soft Skills สำหรับนักศึกษาระดับ
 ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยเน้นการออกแบบและเปรียบเทียบ Soft Skills ก่อนและ
 หลังเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดด้านการออกแบบและพัฒนาจรณทักษะที่
 เหมาะสมกับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาชั้นปีสุดท้ายมาประยุกต์ใช้ (ธนกรณ ชัยธวัช, 2563)

สุนันทา มาวัน และคณะ (2565) ได้ศึกษาทักษะสำคัญสำหรับบัณฑิตในอนาคต เพื่อ
 เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลกหลังสำเร็จ
 การศึกษา ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของบัณฑิตมาใช้ในการ
 เตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต (สุนันทา มาวัน และคณะ, 2565)

วีระศักดิ์ จงไกรจักร (2563) ได้ศึกษาการเสริมสร้าง Soft Skills ของนักเรียนสาย
 อาชีพโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการใช้กิจกรรมกลุ่มมาปรับใช้ โดยเลือกกิจกรรม
 กลุ่มในรูปแบบการเดินคัพเวอร์แดนซ์ มาพัฒนาในงานวิจัยนี้ (วีระศักดิ์ จงไกรจักร, 2563)

ปกรณ โปรยรุ่งโรจน์ (2564) ได้ศึกษาปัจจัยด้านจรณทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
 การปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มเจนเอเรชันวายในกรุงเทพมหานคร รวมถึงความแตกต่างด้าน
 ประชากรศาสตร์ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเรื่องเจนเอเรชันมาใช้ในการศึกษาความแตกต่างเพื่อพัฒนา
 จรณทักษะให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม โดยงานวิจัยนี้จะพัฒนากิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่ม
 อาสาสมัครที่คาบเกี่ยวระหว่างเจนเอเรชันวายและแซด (ปกรณ โปรยรุ่งโรจน์, 2564)

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) ได้ศึกษาองค์ประกอบสำคัญของทักษะการทำงาน
 เป็นทีมในบริบทของผู้บริหาร ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการทำงานเป็นทีมมาเป็นแกนหลัก
 ในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ให้สามารถเสริมสร้างจรณทักษะด้านการทำงาน
 เป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2564)

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเดินคัพเวอร์แดนซ์

อนรรฆอร บุรณันนันท (2552) ได้ศึกษาการแสดงคัพเวอร์แดนซ์ในฐานะพื้นที่
 สื่อสารของวัยรุ่น โดยเน้นกระบวนการสร้างสรรค์ ตั้งแต่การจัดตั้งทีม การคัดเลือกสมาชิก การ
 ฝึกซ้อม และการเตรียมตัวก่อนการแสดง รวมถึงอิทธิพลของคัพเวอร์แดนซ์ต่อการสื่อสารความ
 ต้องการของวัยรุ่น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเหล่านี้มาใช้ในการศึกษาการจัดตั้งทีม
 การคัดเลือกศิลปินสำหรับบทบาทสมมติ การฝึกซ้อม และอิทธิพลของการเดินคัพเวอร์แดนซ์ใน
 กลุ่มวัยรุ่น (อนรรฆอร บุรณันนันท, 2552)

ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์ (2558) ได้ศึกษาการสื่อสารกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์กลุ่มวัฒนธรรมย่อยของนักเต้น Cover Dance โดยแบ่งประเด็นหลักออกเป็น 2 ส่วน คือ การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของนักเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ประเภทดั้งเดิมและประยุกต์ และการต่อสู้ด้านอัตลักษณ์ระหว่างกลุ่มนักเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ประเภทต่างๆ รวมถึงการต่อสู้กับกลุ่มวัฒนธรรมอื่น (เช่น Pop Dance และ Traditional Dance) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดวัฒนธรรมของกลุ่มนักเต้นคัฟเวอร์มาทำความเข้าใจอิทธิพลของการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ต่อการรวมตัวของกลุ่มนักเต้น (ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์, 2558)

ธนพร ประทักษ์วิริยะ (2560) ได้ศึกษา Cover dance กับการสร้างตัวตน: กรณีศึกษา กลุ่มนักเต้น Cover dance J-pop โดยเน้นการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์และกระบวนการสร้างตัวตนของผู้เต้นคัฟเวอร์แดนซ์เจป็อปในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดกระบวนการสร้างตัวตนของผู้เต้นคัฟเวอร์แดนซ์มาใช้ในการทำความเข้าใจกลุ่มผู้เต้นคัฟเวอร์แดนซ์ (ธนพร ประทักษ์วิริยะ, 2560)

สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม (2559) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการเต้นโคฟเวอร์กับการเต้นแอโรบิกที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นหญิง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดกระบวนการออกแบบรูปแบบการฝึกของทั้งสองการเต้นมาประยุกต์ใช้และปรับให้เข้ากับงานวิจัยของตน โดยในงานวิจัยเดิมใช้เวลา 50 นาที 3 วัน/สัปดาห์ เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ แต่ผู้วิจัยได้ปรับเป็นกิจกรรมจำนวน 15 ครั้ง ระยะเวลา 5 สัปดาห์ โดยฝึกสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที เพื่อให้ครอบคลุมการพัฒนาทักษะ (สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม, 2559)

มานิตา ธีรอนันตชัย (2561) ได้ศึกษากระแสวัฒนธรรมเกาหลีด้านการเต้นที่เข้ามาสู่สังคมไทย โดยใช้ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม และทฤษฎีการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนรัฐชาติ (Transnationalism) ของ Appadurai ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิด "การเคลื่อนย้ายกระแสวัฒนธรรมเกาหลีด้านการเต้นที่เข้ามาสู่สังคมไทย" มาใช้ในการศึกษาการรับวัฒนธรรมกระแสการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ในสังคมไทย (มานิตา ธีรอนันตชัย, 2561)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษางานวิจัยเรื่อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษเอกสาร บทความ วิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนารูปแบบชุดกิจกรรมคอมพิวเตอร์แดชบอร์ดให้สอดคล้องกับการเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้มีการดำเนินงานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยเป็น นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 58 คน

1.2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรรยาบรรณต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 โดยผ่านการทำแบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณ จำนวน 31 ข้อ

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย โดยการเลือกแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผลการคัดเลือกผู้ผ่านเกณฑ์ให้การยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 35 คน

2. แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองแบบแผนการวิจัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้ระยะเวลาเข้าร่วม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ครั้งละ 60 นาที รวมเป็นกิจกรรมจำนวน 15 ครั้ง

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นการนำข้อมูลจากผู้วิจัยได้รวบรวมมาพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ “Cover Dance for 2 Soft skills” เพื่อให้สอดคล้องและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3.1 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม

1) ผู้วิจัยศึกษาแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) และการพัฒนาเครื่องมือแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) จากเอกสารตำรา สารสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เว็บไซต์สถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษาต่างๆ

2) พัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) จากวิทยาลัยการศึกษาดลอดชีวิตรมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ได้แก่ แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) รวมเป็นจำนวน 31 ข้อ โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือและได้รับอนุญาตเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก่อนนำมาพัฒนาเพิ่มเติมโดยการเพิ่มข้อคำถามเพื่อใช้ประกอบการออกแบบชุดกิจกรรมเพิ่มเติม

3) สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแต่ละระดับมีการกำหนดคะแนนตามระดับความสำคัญดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

และค่าเฉลี่ยนำมาแปลผลตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.51-5.00	มีทักษะด้านจรณทักษะสูงที่สุด
3.51-4.50	มีทักษะด้านจรณทักษะสูง
2.51-3.50	มีทักษะด้านจรณทักษะปานกลาง
1.51-2.50	มีทักษะด้านจรณทักษะต่ำ

1.00-1.50

มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะต่ำที่สุด

4) ออกแบบและจัดเตรียมแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย นำแบบสอบถามไปใช้คัดเลือกประชากร จำนวน 58 คน เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หา ข้อมูล โดยนำเสนอข้อมูลด้วยผลของค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาค่า t-test Pretest Posttest และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างเลือกแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 35 คน

3.2 การพัฒนาชุดกิจกรรมคิฟเวอร์แดนซ์

1) ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลทักษะจรรยาบรรณ (Soft skills) และศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมคิฟเวอร์แดนซ์ จากเอกสารตำรา สารสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมคิฟเวอร์แดนซ์เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

2) พัฒนาชุดกิจกรรมคิฟเวอร์แดนซ์ “Cover Dance for 2 Soft Skills” โดยกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเพื่อความชัดเจนในการพัฒนาชุดกิจกรรม กำหนดโครงสร้างของแผนชุดกิจกรรม จากนั้นดำเนินการสร้างแผนชุดกิจกรรมคิฟเวอร์แดนซ์ เพื่อเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จากมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 35 คน ที่มีทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ต่ำกว่าเกณฑ์ โดยผู้วิจัยทำการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำหลักการและแนวคิดทฤษฎีมาสร้างรูปแบบกิจกรรมแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาคำตัดสินความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับวัตถุประสงค์และความเที่ยงตรงในการวิจัย (IOC) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ส่วนข้อคำถามที่มีค่าต่ำกว่า 0.50 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ซึ่งพิจารณาจากคำตัดสินความสอดคล้อง (IOC) ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบแล้วนำไปทดลองใช้

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาคำตัดสินความสอดคล้อง (IOC) โดยแปลความหมายคะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 0.51 - 1.00 หมายถึง สามารถนำออกไปใช้ได้

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.50 หมายถึง ยังไม่สามารถนำออกไปใช้ได้
จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้รูปแบบกิจกรรมที่สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองจริง

3) นำไปใช้ Try out กับผู้เข้าร่วมการวิจัย

4. การดำเนินการทดลองเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

1) ผู้วิจัยจัดทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการใช้แบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) ถึงวิทยาลัยการศึกษาลดอดชีวิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการนำมาพัฒนาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2) ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) และชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ “Cover Dance for 2 Soft Skills”

3) ผู้วิจัยจัดทำหนังสือรับรองผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย แบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) และชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills”

4) หนังสือการขอจริยธรรมในการวิจัยในมนุษย์ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

5) หลังจากได้คำอนุมัติการขอจริยธรรมในการวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำหนังสือรับรองขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยให้กับผู้วิจัยเพื่อเก็บข้อมูลผลการใช้ชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills”

6) ผู้วิจัยวางแผน วัน เวลา และจัดเตรียมสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการวิจัย

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

1) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มประชากร โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้ผู้เข้าร่วมในการเข้าร่วมงานวิจัย จำนวน 35 คน

2) ผู้วิจัยติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างที่จะเข้าร่วมกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills” โดยส่งเอกสารชี้แจงรายละเอียดโครงการวิจัย เอกสารการยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย และหนังสือรับรองขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยให้กับผู้เข้าร่วมการวิจัย ก่อนทำการนัดหมายเพื่อลงพื้นที่เก็บข้อมูล

3) ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการวิจัย โดยใช้ชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills” ในรูปแบบการพบปะ ซึ่งกำหนดระยะเวลาการลงพื้นที่ไว้ใน 5 สัปดาห์ โดยทำกิจกรรมสัปดาห์ละ 3 วัน ครั้งละ 60 นาที รวมเป็นกิจกรรมจำนวน 15 ครั้ง

4) ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยการทำแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมทุกๆ 5 ครั้ง รวมเป็น 4 ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ 1 เก็บก่อนเข้าร่วมกิจกรรม

ครั้งที่ 2 เก็บหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7

ครั้งที่ 3 เก็บหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11

ครั้งที่ 4 เก็บหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งสุดท้าย

5) หลังจากดำเนินการกิจกรรมเสร็จสิ้น ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) 4 ครั้ง มาสรุปผลการวิจัยเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางพัฒนาการก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยการใช้สูตร IOC เพื่อหาค่าดัชนี กิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skills” ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

2) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในแบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills) วัดพัฒนาการจรณทักษะก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในงานวิจัย

3) วิเคราะห์ผลที่ได้จากการทดลองมาทำการเปรียบเทียบผลก่อน และหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้สถิติ T-Test Dependent กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทักษะด้านจรณทักษะก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้ระเบียบวิธีที่กำหนดเอาไว้ เพื่อดำเนินการหาคำตอบของงานวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในงานวิจัยดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการดำเนินงานวิจัยออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

n แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution

T แทน การเก็บแบบวัดจรรยาบรรณในแต่ละครั้ง

S1 แทน ค่าเฉลี่ยจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีม

S2 แทน ค่าเฉลี่ยจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงาน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้าน จรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการศึกษาและพัฒนาดังนี้

4.2.1.1 กระบวนการและแนวคิดของการประยุกต์ทฤษฎี

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านจรรยาบรรณ ด้านการเดินคัพเวอร์แดนซ์ และด้านนาฏศิลป์สากล เพื่อนำมาเป็นหลักในการประยุกต์พัฒนาเป็นชุดกิจกรรมในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผลจากการศึกษาค้นคว้า

เอกสารมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ร่วมปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาออกแบบและประยุกต์ทฤษฎี โดยแบ่งเป็นประเด็นดังนี้

1) แนวคิดและทฤษฎีด้านจรรยาบรรณ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า **จรรยาบรรณ** คือ ทักษะที่เสริมสมรรถนะทักษะทำให้บุคคลสามารถทำงานและบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินงานภายในองค์กรประสบความสำเร็จ การบ่มเพาะจรรยาบรรณต้องใช้เวลาช้านานกว่าการเรียนรู้เชิงวิชาการ ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากผู้ที่มีจรรยาบรรณที่ดีมักได้รับโอกาสในการคัดเลือกเข้าทำงานและมีความก้าวหน้าในอาชีพที่รวดเร็วกว่าผู้ที่พึ่งพาเพียงสมรรถนะทักษะ ผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบสำคัญของจรรยาบรรณที่มีความจำเป็นต่อการทำงาน ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร (Communication) ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) ทักษะการปรับตัว (Adaptability) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem-solving) ทักษะการจัดการเวลา (Time Management) ทักษะความเป็นผู้นำ (Leadership) และทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork) (สุนันทา มาวัน และคณะ, 2565; LILY ZAY, 2022; Monique Danao, 2023; CARTOON TANAPORN, 2566; Ad Addict TH, 2566) ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกจรรยาบรรณ 2 ด้าน เพื่อนำมาพัฒนาให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork) มีลักษณะของการรวมองค์ประกอบทักษะความเป็นผู้นำ การติดต่อสื่อสาร ความร่วมมือ การประสานงาน ความคิดสร้างสรรค์ และการปรับปรุงงานเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนในองค์กรในการให้ความร่วมมือ สนับสนุน ให้การประสานงานมีความชัดเจน และตรงกับความสามารถของคนในองค์กรเพื่อให้บรรลุไปตามเป้าหมายที่วางไว้ในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งเพื่อให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) มีลักษณะของการรวมองค์ประกอบทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการจัดการเวลา จัดลำดับความสำคัญ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเข้าไว้ด้วยกันแสดงให้เห็นว่าทักษะนี้มีกระบวนการวิเคราะห์การวางแผนและพัฒนาแผนงานในเรื่องของการบริหารจัดการเวลา หรือความสามารถในการคิดวางแผนหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย จึงเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญต่อการทำงานเป็นอย่างมาก

จากที่กล่าวข้างต้นโดยสรุปผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของจรรยาบรรณทั้งสองด้านนี้อย่างยิ่ง จึงได้เลือกนำมาเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผ่านกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์

เพื่อสร้างเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสำหรับการก้าวสู่โลกการทำงานในอนาคต

2) แนวคิดและทฤษฎีด้านการเต้นคัพเวอร์แดนซ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ พบว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบจากศิลปินต้นฉบับที่ทำการนำกลับมาแสดงใหม่ โดยมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้ การเลียนแบบและการสร้างสรรค์ (Imitation and Creativity) การเต้นคัพเวอร์แดนซ์เริ่มต้นจากการเลียนแบบท่าเต้นของศิลปินต้นฉบับ แต่ในขณะเดียวกันนักเต้นสามารถเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของตนเองเข้าไปในการแสดง เช่น การปรับเปลี่ยนท่าเต้นเล็กน้อยหรือการเพิ่มท่าทางใหม่ๆ เพื่อให้การแสดงมีความเป็นเอกลักษณ์ การฝึกฝนและการพัฒนาทักษะ (Practice and Skill Development) การเต้นคัพเวอร์แดนซ์ต้องการการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง นักเต้นจะต้องฝึกฝนท่าเต้นให้แม่นยำและสอดคล้องกับจังหวะเพลง การฝึกฝนนี้ช่วยพัฒนาทักษะการเต้น ความยืดหยุ่น และความแข็งแรงของร่างกาย การสร้างชุมชนและการมีส่วนร่วม (Community Building and Participation) การเต้นคัพเวอร์แดนซ์มักเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มหรือชุมชน นักเต้นสามารถสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกับผู้คนที่มีความสนใจเดียวกัน การเต้นคัพเวอร์แดนซ์ยังเป็นช่องทางในการแสดงออกและการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมป๊อปและศิลปินที่ชื่นชอบ

นอกจากนี้กระบวนการที่เกิดภายใต้การเต้นคัพเวอร์แดนซ์ การปรับตัวรับฟังความคิดเห็นและเคารพการตัดสินใจของเพื่อนร่วมทีม ในเรื่องของการเลือกเพลงและท่าเต้น (Song and Choreography Selection) ในการเต้นคัพเวอร์แดนซ์จะเริ่มต้นด้วยการเลือกเพลงและท่าเต้นจากศิลปินต้นฉบับที่ต้องการคัพเวอร์ การเลือกเพลงและท่าเต้นนี้ต้องพิจารณาถึงความยากง่ายและความเหมาะสมกับทักษะของคนในทีม การศึกษาและฝึกฝนท่าเต้น (Learning and Practicing Choreography) หลังจากเลือกเพลงและท่าเต้นจะต้องศึกษาและฝึกฝนท่าเต้นอย่างละเอียด การฝึกฝนนี้รวมถึงการดูวิดีโอการแสดงของศิลปินต้นฉบับและการฝึกซ้อมท่าเต้นซ้ำๆ จนกว่าจะสามารถทำได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ในบางครั้งยังจะต้องมี การปรับปรุงและสร้างสรรค์ (Improvement and Creativity) นักเต้นอาจปรับปรุงท่าเต้นให้เหมาะสมกับตนเองหรือเพิ่มความคิดสร้างสรรค์เข้าไปในการแสดง เช่น การเพิ่มท่าทางใหม่ๆ หรือการปรับเปลี่ยนท่าเต้นเล็กน้อยเพื่อให้การแสดงมีความเป็นเอกลักษณ์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดนั่นก็คือ การฝึกซ้อมร่วมกัน (Group Rehearsal) การเต้นคัพเวอร์แดนซ์แบบกลุ่ม นักเต้นจะต้องฝึกซ้อมร่วมกันเพื่อให้การเคลื่อนไหวสอดคล้องกันและมีความสมดุล การฝึกซ้อมร่วมกันนี้ช่วยสร้างความสัมพันธ์และการสื่อสารที่ดีระหว่างนักเต้น

จากที่กล่าวโดยสรุปของแนวคิดและทฤษฎีด้านการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความน่าสนใจและความท้าทายที่จะนำกิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มาใช้ในการพัฒนาศักยภาพบุคคล นอกจากกิจกรรมการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์จะเป็นกิจกรรมที่มีความบันเทิง มีความสนุกสนาน ก็ยังแอบแฝงถึงกระบวนการต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นอีกด้วย จึงเป็นอีกกิจกรรมที่ควรนำมาพัฒนาเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาศักยภาพทักษะบุคคลที่เป็นไปตามกระแสนิยมของคนในสังคมปัจจุบัน

3) แนวคิดและทฤษฎีด้านนาฏศิลป์สากลที่นำมาบูรณาการร่วม

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านนาฏศิลป์สากลที่จะนำมาใช้บูรณาการร่วมได้แก่ คอนเทมโพรารีแดนซ์ (Contemporary Dance) ที่เป็นการเต้นรูปแบบผสมผสานเทคนิคจากบัลเลต์คลาสสิก และ มอเดิร์นแดนซ์ โดยเน้นการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้เต้นผ่านการเคลื่อนไหวที่เป็นธรรมชาติ โดยการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้นเป็นอีกหนึ่งเทคนิคของคอนเทมโพรารีแดนซ์ที่ต้องอาศัยแรงโน้มถ่วงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างท่าทาง การเคลื่อนไหวที่ลื่นไหลและความต่อเนื่องที่มีการเชื่อมโยงระหว่างท่าทางต่าง ๆ เทคนิคการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) ที่เป็นการเคลื่อนไหวของร่างกายในการสร้างท่าทางการเคลื่อนไหวไปกับพื้น เช่น การล้มลง การกลิ้ง และการลุกขึ้นจากพื้นอย่างนุ่มนวล การสื่อสารผ่านการถ่ายน้ำหนักด้วยการสัมผัส (Body contact) ในส่วนการใช้เทคนิคการสัมผัส (Touch) สามารถใช้ในการนำทางหรือสนับสนุนการเคลื่อนไหวระหว่างนักเต้น เช่น การจับมือ การวางมือบนไหล่ หรือการออกแรงในการนำทิศทางการเคลื่อนไหวระหว่างนักเต้นทำให้เกิดเรียนรู้การถ่ายน้ำหนักระหว่างบุคคล อีกทั้งผู้วิจัยได้ผสมผสานสไตล์การเต้นแจ๊ซรวมกับเทคนิคนี้ การเต้นแจ๊ซอาศัยการถ่ายน้ำหนักเป็นพื้นฐานสำคัญในการถ่ายน้ำหนักจากส่วนหนึ่งของร่างกายไปยังอีกส่วนหนึ่งได้อย่างสมดุล และการเต้นฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hiphop) มีการหลายเทคนิคเข้าด้วยกันซึ่งหนึ่งในเทคนิคที่สำคัญในการเต้นฮิปฮอปคือการแยกสัดส่วนของร่างกาย (Isolation) ด้วยการเคลื่อนไหวเฉพาะส่วนหัว ไหล่ หรือสะโพก โดยไม่ให้ส่วนอื่นๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวตาม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเต้นฮิปฮอปการเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น Popping, Locking, Breaking, waacking, Freestyling เป็นต้น (ศิริมงคล นาฏยกุล, 2557)

ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงการนำเทคนิคนาฏศิลป์สากลมาพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้และรู้จักกล่อมเนื้อในร่างกายของตนเองและของผู้อื่นอาจทำให้สามารถทำงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายตัวเองและการ

วางแผนในการจัดลำดับการเคลื่อนไหวจะทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักการวางแผน การจัดการเวลา และลำดับความสำคัญของงานได้ผ่านเทคนิคนาฏศิลป์สากลนี้

4.2.1.2 กระบวนการออกแบบและขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรม

1) ขั้นการศึกษาและการพัฒนา ผู้วิจัยได้มีการพัฒนาชุดกิจกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 ผังขั้นตอนการศึกษาและการพัฒนา

ที่มา: วรรษยา ชลวิทย์. (2568).

2) ผลการพัฒนาชุดกิจกรรม ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนชุดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย ซึ่งแผนชุดกิจกรรมของผู้วิจัยประกอบไปด้วยกระบวนการในแต่ละกิจกรรม จุดมุ่งหมาย แนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรค์และทฤษฎีนาฏศิลป์สากล การวัดและการประเมินผล โดยมีรายละเอียดกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ยินดีที่ได้พบเธอ (The first time met.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนิทสนมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สร้างความเข้าใจและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จะเกิดในโครงการ พร้อมให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเต้น สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยใช้แนวคิดการละลายพฤติกรรมเป็นหลักในกิจกรรมครั้งนี้

กิจกรรมที่ 2 เรียนรู้ตัวเอง (Learn my body for the first time.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายตนเองเพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น

กิจกรรมที่ 3 นี้เองร่างกายฉัน (Is this my body ?) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายตนเองเพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น

กิจกรรมที่ 4 เรียนรู้ไปด้วยกัน (Learn together.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการใช้แนวคิดเรื่องการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบคู่

กิจกรรมที่ 5 เรียนรู้ไปพร้อมกัน (Learn together, the three of us.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการใช้แนวคิดเรื่องการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบกลุ่ม 3 คน

กิจกรรมที่ 6 เรียนรู้ในพวกเรา (We learn together.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่างกายด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการใช้แนวคิดเรื่องการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้กระบวนการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบกลุ่ม 5 คน

กิจกรรมที่ 7 เราคือทีม ทีมคือเรา (We are team.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์วัดผลความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ในการให้ผู้เข้าร่วมออกแบบการเคลื่อนไหวจากสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น พร้อมฝึกกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กิจกรรมที่ 8 ชยับโยกย้าย (Learn to hiphop dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและให้ความรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้นฮิปฮอป

กิจกรรมที่ 9 ลองชยับสเตป (Try to hiphop dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและให้ความรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้

ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้นฮิปฮอป

กิจกรรมที่ 10 เรียนรู้ขั้นต้น (Learn to activity movement.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและให้ความรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การเต้น ด้านการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้น Basic Activity Movement

กิจกรรมที่ 11 แด่ขยับก็คือการเต้น (This is activity movement.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์วัดผลความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยการปฏิบัติการโดยการใช้ทักษะทางด้านนาฏศิลป์สากลบูรณาการร่วมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้วยการเรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง การฝึกการเคลื่อนไหวการเต้น ในการปฏิบัติการด้านการเต้น Basic Activity Movement พร้อมฝึกกระบวนการวางแผนและการทำงานกับผู้อื่น

กิจกรรมที่ 12 เจาะลึกคัพเวอร์แดนซ์ (Learn to Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและพัฒนาจรรยาวัฏศาสตร์ด้านการทำงานเป็นทีม และทักษะด้านการวางแผนและวิธีการทำงาน โดยการใช้ทักษะด้านการเต้นตามกระแสนิยมบูรณาการร่วมกับนาฏศิลป์สากล ด้วยการเรียนรู้ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปินและการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของศิลปิน

กิจกรรมที่ 13 เรียนรู้ในคัพเวอร์แดนซ์ (Learn each other by Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและพัฒนาจรรยาวัฏศาสตร์ด้านการทำงานเป็นทีม และทักษะด้านการวางแผนและวิธีการทำงาน โดยการใช้ทักษะด้านการเต้นตามกระแสนิยมบูรณาการร่วมกับนาฏศิลป์สากล ด้วยการเรียนรู้ในเรื่องของการเลียนแบบ ท่าเต้นตามศิลปินและการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของศิลปิน

กิจกรรมที่ 14 คัพเวอร์แดนซ์กับทีมเวิร์ก (Learn to teamwork by Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์สร้างความเข้าใจและพัฒนาจรรยาวัฏศาสตร์ด้านการทำงานเป็นทีม และทักษะด้านการวางแผนและวิธีการทำงาน โดยการใช้ทักษะด้านการเต้นตามกระแสนิยมบูรณาการร่วมกับนาฏศิลป์สากล ด้วยการเรียนรู้ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปินและการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของศิลปิน

กิจกรรมที่ 15 พวกเราคือคัพเวอร์แดนซ์ (We are Cover Dance.) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมแสดงผลสัมฤทธิ์ จากความเข้าใจและความรู้ด้าน

การเดินตามกระแสนิยม พร้อมวัดทักษะการเรียนรู้การวางแผนในการทำงานและเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ได้รับการฝึกและการเรียนรู้ตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม

4.2.1.3 กระบวนการพิจารณา และความสอดคล้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

หลังจากการศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills” ผู้วิจัยได้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของกิจกรรม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และด้านนาฏศิลป์ตะวันตก ซึ่งใช้เกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยแปลความหมายคะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 0.51 - 1.00 หมายถึง สามารถนำไปใช้ได้

ค่าเฉลี่ย 0.00 - 0.50 หมายถึง ยังไม่สามารถนำไปใช้ได้

โดยมีผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

ตาราง 4 ผลการพิจารณาค่า IOC ของชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills”

ข้อคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
คำชี้แจงการเข้าร่วมกิจกรรมสื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
มีการกำหนดโครงสร้างกิจกรรมและเวลาได้ อย่างเหมาะสม	-1	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
มีแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไป ปฏิบัติ เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้จริง	-1	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การประเมิน
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
ขอบเขตเนื้อหาของกิจกรรมมีความเหมาะสม กับเวลาที่กำหนด	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
แนวคิดสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรม	-1	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
กิจกรรมมีความน่าสนใจและช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1		สอดคล้อง
จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ชัดเจนสามารถวัดพฤติกรรมได้	+1	+1	0	+1	0	0.6	สอดคล้อง
การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	-1	+1	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
การจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าชุดกิจกรรม "Cover Dance for 2 Soft Skills" มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมอยู่ที่ 0.82 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นพ้องว่ารูปแบบแผนของชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

4.2.1.4 ชุดกิจกรรมที่พัฒนาแล้วตามหัวข้อที่กำหนด

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำแผนชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills” นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1) จัดทำหนังสือเอกสารขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในการทำการทดลองงานวิจัย โดยมีการนำแบบวัดจรรยาวัชระที่ได้รับการขออนุญาตจากวิทยาลัยการศึกษาดลลอดชีวิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาคัดกรองกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมและวัดจรรยาวัชระระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม

2) ดำเนินการโดยใช้แผนชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills” ที่สร้างขึ้นจำนวน 15 ครั้ง ซึ่งระยะเวลาในการทำกิจกรรมทั้งหมด 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที

3) หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมผู้วิจัยนำแบบวัดจรรยาวัชระที่ได้รับการขออนุญาตจากวิทยาลัยการศึกษาดลอดชีวิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาบันทึกผลการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้มาเป็นผลหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงขอเสนอแผนชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills” และ ข้อเสนอแนะที่พบจากการทดลองดังนี้

ตาราง 5 แผนชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills”

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมคุณ ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
1	ยีนส์ที่ได้พบเธอ The first time met.	-	1.สร้างความเข้าใจและ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จะเกิด ในโครงการ 2. ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วม กิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนใจ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล 3. ให้ความรู้เบื้องต้นกับผู้เข้าร่วมใน เรื่องของกาเริ่มต้น	1.ผู้วิจัยแนะนำกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” 2. เริ่มกิจกรรมและฉายพฤติกรรม “ตามหาป้ายชื่อ” 3. ผู้วิจัยให้ความรู้ในเรื่องของ จังหวะ (Music Rhythm) และการเตรียม ร่างกายก่อนการเต้น 4. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจับกลุ่มเพื่อเรียนรู้การอบอุ่นร่างกายและการ ผ่อนคลายกล้ามเนื้อก่อนและหลังการเต้น	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรม และข้อสังเกตที่ค้นพบ		กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมแสดงความสนใจอย่างยิ่งในโครงการ โดยมีข้อสังเกตจำนวนมาก ซึ่งสะท้อนถึงการกระตุ้นการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้เข้าร่วมมาจากหลากหลายที่มา การปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจึงยังไม่เป็นไปอย่างที่ควร เพื่อส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรมละลายพฤติกรรมในชื่อ “ตามหาป้ายชื่อ” กิจกรรมนี้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้พูดคุยแลกเปลี่ยนและทำความรู้จักกัน นำไปสู่การจัดกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ หลังจากนั้น ได้มีการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับจังหวะและการเตรียมร่างกายก่อนการเต้น ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับกิจกรรมครั้งถัดไป โดยผู้เข้าร่วมมีความร่วมมือในการเรียนรู้เป็นอย่างดี			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจริย ทัศน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
2	เรียนรู้ตัวเอง Learn my body for the first time.	-	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. กระจายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อ เพิ่มความสนใจและสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐานทำความเข้าใจร่างกายของตัวเอง ผักการ เคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเคลื่อนไหวก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องของการ เคลื่อนไหวร่างกายเบื้องต้น (Basic Movement) และ การเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) ด้วยท่า พื้นฐาน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำอบอุ่นร่างกายล้มเมื่อ ก่อน	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมแสดงความสนใจในกิจกรรมเป็นอย่างดี แต่เนื่องจากผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ขาดทักษะพื้นฐานด้านการเต้น จึงทำให้การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นไปอย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการอธิบายชี้แจงท่าเต้น ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เข้าร่วมบางส่วนเกิดความเบื่อหน่ายได้			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมคุณ ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
3	คือร่างกายฉัน Is this my body ?	-	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนใจและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานท่าความรู้จักร่างกายตัวเอง ผักการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเช็กอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้ปฏิบัติในเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) และพื้นฐานการเต้น (Basic Movement) รูปแบบ Choreography Contemporary Floor Dance 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและข้อสังเกตที่ค้นพบ		ในการเรียนรู้ถึงปฏิบัติกิจกรรมก่อน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางส่วนจะยังขาดความเข้าใจในการเคลื่อนไหวเบื้องต้น แต่จากการที่ผู้วิจัยได้พบพานให้ก่อนเริ่มการเรียนรู้รูปแบบ Choreography Contemporary Floor Dance พบว่าผู้เข้าร่วมมีความเข้าใจในการเต้นเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนจากการสังเกตพฤติกรรม ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้นได้ชัด มีการให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการระหว่างการต่อท่าและฝึกฝน ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีขึ้นถึง ความร่วมมือร่วมใจ และการพัฒนาการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยาบรรณที่	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
4	เรียนรู้ไปด้วยกัน Learn together	ทักษะการทำงานเป็นทีม	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเดินกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. กระจายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนใจและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานท่าความรู้จำร่างกายตัวเอง เรียนรู้การถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องการฝึกการเข้าใจการเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายด้วยการสื่อสารผ่านการถ่ายน้ำหนัก (Body contact) ด้วยการจับคู่ 2 คน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและข้อสังเกตที่ค้นพบ		กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมแสดงความสนใจกิจกรรม แม้ว่าการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการเรื่องการเข้าใจการเคลื่อนไหวของผู้ผ่านการสื่อสารด้วยการถ่ายน้ำหนัก (Body Contact) จะพบว่าผู้เข้าร่วมยังไม่เข้าใจหลักการเบื้องต้น ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจค่อนข้างนาน แต่เมื่อใช้เวลาฝึกฝนไปสักระยะหนึ่ง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเริ่มคุ้นเคยกับการถ่ายน้ำหนักกับคู่ของตน ซึ่งส่งผลให้เกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรมมากขึ้น			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจริย ทัศน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
5	เรียนรู้ไปพร้อมกัน Learn together, the three of us.	ทักษะการทำงาน เป็นทีม	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเดินทางกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่ม ความสัมพันธ์และสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐานท่าความรู้ร่างกายด้วยตัวเอง เรียนรู้การถ่าย น้ำหนักกับผู้อื่น ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้า กับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเช็किनก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติในเรื่องการฝึกการเข้าใจ การเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายด้วยการสื่อสารผ่านการถ่าย น้ำหนัก (Body contact) ด้วยการจับกลุ่ม 3 คน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังคงแสดงความสนใจในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเรียนรู้เชิงปฏิบัติเรื่องการเคลื่อนไหวของ ผู้อื่นผ่านการสื่อสารด้วยถ่วงน้ำหนัก (Body Contact) ซึ่งในครั้งก่อนเป็นการฝึกในรูปแบบ 2 คน แต่ครั้งนี้ผู้เข้าร่วมได้แสดงความคิดเห็น ในการทดลองกิจกรรมในรูปแบบ 3 คน เพิ่มความซับซ้อน แต่เมื่อใช้เวลาฝึกฝนได้ระยะหนึ่ง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเริ่มคุ้นเคยกับการทำงานเป็น กลุ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ความเข้าใจหลักการถ่วงน้ำหนักดีขึ้นกว่าครั้งที่ผ่านมา			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยาบรรณที่	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
6	เรียนรู้ในพวกเรา We learn together.	ทักษะการทำงานเป็นทีม	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน 2. กระจายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนใจและความสนใจร่วมกัน 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกาย 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. กิจกรรมเคลื่อนไหวก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องการฝึกการเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายด้วยการสื่อสารผ่านการถ่ายภาพนิ่ง (Body contact) ด้วยการจับกลุ่ม 5 คน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำคัลลิ่งไลน์ 5. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจับกลุ่ม 5 คน ออกแบบการเคลื่อนไหวของการสื่อสารผ่านการถ่ายภาพนิ่ง (Body contact) ประกอบเพลง 1 ช่วง 6. ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อคิด	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและข้อสังเกตที่ค้นพบ		หลังจากที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้เชิงปฏิบัติการเรื่องการเข้าใจการเคลื่อนไหวของผู้อื่นผ่านการถ่ายภาพนิ่ง (Body Contact) ในครั้งแรกได้เพิ่มระดับความท้าทายด้วยการให้ผู้เข้าร่วมทดลองในรูปแบบ 5 คน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้กับกลุ่มคนที่มากขึ้น ซึ่งผลจากการสังเกตพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเข้าใจในการสื่อสาร Body Contact เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นให้ผู้เข้าร่วมออกแบบการเคลื่อนไหวของการสื่อสารผ่านการถ่ายภาพนิ่ง (Body Contact) ประกอบเพลง 1 ช่วง ซึ่งหลังจากแจ้งโจทย์ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแสดงข้อคิดที่สะท้อนถึงความสนใจและความสนใจในการเตรียมตัวในการเตรียมตัวอย่างมาก			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจริย ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
7	เราคือทีม ทีมคือเรา We are team	ทักษะการทำงาน เป็นทีม	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเดินกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อ เพิ่มความสนิทสนมและสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้พื้นฐานการเคลื่อนไหว ร่างกายเบื้องต้นทำความเข้าใจร่างกายตัวเอง เรียนรู้การถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น ฝึกการเคลื่อนไหว ร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ฝึกกระบวนการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	1. กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงาน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคัลลายกล้ามเนื้อ 5. ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อซักถามและทำแบบประเมิน ทักษะการทำงานเป็นทีม	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		หลังจากที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้นำเสนอผลงานที่ร่วมกันออกแบบ ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงความตั้งใจและความพยายามอย่างชัดเจน แม้มผลงาน อาจยังไม่สมบูรณ์แต่ก็สะท้อนถึงความเข้าใจที่ผู้เข้าร่วมได้ถ่ายทอดผ่านการออกแบบนั้น ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมทำแบบประเมิน ทักษะ การทำงานเป็นทีม ซึ่งผลคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นบ่งชี้ว่ากิจกรรมที่ผ่านมาได้ช่วยสร้างความเข้าใจและพัฒนาทักษะดังกล่าวให้กับผู้เข้าร่วมได้ อย่างน่าพอใจ			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยาบรรณ	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
8	ขยับโยกย้าย Learn to hip hop dance.	ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐานทำความเข้าใจร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัด ระเบียบร่างกายของตนเองฝึกการเคลื่อนไหว ร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1.กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องของการเต้นฮิป ฮอปพื้นฐาน (Basic Hip-hop) การแยกสัดส่วน และ การจัดระเบียบร่างกาย 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		ในกิจกรรมครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องการเต้นฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hip-hop) ซึ่งเป็นรูปแบบการเต้นที่คุ้นตาและได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เกิดความสนุกสนานระหว่างการทำกิจกรรม แม้ว่าในการเรียนรู้ครั้งแรกผู้เข้าร่วมจะยังไม่ชำนาญนัก แต่ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างต่อเนื่องในการฝึกแยกส่วนของร่างกายและการจัดระเบียบท่าทางการเต้น			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมคุณ ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
9	ลองขยับสแต๊ป Try to hiphop dance	ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐานทำความเข้าใจร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัด ระเบียบร่างกายของตนเองฝึกการเคลื่อนไหว ร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1.กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติในเรื่องของการเต้นพื้นฐาน (Basic Hiphop) การแยกสัดส่วน และการจัดระเบียบ ร่างกาย ในรูปแบบ Choreography Basic Hiphop 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		ในการเรียนรู้เชิงปฏิบัติเรื่องการเต้นฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hip-hop) ในรูปแบบ Choreography Basic Hip-hop ผู้เข้าร่วมกิจกรรม แสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างต่อเนื่องในการฝึกแยกส่วนของร่างกายและการจัดระเบียบท่าทางการสังเกตกิจกรรมพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้นอย่างชัดเจน มีการขอความช่วยเหลือและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระหว่าง การ ต่อท่าและฝึกฝน ซึ่งสะท้อนถึงความร่วมมือร่วมใจ และการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยาบรรณ	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
10	เรียนรู้รูปแบบต้น Learn to activity movement.	ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเดินกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานทำความเข้าใจร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเองฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเคลื่อนไหวก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติในเรื่องของการเดินพื้นฐาน Basic Activity Movement 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคลายกล้ามเนื้อ 5. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจับกลุ่มออกแบบการเคลื่อนไหวชีวิตประจำวันประกอบ 1 ชุด	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและข้อสังเกตที่ค้นพบ		ในกิจกรรมครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเดิน โดยนำท่าทางการเคลื่อนไหวที่อยู่ในกิจวัตรประจำวันมาออกแบบเป็น Choreography Basic Activity Movement และให้ทดลองปฏิบัติ จากการสังเกตพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีพัฒนาการด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน รวมถึงมีทักษะการเดินที่ดีขึ้นด้วย ส่งผลให้การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการในกิจกรรมนี้ใช้เวลาในการทำความเข้าใจและเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยา ลักษณะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
11	แค่ขยับก็เคลื่อนไหว This is activity movement.	ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเดินกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐานทำความเข้าใจร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัด ระเบียบร่างกายของตนเองฝึกการเคลื่อนไหว ร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการ ทำงาน 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	1. กิจกรรมเชิดหุ่นก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงาน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำดล่ายกลัมนั้ 5. สรุป ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อซักถามและทำแบบ ประเมินทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		หลังจากที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้นำเสนอผลงานที่ร่วมกันออกแบบ ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงความสามารถในการเรียบเรียง การจัดการวางแผนการ ออกแบบ และการจัดระเบียบร่างกายได้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและให้การช่วยเหลือในการ ทำงานร่วมกันเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด พร้อมทั้งมีพัฒนาการด้านทักษะการเต้นที่ดีขึ้นด้วย ในการนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำแบบ ประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม ซึ่งจากผลคะแนนเฉลี่ยที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น สะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมที่ผ่านมามีได้ช่วยสร้างความเข้าใจและ พัฒนาทักษะดังกล่าวให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างน่าพอใจ			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยาบรรณ	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
12	เจาะลึกศัพท์แวนซ์ Learn to Cover Dance.	ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเต้นตามกระแสนิยม ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปิน และการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเต้นตามกระแสนิยม ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นและการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำกลายกล้านี้	1. กิจกรรมเช็คว่าก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนของการเต้นตามกระแสนิยม ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นและการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำกลายกล้านี้	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและข้อสังเกตที่ค้นพบ		ในกิจกรรมครั้งนี้ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้เชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการเต้นตามกระแสนิยม โดยแสดงออกถึงความสนใจและความกระตือรือร้นในการเลียนแบบท่าเต้นและการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง การฝึกฝนนี้ไม่เพียงส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเต้นแต่ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม โดยเฉพาะในเรื่องของการเต้นพร้อมกันตามจังหวะโดยไม่ชนกัน ซึ่งผู้เข้าร่วมยังคงต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและชำนาญ จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่ามีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงได้ให้ผู้เข้าร่วมจับกลุ่มเพื่อเลือกเพลงเต้นที่สนใจ ซึ่งพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงสลับกลุ่มกันหลายครั้ง นับเป็นโอกาสสำคัญที่ผู้เข้าร่วมจะได้ทำความรู้จักและสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความสนใจร่วมกัน			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยา ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
13	เรียนรู้ในคัฟเวอร์แดนซ์ Learn each other by Cover Dance.	ทักษะการทำงาน เป็นทีม ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเต้นตามกระแสนิยม ในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปิน และการเคลื่อนไหวอย่างถูกต้องของศิลปิน 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการ ทำงาน 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	1. กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มช่วยแสดงที่จะ แสดงโดยผู้วิจัยให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เข้าร่วม กิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีการฝึกซ้อมและวางแผนการจัดการทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี ทำให้กระบวนการฝึกซ้อมดำเนินไปอย่างราบรื่น แม้ จะมีบางกลุ่มที่เกิดข้อขัดถกถาม ผู้วิจัยก็ได้ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีทักษะการทำงานร่วมกันที่ดี และสามารถวางแผนการดำเนินงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งถือเป็นสัญญาณถึงศักยภาพของ กิจกรรมคัฟเวอร์แดนซ์ในการพัฒนาจรรยาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมงาน ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
14	คัพเวอร์แดนซ์กับทีมเวิร์ค Learn to teamwork by Cover Dance.	ทักษะการทำงาน เป็นทีม ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเต้นตามกระแสนิยม ในเรื่องของการเลียนท่าเต้นตามศิลปินและ การเคลื่อนไหวย้ายตำแหน่งของศิลปิน 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการ ทำงาน 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	1. กิจกรรมเช็ควินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มซ้อมการแสดงที่จะ แสดงโดยผู้วิจัยให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เข้าร่วม กิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		จากการสังเกตการณ์ได้พบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนแสดงให้ถึงพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง แม้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ในบางบุคคล แต่โดยรวมแล้วการทำงานร่วมกันในกลุ่มทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับทักษะที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการเต้น หรือจดจำทักษะด้านการทำงานเป็นทีม และการวางแผนและวิธีการทำงาน ซึ่งถูกสอดแทรกอยู่ในการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการตลอดกิจกรรม ทั้งหมด			

ตาราง 5 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมงาน ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
15	พวกเราคือคัพเวอร์แดนซ์ We are Cover Dance	ทักษะการทำงาน เป็นทีม ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการ ทำงาน 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	1. กิจกรรมเบื้องต้นก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงาน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำดล่ายกลัมน่อ 6. ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อซักถามและทำแบบประเมิน	60 นาที
ผลการเข้าร่วมกิจกรรมและ ข้อสังเกตที่ค้นพบ		จากการสังเกตการณ์ภายหลังที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้นำเสนอผลงานที่ร่วมกันฝึกซ้อม ผู้วิจัยเห็นว่ากิจกรรมที่ผ่านมาได้ช่วยสร้างความเข้าใจและเสริมสร้างทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เข้าร่วมได้อย่างน่าพึงพอใจ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการเต้น หรือจริงทักษะด้านการการทำงานเป็นทีม และการวางแผนและวิธีการทำงาน ซึ่งถูกสอดแทรกอยู่ในกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการทั้งหมด โดยมีหลักฐานจากผลคะแนนเฉลี่ยแบบวัดจรรณทักษะที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง			

4.2.2 การเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัมพูเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนา และเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทำงานช่วงต้น

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดจรรยาบรรณที่ได้รับการอนุญาตจากทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มาใช้เป็นเครื่องมือในการคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัมพูเวอร์แดนซ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร วารสาร ตารา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดข้อคำถามในการประเมินให้สอดคล้องต่อการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ โดยระบุเนื้อหาและประเด็นหลักที่จะสอบถามให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ที่ประเมิน

ซึ่งผู้วิจัยได้นำ “แบบประเมินทักษะตนเอง Soft Skills Test” จัดทำโดยวิทยาลัยการศึกษาดลลิตชีวิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเรียนรู้ทักษะพัฒนาชีวิต มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสมรรถนะทักษะด้านการทำงานและการเข้าสังคมให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ซึ่งเป็นแบบทดสอบออนไลน์ ผู้วิจัยจึงทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับงานวิจัย โดยจัดทำเป็นแบบวัดจรรยาบรรณที่วัดทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) จำนวน 14 ข้อ และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) จำนวน 17 ข้อ เพื่อใช้คัดกรองกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมและประเมินจรรยาบรรณก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

- 3) นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และด้านนาฏศิลป์ตะวันตก วิเคราะห์คุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องด้านเนื้อหา รายละเอียด จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรม

ซึ่งตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิได้ข้อสรุปว่าแบบวัดจรรยาบรรณมีค่าดัชนีสอดคล้องอยู่ที่ระดับ 0.85 สรุปได้ว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าแบบวัดจรรยาบรรณสอดคล้องด้านเนื้อหา รายละเอียด จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรม

- 4) นำแบบวัดจรรยาบรรณ มาปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 5) นำแบบวัดจรรยาบรรณที่ได้ปรับปรุงและพัฒนานำไปใช้ในการทดลองต่อไป

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดจรรยาบรรณ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์วัดค่าคะแนนทักษะด้านจรรยาบรรณต่ำที่สุด-สูงที่สุดได้จำนวน 35 คน และทำการรวบรวมข้อมูล ปรากฏดังตารางนี้

ตาราง 6 ข้อมูลทั่วไป

(n=35)

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	17
หญิง	29	83
อายุ		
22 ปี	31	89
23 ปี	4	11
ชั้นปีการศึกษา		
ระดับชั้นปีที่ 4	35	100
มหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2	5.7
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	3	8.6
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	1	2.9
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2	5.7
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	13	37
มหาวิทยาลัยเกษตร	1	2.9
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ	3	8.6
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	3	8.6
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	5	14.3
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	2	5.7

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นนักศึกษาเพศชายจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17 เพศหญิง 29 คน คิดเป็นร้อยละ 83 มีอายุ 22 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 89 อายุ 23 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ตามลำดับ

ในด้านการศึกษา นักศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยกำลังศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37 มหาวิทยาลัยเกษตร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ

จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

จากการดำเนินกิจกรรมตามแผนการดำเนินชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น จำนวน 15 ครั้ง เสร็จสิ้นแล้ว นั้น สามารถนำผลการทดลองมาวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณ ก่อน ระหว่าง และหลังเข้าร่วมกิจกรรมได้ดังนี้

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณด้านทักษะการทำงานเป็นทีมรายบุคคล

ผู้เข้าร่วม	*T1	*T2	*T3	*T4	การแปลผล
1	1.79	2.43	3.21	4.07	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
2	2.00	2.29	3.00	4.36	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
3	2.00	2.43	3.00	4.00	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
4	1.93	2.43	3.14	4.14	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
5	1.86	2.43	3.29	4.07	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
6	2.00	2.29	3.29	4.07	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
7	1.86	2.29	3.21	3.93	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
8	1.93	2.43	3.36	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
9	2.00	2.43	3.21	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
10	1.93	2.21	3.07	3.71	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
11	1.86	2.29	3.14	4.14	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
12	1.93	2.43	3.43	3.86	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
13	1.93	2.36	3.29	3.71	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
14	1.79	2.43	3.36	4.14	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
15	2.00	2.36	3.36	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
16	1.79	2.57	3.57	3.79	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
17	1.64	2.14	3.57	3.86	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
18	1.86	2.57	3.71	4.14	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
19	1.86	2.36	3.57	4.07	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง
20	1.79	2.29	3.29	4.00	มีทักษะด้านจรรยาบรรณสูง

ตาราง 7 (ต่อ)

ผู้เข้าร่วม	*T1	*T2	*T3	*T4	การแปลผล
21	1.79	2.43	3.29	4.00	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
22	2.00	2.14	3.36	3.93	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
23	1.93	2.29	3.43	3.64	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
24	1.79	2.43	3.29	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
25	1.93	2.21	3.50	3.64	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
26	1.93	2.50	3.36	4.00	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
27	2.00	2.57	3.21	4.14	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
28	1.50	2.29	3.43	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
29	1.93	2.43	3.43	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
30	2.00	2.71	3.29	4.07	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
31	1.79	2.43	3.71	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
32	2.00	2.64	3.07	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
33	1.64	2.57	3.21	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
34	1.57	2.36	3.21	4.21	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
35	1.64	2.43	3.36	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
X	1.86	2.40	3.32	4.06	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
S.D.	0.40	0.52	0.67	0.72	

หมายเหตุ T1 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ,T2 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7, T3 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 และ T4 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15

จากตารางการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมรายบุคคลแสดงให้เห็นว่าผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 ผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะในแต่ละครั้ง พบว่า ในช่วงก่อนเข้าร่วมกิจกรรม (T1) ผลจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการทำงานเป็นทีมรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยในช่วง

1.57-2.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรรยาวัฏศาสตร์ด้านทักษะการทำงานเป็นทีมที่ต่ำ แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 (T4) ผลจรรยาวัฏศาสตร์ด้านทักษะการทำงานเป็นทีมมีทักษะที่เพิ่มสูงขึ้นจากค่าเฉลี่ยในช่วง 3.64-4.36 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรรยาวัฏศาสตร์ด้านทักษะการทำงานเป็นทีมสูง

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาวัฏศาสตร์ในแต่ละครั้ง พบว่า ในช่วงก่อนเข้าร่วมกิจกรรม (T1) ผลจรรยาวัฏศาสตร์ด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานมีค่าเฉลี่ยในช่วง 1.41-2.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรรยาวัฏศาสตร์ด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานที่ต่ำ แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 (T4) ผลจรรยาวัฏศาสตร์ด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน มีทักษะที่เพิ่มสูงขึ้นจากค่าเฉลี่ยในช่วง 3.47-4.47 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรรยาวัฏศาสตร์ด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานสูง

นอกจากนี้หลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 (T2) และหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 (T3) จะเห็นถึงพัฒนาการของจรรยาวัฏศาสตร์ที่เพิ่มขึ้นจากการสังเกตของผู้วิจัยดังนี้ ผู้เข้าร่วมคนที่ 2 โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00 แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.29 เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.00 และเมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.36 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมมีทักษะด้านจรรยาวัฏศาสตร์สูง

ผู้เข้าร่วมคนที่ 23 โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.93 แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.29 เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.43 และเมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.64 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมมีทักษะด้านจรรยาวัฏศาสตร์สูง

ผู้เข้าร่วมคนที่ 34 โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.57 แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.36 เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.21 และเมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.21 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมมีทักษะด้านจรรยาวัฏศาสตร์สูง

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจรรยาวัฏศาสตร์ด้านการทำงานเป็นทีมรายบุคคลของผู้เข้าร่วมทั้ง 3 คน แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ผลคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่เท่ากัน แต่เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมก็มีพัฒนาการที่อยู่ในระดับเดียวกันแต่จะต่างกันที่ค่าความห่างของค่าเฉลี่ย

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานรายบุคคล

ผู้เข้าร่วม	*T1	*T2	*T3	*T4	การแปลผล
1	1.82	2.41	3.12	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
2	2.00	2.00	3.35	4.24	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
3	1.71	2.35	3.24	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
4	2.00	2.29	3.35	3.88	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
5	1.65	2.29	3.18	4.24	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
6	1.94	2.41	3.00	4.12	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
7	1.53	2.24	3.18	4.00	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
8	1.88	2.41	3.24	4.47	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
9	1.82	2.35	3.18	4.24	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
10	1.94	2.24	3.29	4.12	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
11	1.82	2.35	3.53	4.18	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
12	1.82	2.47	3.35	4.24	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
13	1.82	2.29	3.41	3.82	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
14	1.41	2.24	3.41	4.35	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
15	1.76	2.35	3.35	4.35	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
16	1.71	2.00	3.82	3.76	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
17	1.76	2.29	3.65	4.12	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
18	1.59	2.41	3.82	4.18	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
19	1.59	2.35	3.35	4.24	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
20	1.88	2.35	3.71	4.12	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
21	1.82	2.35	3.35	4.00	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
22	1.94	2.35	3.65	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
23	1.82	2.47	3.53	4.00	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
24	1.65	2.35	3.24	3.47	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะปานกลาง
25	2.00	2.47	3.29	3.94	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
26	1.88	2.47	3.59	3.94	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
27	1.88	2.47	3.47	4.41	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
28	1.47	2.41	3.76	3.94	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
29	1.94	2.47	3.59	4.12	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
30	1.76	2.35	3.41	4.18	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง

ตาราง 8 (ต่อ)

ผู้เข้าร่วม	*T1	*T2	*T3	*T4	การแปลผล
31	1.65	2.35	3.35	4.24	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
32	1.94	2.59	3.41	4.18	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
33	1.53	2.59	3.53	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
34	1.76	2.65	4.06	4.35	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
35	1.76	2.65	3.71	4.29	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
X	1.78	2.37	3.44	4.14	มีทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะสูง
S.D.	0.46	0.54	0.67	0.72	

หมายเหตุ : T1 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานก่อนเข้าร่วมกิจกรรม , T2 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7, T3 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 และ T4 = ผลการวัดจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15

จากตารางการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานรายบุคคลแสดงให้เห็นว่าผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และผลการทำแบบทดสอบครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะในแต่ละครั้ง พบว่า ในช่วงก่อนเข้าร่วมกิจกรรม (T1) ผลจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานมีค่าเฉลี่ยในช่วง 1.41-2.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานที่ต่ำ แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 (T4) ผลจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน มีทักษะที่เพิ่มสูงขึ้นจากค่าเฉลี่ยในช่วง 3.47-4.47 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีจรรยาบรรณทักษะด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานสูง

นอกจากนี้หลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 (T2) และหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 (T3) จะเห็นถึงพัฒนาการของจรรยาบรรณทักษะที่เพิ่มขึ้นจากการสังเกตของผู้วิจัยดังนี้ ผู้เข้าร่วมคนที่ 4 โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00 แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.29 เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.35 และเมื่อหลัง

เข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.88 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมมีทักษะด้าน จรณทักษะสูง

ผู้เข้าร่วมคนที่ 14 โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.41 แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.24 เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.41 และเมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.35 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมมีทักษะด้านจรณทักษะสูง

ผู้เข้าร่วมคนที่ 24 โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.65 แต่เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.35 เมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.24 และเมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.47 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมมีทักษะด้านจรณทักษะปานกลาง

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจรณทักษะด้านการทำนุเป็นทีมรายบุคคลของผู้เข้าร่วมทั้ง 3 คน แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ผลคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่เท่ากัน แต่เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมก็มีพัฒนาการที่อยู่ในระดับเดียวกัน แต่จะต่างกันที่ค่าความห่างของค่าเฉลี่ย

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจรายบุคคล

(n=35)

ผู้เข้าร่วม	*T1			*T2		*T3		*T4		การแปลผล
	*S1	*S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	1.79	1.82	2.43	2.41	3.21	3.12	4.07	4.29	4.29	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
2	2.00	2.00	2.29	2.00	3.00	3.35	4.36	4.24	4.24	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
3	2.00	1.71	2.43	2.35	3.00	3.24	4.00	4.29	4.29	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
4	1.93	2.00	2.43	2.29	3.14	3.35	4.14	3.88	3.88	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
5	1.86	1.65	2.43	2.29	3.29	3.18	4.07	4.24	4.24	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
6	2.00	1.94	2.29	2.41	3.29	3.00	4.07	4.12	4.12	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
7	1.86	1.53	2.29	2.24	3.21	3.18	3.93	4.00	4.00	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
8	1.93	1.88	2.43	2.41	3.36	3.24	4.29	4.47	4.47	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
9	2.00	1.82	2.43	2.35	3.21	3.18	4.21	4.24	4.24	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
10	1.93	1.94	2.21	2.24	3.07	3.29	3.71	4.12	4.12	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
11	1.86	1.82	2.29	2.35	3.14	3.53	4.14	4.18	4.18	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
12	1.93	1.82	2.43	2.47	3.43	3.35	3.86	4.24	4.24	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
13	1.93	1.82	2.36	2.29	3.29	3.41	3.71	3.82	3.82	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
14	1.79	1.41	2.43	2.24	3.36	3.41	4.14	4.35	4.35	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
15	2.00	1.76	2.36	2.35	3.36	3.35	4.21	4.35	4.35	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น
16	1.79	1.71	2.57	2.00	3.57	3.82	3.79	3.76	3.76	จริงทั้งภาวะที่เพิ่มขึ้น

ตาราง 9 (ต่อ)

(n=35)

ผู้เข้าร่วม	*T1			*T2			*T3			*T4			การแปลผล
	*S1	*S2		S1	S2		S1	S2		S1	S2		
17	1.64	1.76		2.14	2.29		3.57	3.65		3.86	4.12		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
18	1.86	1.59		2.57	2.41		3.71	3.82		4.14	4.18		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
19	1.86	1.59		2.36	2.35		3.57	3.35		4.07	4.24		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
20	1.79	1.88		2.29	2.35		3.29	3.71		4.00	4.12		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
21	1.79	1.82		2.43	2.35		3.29	3.35		4.00	4.00		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
22	2.00	1.94		2.14	2.35		3.36	3.65		3.93	4.29		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
23	1.93	1.82		2.29	2.47		3.43	3.53		3.64	4.00		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
24	1.79	1.65		2.43	2.35		3.29	3.24		4.29	3.47		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
25	1.93	2.00		2.21	2.47		3.50	3.29		3.64	3.94		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
26	1.93	1.88		2.50	2.47		3.36	3.59		4.00	3.94		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
27	2.00	1.88		2.57	2.47		3.21	3.47		4.14	4.41		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
28	1.50	1.47		2.29	2.41		3.43	3.76		4.21	3.94		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
29	1.93	1.94		2.43	2.47		3.43	3.59		4.21	4.12		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
30	2.00	1.76		2.71	2.35		3.29	3.41		4.07	4.18		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
31	1.79	1.65		2.43	2.35		3.71	3.35		4.21	4.24		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
32	2.00	1.94		2.64	2.59		3.07	3.41		4.21	4.18		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น
33	1.64	1.53		2.57	2.59		3.21	3.53		4.21	4.29		Jordanทักษะที่เพิ่มขึ้น

ตาราง 9 (ต่อ)

(n=35)

ผู้เข้าร่วม	*T1			*T2			*T3			*T4			การแปลผล
	*S1	*S2		S1	S2		S1	S2		S1	S2		
34	1.57	1.76		2.36	2.65		3.21	4.06		4.21	4.35		จริงที่เพิ่มขึ้น
35	1.64	1.76		2.43	2.65		3.36	3.71		4.29	4.29		จริงที่เพิ่มขึ้น
X	1.86	1.78		2.40	2.37		3.32	3.44		4.06	4.14		จริงที่เพิ่มขึ้น
S.D.	0.40	0.46		0.52	0.54		0.67	0.67		0.72	0.72		

หมายเหตุ T1 = ผลการวัดจริงที่ทักษะด้านทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ,T2 = ผลการวัดจริงที่ทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7, T3 = ผลการวัดจริงที่ทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 11, T4 = ผลการวัดจริงที่ทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 15, S1 = ค่าเฉลี่ยจริงที่ทำงานเป็นทีม และ S2 = ค่าเฉลี่ยจริงที่ทักษะการวางแผนและวิธีการการทำงานตาราง การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับจริงที่ทักษะ

ตาราง 10 ผลเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณ

รายการ	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>sig</i>
ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีม					
ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม	35	1.86	0.19	51.52	00.0
หลังเข้าร่วมกิจกรรม	35	4.06	0.13		
ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงาน					
ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม	35	1.78	0.21	54.05	00.0
หลังเข้าร่วมกิจกรรม	35	4.14	0.16		

** $P < .05$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณในกลุ่มตัวอย่าง 35 คน พบว่า จรรยาบรรณการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ที่ 1.86 ($SD = 0.19$) และเพิ่มขึ้นเป็น 4.06 ($SD = 0.13$) หลังเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงานมีค่าเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ที่ 1.78 ($SD = 0.21$) และเพิ่มขึ้นเป็น 4.14 ($SD = 0.16$) หลังเข้าร่วมกิจกรรม ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งสองทักษะแสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บ่งชี้ว่าชุดกิจกรรมนี้สามารถเสริมสร้างจรรยาบรรณทั้งสองด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

การสรุปผลและการอภิปรายผล

การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น 2. เพื่อประเมินผลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น มีสมมติฐานงานวิจัย คือ 1. ได้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณทักษะ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น และ 2. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมดีกว่าก่อนเข้าร่วมชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สามารถพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะ ให้แก่นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้นในอนาคต ส่วนขอบเขตของงานวิจัย ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 58 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผลการคัดเลือกผู้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรรยาบรรณทักษะต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 โดยผ่านการทำแบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณ และให้ความยินยอมในการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1. แบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณทักษะ (Soft Skills) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม 2. ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ “Cover Dance For 2 Soft Skills” ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1. ดำเนินเรื่องขอหนังสือเพื่อทำการวิจัยในมนุษย์ เพื่อเป็นหนังสือรับรองว่าสามารถดำเนินการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณทักษะ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น สำหรับกลุ่มตัวอย่าง สามารถดำเนินการต่อไป 2. ศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3. ออกแบบและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ 5. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ในครั้งนี้คือ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยมาจากกลุ่มอาสาสมัคร จากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางด้านจรรยาบรรณทักษะต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 จำนวน 35 คน และ 6. รวบรวมข้อมูลและ

นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สรุปผลและอภิปรายผลวิธีการจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าสถิติพื้นฐานความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบผลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

5.1 การสรุปผล

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะ ด้านจรรยาวัตร ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้าน จรรยาวัตร (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น

การพัฒนาเครื่องมือชุดกิจกรรมนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องจรรยาวัตร การพัฒนาจรรยาวัตร ลักษณะรูปแบบ กิจกรรมการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ นาฏศิลป์ตะวันตก เพื่อนำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี มาพัฒนาสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยบูรณาการกระบวนการที่อยู่ในรูปแบบกิจกรรมการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ ร่วมกับเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์ตะวันตกและการพัฒนาจรรยาวัตรด้านทักษะการทำงานเป็นทีม และด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ผสมผสานออกมาในรูปแบบแผนชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” จำนวน 15 ครั้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพ ทักษะด้านจรรยาวัตร ให้แก่นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น โดยผู้วิจัยได้เทคนิคทางด้านนาฏศิลป์ในกระบวนการออกแบบชุด กิจกรรมของการพัฒนาแต่ละทักษะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะ ด้านจรรยาวัตรการทำงานเป็นทีม เริ่มจากการวิเคราะห์การกระบวนการที่อยู่ในรูปแบบกิจกรรม การเต้นคัพเวอร์แดนซ์ร่วมกับเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์ตะวันตกที่จะนำมาใช้บูรณาการร่วมกับการ พัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาวัตรการทำงานเป็นทีม โดยผู้วิจัยได้สร้างความรู้ความ เข้าใจด้านการเต้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จากนั้นผู้วิจัยได้นำเทคนิค ทางด้านนาฏศิลป์สากลการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) มาใช้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้ การเคลื่อนไหวและรู้จักร่างกายตัวเอง หลังจากนั้นนำเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลการสื่อสาร ผ่านการถ่ายน้ำหนัก (Body contact) มาใช้ในการพัฒนาและเสริมศักยภาพให้แก่ผู้เข้าร่วม

กิจกรรม เรียนรู้การถ่ายน้ำหนักระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยแต่ละสัปดาห์จะเพิ่มความท้าทายโดยการเพิ่มจำนวนคนเข้าไปในกิจกรรม ดังนี้ สัปดาห์แรกเรียนรู้แบบ 2 คน สัปดาห์ที่สองเรียนรู้แบบ 3 คน และสัปดาห์ที่สามเรียนรู้แบบ 5 คน จากกิจกรรมทำให้ผู้เข้าร่วมได้รับทั้งความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเต้นมากขึ้น อีกทั้งยังมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทำให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มากยิ่งขึ้น

2) การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงาน ผู้วิจัยได้นำเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลการเต้นฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hiphop) มาใช้ในกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้และทำความเข้าใจการแยกสัดส่วนและการจัดระเบียบของร่างกาย และนำเทคนิคทางด้านนาฏศิลป์สากลโดยนำท่าทางการเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Basic Activity Movement) เพื่อเรียนรู้การวางแผนในการนำท่าทางมาประกอบเป็นหนึ่งชุดการออกแบบ โดยขั้นตอนนี้จะมีทั้งให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้การวางแผนออกแบบด้วยตนเองและการเรียนรู้การวางแผนออกแบบร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ได้หนึ่งชุดการออกแบบที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งจากกิจกรรมเหล่านี้ทำให้ผู้เข้าร่วมได้รับทั้งความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเต้นฮิปฮอปพร้อมทั้งทักษะการวางแผนและการออกแบบ อีกทั้งยังแอบแฝงทักษะการทำงานกับผู้อื่นอีกด้วย

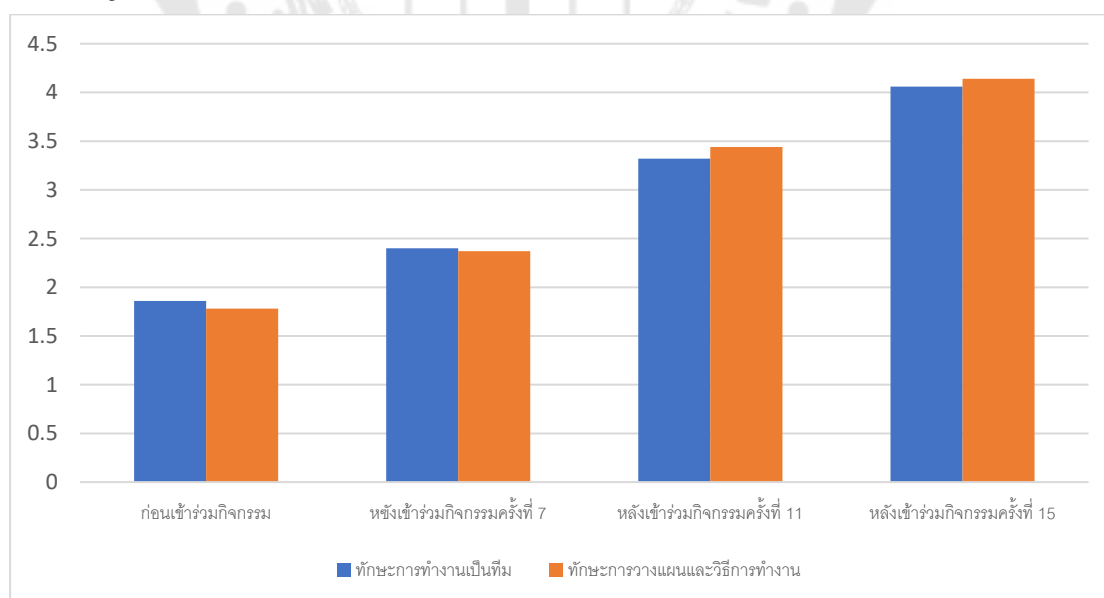
3) การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณการทำงานเป็นทีม และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ผู้วิจัยได้เริ่มออกแบบชุดกิจกรรมที่นำองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้ถ่ายทอดให้แก่ผู้เข้าร่วมและนำกระบวนการที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเต้นคัพเวอร์แดนซ์มาเป็นแนวคิดในการออกแบบ โดยเรียนรู้การเลียนแบบท่าเต้นและฝึกการเคลื่อนไหวย้ายตำแหน่งตามต้นฉบับ จากกิจกรรมนี้ผู้เข้าร่วมได้รับทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานไปพร้อมๆกัน สุดท้ายผู้เข้าร่วมจะสามารถนำทักษะและกระบวนการต่างๆที่ได้รับจากชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้อีกด้วย

จากการพัฒนาชุดกิจกรรมข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ออกแบบระยะเวลาในการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมทั้งหมดจำนวน 15 ครั้ง ซึ่งระยะเวลาในการทำกิจกรรมทั้งหมด 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง โดยดำเนินกิจกรรมทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์ ครั้งละ 60 นาที

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น

ผู้วิจัยพบว่าจากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาบรรณทักษะของผู้เข้าร่วมกิจกรรมแสดงให้เห็นว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 35 คน ผลการวัดระดับจรรยาบรรณทักษะการทำงานเป็นทีม ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณทักษะการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 1.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.19 และหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณทักษะการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 4.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.13 และผลการวัดระดับจรรยาบรรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงานเท่ากับ 1.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.21 และหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยผลการวัดระดับจรรยาบรรณทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน เท่ากับ 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.16

เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยระดับจรรยาบรรณทักษะการทำงานเป็นทีมและจรรยาบรรณการวางแผนและวิธีการทำงาน ก่อนเข้าร่วมและหลังเข้าร่วมชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 4 เปรียบเทียบผลระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม

ที่มา ผู้วิจัย

5.2 การอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมคัมพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมคัมพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น

การพัฒนาชุดกิจกรรมคัมพเวอร์แดนซ์ ชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skill” มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น โดยมีแนวคิดในการนำการเต้นคัมพเวอร์แดนซ์มาพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมในการใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย เริ่มจากการวิเคราะห์องค์ประกอบจรรยาบรรณ ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการหาวิธีพัฒนาและเสริมสร้างจรรยาบรรณให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรา ดาราศรีทอง (2560) งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบ Soft Skills ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต และธนกรณ์ ชัยธวัช (2563) งานวิจัยเรื่อง การพัฒนา Soft Skills ในการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ทั้งสองได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางสังคม (Soft Skills) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แต่มีการเน้นไปในทิศทางที่แตกต่างกันในแต่ละงานวิจัย ซึ่งงานวิจัยของ อมรา ดาราศรีทอง (2560) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของ จรรยาบรรณที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ซึ่งรวมถึงทักษะในการสื่อสาร, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, การคิดอย่างมีวิจารณญาณ, และทักษะในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ โดยได้สำรวจว่าทักษะเหล่านี้มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาและการทำงานในอนาคตของนักศึกษาอย่างไร งานวิจัยของอมรา (2560) จึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์และระบุทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นในบริบทการศึกษาปริญญาตรี และเสนอแนะวิธีการพัฒนา Soft Skills สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจ

ส่วนงานวิจัยของธนกรณ์ ชัยธวัช (2563) มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาจรรยาบรรณ โดยเฉพาะในแง่ของการเตรียมนักศึกษาให้พร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต ผ่านการฝึกฝนทักษะที่มีความสำคัญในการทำงาน เช่น การทำงานร่วมกับทีม การแก้ไขปัญหา การใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งงานวิจัยนี้ไม่ได้เน้นเพียงแค่การสำรวจว่าทักษะเหล่านี้มีอยู่ในตัวนักศึกษาหรือไม่ แต่ยังมุ่งเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างทักษะเหล่านี้ผ่านการ

ฝึกอบรมและกิจกรรมต่างๆ โดยเสนอแนะให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการศึกษาให้มีการฝึกฝนทักษะจรรยาบรรณ อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคตที่มีความท้าทายและการแข่งขันสูง

ทั้งสองงานวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางสังคมที่ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มศักยภาพในการเรียน แต่ยังมีความสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเผชิญกับอุปสรรคในสังคมและอุตสาหกรรมในอนาคต

นอกจากนี้จากงานวิจัยที่กล่าวถึงโดย สุพันธ์ มาวัน และคณะ (2565) งานวิจัยเรื่อง “ทักษะที่สำคัญของบัณฑิตในอนาคต” , พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) งานวิจัยเรื่อง “ผู้บริหารกับการทำงานเป็นทีม” และ ปกรณ์ ไพรรุ่งโรจน์ (2564) งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านจรรยาบรรณ (Soft Skill) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานคร โดยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต ซึ่งเน้นย้ำถึงบทบาทของทักษะทางสังคมและทักษะด้านการสื่อสารในบริบทการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีและความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมการทำงานก่อให้เกิดความท้าทายใหม่ ๆ ทั้งในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกระบวนการทำงานร่วมกันในองค์กรทักษะที่สำคัญในอนาคต

ทักษะทางสังคมและการสื่อสารในงานวิจัยของ สุพันธ์ มาวัน และคณะ (2565) ชี้ให้เห็นถึงการเติบโตของทักษะทางสังคมในโลกการทำงานอนาคต ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในทีม โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน การฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นสิ่งที่ต้องการมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้อื่น การแก้ปัญหาความขัดแย้งในทีม และการสร้างความเชื่อมั่นระหว่างสมาชิกในทีม

ทักษะการทำงานเป็นทีมในงานวิจัยของ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) พบว่า การบริหารทีมที่มีความหลากหลายทั้งในด้านทักษะ ประสบการณ์ และมุมมองนั้นต้องอาศัยทักษะในการเชื่อมโยงความคิดเห็นและความสามารถของแต่ละบุคคลเข้าเป็นหนึ่งเดียว การสร้างความสัมพันธ์ในทีม และการใช้กระบวนการที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในยุคที่ความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีมกลายเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับความสำเร็จในการทำงาน

ทักษะการปรับตัวและการแก้ไขปัญหาในงานวิจัยของ ปกรณ์ ไพรรุ่งโรจน์ (2564) เน้นย้ำถึงความสำคัญของทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวอย่างรวดเร็วในสถานการณ์ต่าง ๆ และการใช้ทักษะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกรณีของพนักงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งต้องการทักษะการสื่อสารที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย และการทำงานร่วมกับคนหลากหลายประเภทในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายทั้งในด้านเทคโนโลยี และทัศนคติการทำงานร่วมกันในกลุ่ม

ผู้วิจัยจึงได้ทำการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ (Cover Dance) เป็นกิจกรรมที่สามารถใช้เป็นตัวอย่างเพื่ออธิบายทักษะที่สำคัญในงานวิจัยเหล่านี้ได้อย่างดี เพราะการทำกิจกรรมนี้ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันในกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ การปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ รวมถึงการสื่อสารและการประสานงานกันในขณะที่ทำกิจกรรม ทักษะที่สำคัญในกระบวนการคัพเวอร์แดนซ์ไม่ว่าจะเป็น การประสานงานและการทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร การปรับตัว และความยืดหยุ่น เป็นต้น ซึ่งทักษะเหล่านี้ การทำงานในองค์กรที่ต้องการการร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นสิ่งที่แอบแฝงอยู่ในกระบวนการของกิจกรรมการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ซึ่งมีการจัดการเวลาและความสามารถในการทำงานร่วมกันของทุกคนในทีม การทำงานร่วมกันในทีมคัพเวอร์แดนซ์ต้องอาศัยการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านของการเปลี่ยนแปลงท่าทางหรือการจัดการกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกซ้อมหรือการแสดงจริง ดังนั้นการที่สมาชิกในทีมสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ดีจะส่งผลให้การทำงานในทีมประสบความสำเร็จมากขึ้น อีกทั้งการสื่อสารในกลุ่มคัพเวอร์แดนซ์จำเป็นต้องมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ โดยสมาชิกในกลุ่มต้องสามารถสื่อสารคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะต่อกันได้อย่างรวดเร็วและมีความเข้าใจตรงกัน การแสดงความคิดเห็นในลักษณะที่ไม่ทำให้เกิดความขัดแย้งหรือปัญหา เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยจาก Journal of Dance Education (2015) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้การเต้นในรูปแบบคัพเวอร์แดนซ์เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารในกลุ่ม โดยพบว่าการฝึกคัพเวอร์แดนซ์ช่วยเสริมสร้างการทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหาภายในทีม และการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ในกลุ่ม (Bailey, 2015). นอกจากนี้ในการศึกษาของ พัชรภา (2019) จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ทดลองใช้คัพเวอร์แดนซ์ในการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันในกลุ่มของนักเรียน โดยพบว่าการฝึกคัพเวอร์แดนซ์ช่วยเสริมสร้างการประสานงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และทักษะการแก้ปัญหาภายในทีมในกระบวนการเรียนรู้ และในงานวิจัยของกรรณิกา (2020) จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2020) เน้นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางสังคมและการปรับตัวในกลุ่มนักเรียน โดยใช้กิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์เป็นเครื่องมือ

ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่างานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศได้แสดงให้เห็นว่า คัพเวอร์แดนซ์เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะที่สำคัญหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น การประสานงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และทักษะการจัดการเวลาและทักษะการแก้ปัญหาภายในทีม

จึงสรุปได้ว่าการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาวัตร ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของ ทักษะทางสังคม และ ทักษะด้านการสื่อสาร ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการทำงานในทีม และการสร้างความสำเร็จในสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ทักษะเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีความสำคัญในภาคการทำงาน แต่ยังเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนในกิจกรรมที่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน อย่างเช่น คัพเวอร์แดนซ์ ซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการทำงานและการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมได้เช่นเดียวกันไม่ต่างกับการพัฒนาโดยใช้กิจกรรมรูปแบบอื่น

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาวัตร (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น

ผู้วิจัยได้นำ “แบบประเมินทักษะตนเอง Soft Skills Test” จัดทำโดยวิทยาลัยการศึกษาดลอดชีวิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเรียนรู้ทักษะพัฒนาชีวิต เพื่อใช้เป็นเครื่องมือคัดกรองกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมและประเมินจรรยาวัตรก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับงานวิจัย ซึ่งผลการเปรียบเทียบระดับจรรยาวัตรแสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยระดับจรรยาวัตรหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวีระศักดิ์ จงไกรจักร (2563, น. 78) งานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้าง Soft skills ของนักเรียนสายอาชีพโดยกิจกรรมกลุ่ม ที่ได้มีการนำกิจกรรมกลุ่มมาเสริมสร้าง Soft skills โดยผลงานวิจัยพบว่า การเสริมสร้าง Soft skills ของนักเรียนสายอาชีพโดยกิจกรรมกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนสายอาชีพ โรงเรียนพระดาบส มี Soft skills ด้านการสื่อสาร ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อการแก้ปัญหา ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการทำงานแบบมีอาชีพเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูลก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างก่อนเข้ามามีระดับจรรยาวัตรต่ำ ที่มี T-test ผลการวัดระดับจรรยาวัตรการทำงานเป็นทีมที่อยู่ที่ 51.52 และผลการวัดระดับจรรยาวัตรการวางแผนและวิธีการทำงานอยู่ที่ 54.05 แต่ถึงอย่างนั้น

ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตจากผลระดับจรรยาวัฏกะพบว่า จากการเปรียบเทียบจากกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถาบันแห่งหนึ่งเพียงคนเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถาบันเดียวกันหลายคน จึงคาดการณ์ว่าเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนได้มีพฤติกรรมทางสังคม ที่แตกต่างกัน จึงทำให้จรรยาวัฏกะแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน และหลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมกลุ่มรูปแบบชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft skill” กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลจรรยาวัฏกะสูงขึ้นจากเดิม จึงเป็นเหตุผลสำคัญในการที่จะเร่งพัฒนาและเสริมศักยภาพจรรยาวัฏกะให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น ซึ่งการพัฒนาจรรยาวัฏกะนี้ยังสอดคล้องกับสุนันทา มาวัว และคณะ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะที่สำคัญของบัณฑิตในอนาคต พบว่าสำหรับบัณฑิตจบใหม่ที่จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างอยู่ตลอดเวลา และรวดเร็ว การพัฒนาทักษะจึงมีความสำคัญอย่างมากกับบัณฑิตจบใหม่ ที่จะต้องพัฒนาทักษะเก่าให้ดีกว่าเดิม และเพิ่มทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอจะช่วยส่งเสริมให้บัณฑิตจบใหม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและการใช้ชีวิตในการเข้าสู่การทำงาน

งานวิจัยของสุนันทา มาวัว และคณะ (2565) เรื่อง “ทักษะที่สำคัญของบัณฑิตในอนาคต” พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) เรื่อง “ผู้บริหารกับการทำงานเป็นทีม” และปกรณ์ ไพรยรุ่งโรจน์ (2564) เรื่อง “ปัจจัยด้านจริยทักษะ (Soft Skill) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มเจนเนอเรชันวายในกรุงเทพมหานคร” ล้วนเน้นย้ำถึงความสำคัญของทักษะเชิงอารมณ์และทักษะในการทำงานร่วมกันในยุคที่การเปลี่ยนแปลงของโลกการทำงานมีความรวดเร็ว และต้องการความยืดหยุ่นสูงในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ทั้งในระดับบุคคลและทีมงาน โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะที่ไม่ใช่แค่ทักษะทางเทคนิค แต่รวมถึงทักษะในการสื่อสาร, การทำงานเป็นทีม, ความสามารถในการแก้ไขปัญหา, การปรับตัว และความเข้าใจในความแตกต่างของผู้คน ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานในทุกระดับ

ซึ่งในการวิจัยของสุนันทา มาวัว และคณะ (2565) ระบุว่า บัณฑิตในอนาคตจะต้องมีทักษะที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงทักษะทางสังคมและอารมณ์เพื่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคที่ความร่วมมือระหว่างคนในทีมกลายเป็นปัจจัยที่สำคัญในการบรรลุผลลัพธ์ที่สำเร็จสูงสุด สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) ที่พูดถึงการทำงานเป็นทีมและบทบาทของผู้บริหารที่ต้องมีทักษะในการสร้างความร่วมมือและการสื่อสารภายในทีมเพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่สามารถกระตุ้นและส่งเสริมการทำงานร่วมกันได้ดีจะสามารถสร้างผลลัพธ์ที่ดีกว่า

ในส่วนด้านการพัฒนาทักษะจริยทักษะ (Soft Skill) ที่สอดคล้องงานวิจัยของปรกรณ์ โปรยรุ่งโรจน์ (2564) ได้สำรวจถึงทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานกลุ่มเจนเนอเรชั่น Y โดยเน้นการพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาพแวดล้อมที่ต้องมีความยืดหยุ่นและการสื่อสารที่ดี ในขณะเดียวกันทักษะทางจริยศาสตร์และการสื่อสารก็มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผลการทำงานในระยะยาว ซึ่งทักษะเหล่านี้ไม่เพียงแต่สำคัญในแง่ของการทำงานในองค์กร แต่ยังสอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ที่เน้นการทำงานร่วมกันเป็นทีมในลักษณะของการแสดงออก การประสานจังหวะ และการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

ทั้งนี้ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยบูรณาการกิจกรรมหลักคือการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ โดยพัฒนาออกมาในรูปแบบของกิจกรรมที่แอบแฝงการพัฒนัจรณทักษะด้านการทำงานเป็นทีมและทักษะด้านการวางแผนและวิธีการทำงาน บูรณาการร่วมกับการเต้นทางนาฏศิลป์สากล เพื่อถ่ายทอดทักษะการเต้นและจรรณทักษะอยู่ในสถานการณ์จำลอง และเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจากผลการทดลองพบว่า เครื่องมือที่ผู้วิจัยได้พัฒนามีประสิทธิภาพในระดับที่น่าพึงพอใจซึ่งสอดคล้องกับ Almeida, M. M., & Martins, M. A. (2018) ในเรื่อง "The Impact of Dance on Nonverbal Communication in Professional Life" พบว่า การฝึกฝนการเต้นช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด ซึ่งเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในงานที่ต้องมีการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง Kang, J., & Choi, Y. (2021) ในเรื่อง "The Influence of Dance on Self-Esteem and Self-Confidence" พบว่า การฝึกนาฏศิลป์และการเต้นช่วยเพิ่มความมั่นใจในตัวเอง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่มีการแสดงหรือการเต้นในที่สาธารณะ นอกจากนี้ Thompson, W. F., & Quinto, L. (2020) ในเรื่อง "Dance, Emotion, and Well-Being: A Review of Current Research" พบว่า การฝึกนาฏศิลป์ช่วยในการปรับสมดุลอารมณ์และพัฒนาความสามารถในการจัดการอารมณ์ได้ดีกว่า และช่วยให้ผู้ฝึกมีความยืดหยุ่นในการรับมือกับความเครียด

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเต้นนั้นไม่เพียงแต่เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย แต่ยังสามารถเสริมสร้างทักษะด้านอื่นๆ ทั้ง ความมั่นใจและความเชื่อมั่นในตนเอง ผลกระทบเชิงบวกต่ออารมณ์ในด้านการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเต้นนั้นสามารถช่วยในเรื่องของการพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรณทักษะได้เช่นเดียวกัน ซึ่งผลการทดลองในการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ของผู้วิจัยนั้นแสดงให้เห็นว่าสามารถใช้ได้จริง และยังสามารถช่วยให้บุคคล

เข้าใจและแสดงออกซึ่งอารมณ์ได้ดีขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีในที่ทำงาน และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่น นอกจากนี้ถ้ามีการพัฒนาทางด้านนาฏศิลป์นำไปใช้พัฒนาด้านอื่นจะแสดงให้เห็นถึงศาสตร์ทางด้านนาฏศิลป์สามารถเป็นหนึ่งในคุณูปการที่จะเป็นการช่วยเหลือที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นหรือสังคม

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้นนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อเสนอแนะของงานวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. บุคคลที่นำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรม อีกทั้งควรศึกษาความรู้ในเรื่องกระบวนการเต้นคัพเวอร์แดนซ์ และความรู้ด้านการเคลื่อนไหวพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์สากลให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อให้การปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างดำเนินไปอย่างมีลำดับและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การใช้ชุดกิจกรรม “Cover Dance for 2 Soft Skills” ควรคำนึงถึงการปรับชุดกิจกรรมให้เหมาะสมตามศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละบุคคล จากงานวิจัยของผู้วิจัยพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยถึงแม้จะรู้จักหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเต้นคัพเวอร์แดนซ์มาบ้าง แต่เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนรู้การทำความรู้จักกับร่างกายตัวเองและผู้อื่น การเรียนรู้ด้านการเคลื่อนไหวพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์สากลโดยใช้เทคนิคการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) และการถ่ายน้ำหนัก (Body contact) ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นค่อนข้างไม่มีประสบการณ์ด้านนี้ จึงอาจจะไม่ค่อยเข้าใจการหลักการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ดังนั้นหากนำชุดกิจกรรมไปใช้อาจจะต้องคำนึงถึงกระบวนการสอนในการสร้างความเข้าใจการเคลื่อนไหวให้กับผู้เข้าร่วมมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และสามารถปฏิบัติตามได้

3. การกำหนดกลุ่มประชากรตัวอย่างและการกำหนดข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้เข้าร่วม เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้กลุ่มตัวอย่างแบบอาสาสมัคร ที่เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายจากมหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มาจากคณะมหาวิทยาลัยควรที่จะทำข้อตกลงและนัดหมายในการเข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้เกิดการไม่ให้ความร่วมมือจนครบกระบวนการวิจัย ดังนั้นควรทำข้อตกลงที่แน่ชัดเพื่อให้การดำเนินวิจัยได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน ด้วยการนำศาสตร์ทางนาฏศิลป์อื่นๆ มาพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมรูปแบบใหม่ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนา ที่จำเป็นต่อการทำงานในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการเลือกใช้ชุดกิจกรรมมาเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาในลักษณะของการบูรณาการร่วมกับกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านอื่นๆ ให้กับกลุ่มตัวอย่างนอกเหนือจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการวัดระดับจรรยาวัตรทักษะของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน

3. ชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์สำหรับการพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านจรรยาวัตร (Soft Skills) สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น ผู้วิจัยมีความเห็นสามารถปรับใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นเพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพด้านการทำงานภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- Brain and Life Center. (2020). ทักษะด้านการวางแผน (*Planning*). สืบค้นจาก <https://www.brainandlifecenter.com/planning-organization-thinking/>
- Dennis A. Romig. (1996). *Breakthrough Teamwork: Out Standing Result Using Structured Teamwork*. Irwin Professional Pub.
- DEONE ACADEMY. (2566). 5 ทักษะสำหรับผู้บริหารที่ต้องการประสบความสำเร็จ. สืบค้นจาก <https://deoneacademy.com/what-skills-should-a-successful-manager-have/>
- Glass A. (2007). Understanding generational differences for competitive success. *Industrial and Commercial Training*, 39(2), 98-103.
- Go Ahead News. (2567). TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP 2025 เวทีแห่งการเรียนรู้ของเยาวชน ทุปีเริ่มแล้ว. <https://www.goaheadnews.com/2024/10/to-be-number-one-teen-dancercise.html>
- HUBBA. (2565). 5 วิธีในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น. สืบค้นจาก <https://www.hubbathailand.com/hubba-blog/5-ways-to-productive-work>
- Hunter Michelle (2013). *Students, know why soft skills are important: The importance of developing soft skills in a hard world of academia and employment can't be overstated*. Retrieved from <http://gulffnews.com/life> style/education/students-know-why-soft-skills-are-important-1.1216145
- Hurrell Scott A, Scholarios Dora, และ Thompson Paul. (2013). More than a 'humpty dumpty' term: Strengthening the conceptualization of soft skills. 2013(34), 161-182. Retrieved from <http://eid.sagepub.com/content/34/1/161>
- Jackson D. (2013). Business graduate employability: Where are we going wrong. *Higher Education Research & Development*, 32(5), 776-790.
- Jobmyway. (2565). 26 Hard Skill และ Soft Skill ที่คนสมัครงานควรมี. สืบค้นจาก https://www.jobmyway.com/article_detail/26%20Hard%20Skill%20และ%20Soft%20Skill%20ที่คนสมัครงานควรมี
- Johnson, D. W., และ Johnson, F. P. (2003). *Joining Together: Group Theory and Group Skill* (8th ed.). Allyn and Bacon.

KENTON W. (2023). *What Are Soft Skills? Definition, Importance, and Examples*.

Retrieved from <https://www.investopedia.com/terms/s/soft-skills.asp#toc-what-are-soft-skills>

Krungsri Academy. (2566). *Teamwork* อย่างไรให้มีประสิทธิภาพ. สืบค้นจาก

<https://www.krungsri.com/th/plearn-plearn/effective-result-of-perfect-teamwork>

Luecke, R. (2004). *Harvard Business Essentials: Creating teams with an edge: The complete skill set to build powerful and influential teams*.

MANAWORK. (2566). เทคนิคการ "วางแผนงาน" อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ใช้งานได้จริงในทันที.

สืบค้นจาก <https://manawork.com/blog-how-to-increase-work-efficiency>

McKinsey. (2565). ทักษะและทัศนคติ 4 ด้านใหญ่ที่ยังจำเป็นต่อการทำงานในอนาคตจาก

McKinsey. สืบค้นจาก <https://www.wearecp.com/research-defining-the-skills-citizens-will-need-in-the-future-world-of-work/>

Natchaphon B. (2566). *Gen B, Gen X, Gen Y และ Gen Z* อยู่ในกลุ่มอายุเท่าไร แต่ละเจนมี

ความแตกต่างอย่างไร. สืบค้นจาก <https://www.sanook.com/campus/1401267/>

sarapee. (2557). ศิลปะการแสดงประเภทการเต้นของตะวันตก. สืบค้นจาก https://drama-study.blogspot.com/2014/09/blog-post_89.html

Techsauce Team. (2566). *Gen-Z* กำลังขาด *Soft Skill* ในการทำงาน บริษัทใหญ่ต้องเปิดคอร์ส

สอนวิธีส่งอีเมลและการแต่งกาย. สืบค้นจาก <https://techsauce.co/news/gen-z-course-taking-email-wear-clothes-office>

ThaiHealth Academy. (2565). การแบ่งเจนเนอเรชั่น (Generation). สืบค้นจาก

<https://www.facebook.com/byThaiHealthAcademy/posts/1836648839861537>

Woodcock, M. (1989). *Team development manual: Gower Aldershot* (2.).

กาญจนาวัศมี เทพณรงค์, ฮานูณา มุสอะฮะรง, และ ดารารัตน์ ดำรงทิ. (2564). นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ชุด ระบายน้ำชาควหาภิมุข.

คมกริช บุญพรม. (2562). ตัวบ่งชี้ทักษะภาวะผู้นำด้าน SOFT SKILLS ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนชายขอบ. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร , 7(26), 178-187. สืบค้นจาก

<https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=184&FileArticle=184-ArticleTextFile-20190715102356.pdf>

- ชโลทร ชาติกิริติเวช. (2560). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะ Soft Skills เพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น(ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(1), 44-52. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/gskkuhs/article/view/100476/78136>
- ฐานข้อมูลกลางกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข. (2566). วิทยานิพนธ์. สืบค้นจาก <https://dohdatacenter.anamai.moph.go.th/index.php?r=groupdata/index&group=1&id=3>
- ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์. (2558). การสื่อสารกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์กลุ่มวัฒนธรรมย่อยของนักเต้น Cover Dance [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สืบค้นจาก https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5607030094_3450_3479.pdf
- เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล. (2552). การรับรู้คุณลักษณะของเจนเนอเรชั่นวายและแรงจูงใจในการทำงาน: มุมมองระหว่าง เจนเนอเรชั่นต่างๆ ในองค์กร. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 31(121), 1-25. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/CBSReview/article/view/3972/3450>
- เดลินิวส์ออนไลน์. (2566). ICONSIAM DANCETOPIA “Attitude” คว่ำแชมป์ทีม K-Pop Cover Dance. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/news/2341068/>
- ธนกรณ์ ชัยธวัช. (2563). การพัฒนา SOFT SKILLS ในการทำงานสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยศรีปทุม]. กรุงเทพฯ.
- ธนพร ประทักษวิริยะ. (2560). Cover dance กับการสร้างตัวตน : กรณีศึกษา กลุ่มนักเต้น Cover dance J-pop [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สืบค้นจาก https://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/15134/BA_Thanaporn_Pratakviya.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- นันทิญา ฟองมี. (2554). การศึกษาสภาพการทำงานเป็นทีมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร]. พิษณุโลก.
- ปกรณ์ โปรยรุ่งโรจน์. (2564). ปัจจัยด้านจรรยาบรรณ (SOFT SKILL) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานคร [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ajms/article/view/256422/128222>

- บัณฑิต, สืบค้นจาก <https://rsuir-library.rsu.ac.th/bitstream/123456789/1462/1/PAKORN%20PROYRUNGROJ.pdf>
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2564). ผู้บริหารกับการทำงานเป็นทีม. *Educationjournal, Faculty of Educayion, Nakhon Sawan Rajabhat University*, 4(1), 1-7. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edunsrujo/article/view/253748/170570>
- มานิตา ธีรนนตชัย. (2561). กระแสวัฒนธรรมเกาหลีด้านการเต้นที่เข้ามาสู่สังคมไทย [ปริญญา นิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, สืบค้นจาก <http://isas.arts.su.ac.th/wp-content/uploads/2561/social/05580569.pdf>
- เยาวลักษณ์ ใจวิสุทธิहरษา. (2557). รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 1.
- รุ่งรัชดา พิธรรมานวัตร. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ ของพนักงานและเจ้าหน้าที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต 13 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศิลปากร]. กรุงเทพฯ.
- ลำเทียน เผ่าอาจ. (2559). การทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเมืองตราด สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาตราด มหาวิทยาลัยนเรศวร]. พิษณุโลก.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, และ มารุต พัฒนาผล. (2562). *Soft Skills to Master*. สืบค้นจาก http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books/Soft%20skills%20to%20master_1576368409.pdf
- วิไลวรรณ ศรีมันตะสิริภัทร. (2560). พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริหารและครูที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. จันทบุรี.
- วีระศักดิ์ จงไกรจักร. (2563). การเสริมสร้าง *Soft skills* ของนักเรียนสายอาชีพโดยกิจกรรมกลุ่ม [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สืบค้นจาก <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1316/1/g601130272.pdf>
- ศิริมงคล นาฏยกุล. (2557). นาฏยศิลป์ตะวันตกปริทัศน์ : *Introduction to Western dance* (พิมพ์ครั้งที่ 1.). หก.โรงพิมพ์คลังน่านาวิทยา.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2558). คัพเวอร์แดนซ์ เต้นจังหวะสนุกได้สุขภาพดี. สืบค้นจาก <https://www.thaihealth.or.th/คัพเวอร์-แดนซ์-เต้นจังหวะ/#>

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ. สืบค้นจาก <https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/document/ocsc-2017-eb01.pdf>
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2561). โภชนาการอาหารสุขภาพ “วัยทำงาน”. สืบค้นจาก <https://ops.moe.go.th/โภชนาการอาหารสุขภาพ-วัย/>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2557a). กลุ่มอายุ (๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗). สืบค้นจาก <http://legacy.orst.go.th/?knowledges=กลุ่มอายุ-๑๓-พฤศจิกายน-๒>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2557b). จรณทักษะ (๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗). สืบค้นจาก <http://legacy.orst.go.th/?knowledges=จรณทักษะ-๒๐-มีนาคม-๒๕๕๗>
- สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ. (2560). เคล็ด (ไม่) ลับกับความสนใจในวัยทำงาน. สืบค้นจาก <https://www.si.mahidol.ac.th/th/healthdetail.asp?aid=861>
- สุนันทา มาวัน และคณะ. (2565). ทักษะที่สำคัญของบัณฑิตในอนาคต. วารสารการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2(2), 87-99. สืบค้นจาก https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jclmd_psr/article/download/259553/175588
- สุรางค์รัตน์ วงษ์ป้อม. (2559). การเปรียบเทียบผลของการเดินโคฟเวอร์กับการเดินแอโรบิกที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นหญิง. วารสารบัณฑิตศึกษา, 13(61), 149-158. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/66545/54433>
- อนรรฆอร นูรมัธนานนท์. (2552). การแสดงศักยภาพเวิร์คแดนซ์ในฐานะพื้นที่สื่อสารของวัยรุ่น [จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพฯ.
- อมรา ดาราศรีทอง. (2560). การวิเคราะห์องค์ประกอบ *SOFT SKILLS* ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- หลักสูตรการบริหารธุรกิจบัณฑิต [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สืบค้นจาก <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1316/1/g601130272.pdf>
- อริศรา อุ่มสิน. (2560). การศึกษาการทำงานเป็นทีมของครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. จันทบุรี.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์และหนังสือราชการในงานวิจัย

AF19-03-03.1
August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนาชุดกิจกรรมคัมพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวรัชชา ชลวิทย์

หน่วยงานต้นสังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-672073

รายการเอกสารที่รับรอง :

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2567
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2567
3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 26 มกราคม 2567
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 26 มกราคม 2567
5. ประวัติผู้วิจัย	

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 20 มีนาคม 2567

วันที่หมดอายุ : 19 มีนาคม 2568

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนทสกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ชุดสังคัมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หน่วยจริยธรรมและมาตรฐานการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ชั้น 17

โทร. (02) 6495000 ต่อ 17503, 17506 โทรสาร (02) 2042590

AF20-03-03.0
May, 2023

Certificate of Ethical Committee Approval

This is to certify that:

Protocol Title: DEVELOPMENT OF A COVER DANCE ACTIVITY SET TO DEVELOP AND ENHANCE THE POTENTIAL OF SOFT SKILLS IN PREPARATION FOR ENTERING INTO THE EARLY WORK.

Principal investigator: Ms.waratchaya cholvitee

Institution: Graduate School of Srinakharinwirot University

Protocol code: SWUEC-672073

Documents approved:

1. Submission form	version no. 2 date 8 March 2024
2. Full research proposal	version no. 2 date 8 March 2024
3. Participant information sheet and consent form	version no. 1 date 26 January 2024
4. Questionnaire/data collection form	version no. 1 date 26 January 2024
5. Investigator's biography	

have been reviewed and approved by the Human Research Ethics Committee of Srinakharinwirot University based on Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research, along with laws and regulations of Thailand. Thus, the approval for conducting the study is granted.

Date of approval: 20/03/2024

Date of expiration: 19/03/2025

(Associate Professor Sittipong Wattananonsakul, Ph.D.)

Chairman, Social Science and Behavioral Science Research Sub-Committee
of Srinakharinwirot University (Panel 2)

Ethics and Research Standards Division
Innovation Building Prof. Dr. Saroch Buasri, Floor 17
Srinakharinwirot University, 10110 Thailand
Tel.: +66-26-495000, 17503 Fax: (02) 2042590

ที่ อว 8714 / 0962

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

10 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ใช้แบบประเมิน Skill 4 life ในการทำปริญญานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาดลัดชีวิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เนื่องด้วย นางสาวรัชชา ชลวิถี นิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรากร จันทนะสาโร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้นิสิตมีความประสงค์ใช้แบบประเมิน Skill 4 life ประกอบด้วย

1. แบบประเมิน Skill 4 life ด้านทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness)
2. แบบประเมิน Skill 4 life ด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตใช้แบบประเมิน Skill 4 life ดังกล่าว คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพุดมพันธุ์)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โทร 02 - 260-0123 ต่อ 110 หรือ 091-431-8668

ที่ อว ๘๓๙๓(๓๘)/๙๔๘

วิทยาลัยการศึกษาดลตชีวิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๒๓๙ ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ยินดีให้ความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างอิง หนังสือ ที่ อว ๘๗๑๔/๐๙๖๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้นาวสาวรัชชา ชลวิถิ นิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษาใช้แบบประเมิน Skill ๔ life เพื่อจัดทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งแบบประเมินประกอบไปด้วย

๑. แบบประเมิน Skill ๔ life ด้านทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness)
๒. แบบประเมิน Skill ๔ life ด้านทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working)

ในการนี้ วิทยาลัยการศึกษาดลตชีวิต ได้พิจารณาแล้ว ยินดีให้ความอนุเคราะห์และสามารถให้คำปรึกษาในการใช้งานแบบประเมินดังกล่าว ซึ่งแบบประเมินดังกล่าวไม่สามารถนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นที สุรีย์)

รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาดลตชีวิต

ปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาดลตชีวิต

วิทยาลัยการศึกษาดลตชีวิต

โทรศัพท์: ๐ ๕๓๙๔ ๓๖๙๕,

โทรศัพท์มือถือ: ๐๖ ๔๙๔๕ ๙๓๓๓

ที่ อว 8714 / 591

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ด้วย นางสาวรัชชา ชลวิธิ นิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรากร จันทะสาโร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่หลัก

ในการนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ เมทะนี ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในการทำวิจัย จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร 02 - 260-0123 ต่อ 110

หรือติดต่อ 091-431-8668 นางสาวรัชชา ชลวิธิ

ที่ อว 8714 / 591

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ด้วย นางสาวรัชยา ชลวิทย์ นิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรากร จันทะสาโร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่หลัก

ในการนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ ภิรมณ์โรจน์ ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในการทำวิจัย จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร 02 - 260-0123 ต่อ 110

หรือติดต่อ 091-431-8668 นางสาวรัชยา ชลวิทย์

ที่ อว 8714 / 591

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ด้วย นางสาวรัชยา ชลวิธิ นิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรากร จันทะสาโร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่หลัก

ในการนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาธิพพัชร อัสวเสมาชัย ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในการทำวิจัย จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพุดมพันธุ์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร 02 - 260-0123 ต่อ 110

หรือติดต่อ 091-431-8668 นางสาวรัชยา ชลวิธิ

ที่ อว 8714 / 591

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้วย นางสาววรชยา ชลวิธิ นิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรราร จันทะสาโร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่หลัก

ในการนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์ ดร.กิงกาญจน์ จงสุขไกล ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในการทำวิจัย จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร 02 - 260-0123 ต่อ 110

หรือติดต่อ 091-431-8668 นางสาววรชยา ชลวิธิ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานคณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว โทร. 1-1180

ที่ อว 8714.1 / 591

วันที่ 25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วย นางสาววรชยา ชลวิถิ นิสิตในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการจัดทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรกร จันทะสาโร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์ พิมพ์ทอง ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในการทำวิจัย จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รศ.ดร.ศรัณย์ พิมพ์ทอง สถาบันวิจัยพุทธศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.กิงกาญจน์ จงสุขไกล สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผศ.ดร.วิวัฒน์ กรมณีโรจน์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์และ
ศิลปการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
4. ผศ.ดร.สุรินทร์ เมทะนี สาขาวิชาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์การดนตรีและศิลปการแสดง
คณะอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
5. รศ.ดร.ธนนท์พัชร อัสวเสมาชัย สาขาวิชานาฏยศาสตร์และการแสดง คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ
การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

ชื่อ

คำชี้แจง แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย แบบวัดจรรยาบรรณก่อนและหลังเข้าร่วมชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมว่า มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรงโดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่เหมาะสม

โปรดใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหรือมี ความถูกต้องเพียงใด

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
		เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness)				
1	ฉันสามารถแนะนำแนวทางและให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาตนให้กับผู้อื่นได้			
ข้อเสนอแนะ				
2	ฉันเอื้ออำนวยให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้			

ข้อเสนอแนะ				
3	ฉันสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุความสำเร็จของทีม			
ข้อเสนอแนะ				
4	ฉันสามารถสร้างโอกาสในการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด			
ข้อเสนอแนะ				
5	ฉันมีความกระตือรือร้นในการประสานงานและทำงานร่วมกับทีม			
ข้อเสนอแนะ				
6	ฉันสามารถให้อำนาจในการตัดสินใจของเพื่อนร่วมทีมและยอมรับกับผลที่เกิดขึ้น			
ข้อเสนอแนะ				
7	เมื่อกำหนดเป้าหมายในการทำงานแล้ว ฉันสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นตัดสินใจแทนได้			
ข้อเสนอแนะ				

8	ฉันสามารถสร้างพื้นที่ปลอดภัยทางใจที่เอื้อต่อการ แสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย			
ข้อเสนอแนะ				
9	ฉันยอมรับมุมมองและความคิดที่มาจากคนที่มีภูมิ หลังที่แตกต่างกัน			
ข้อเสนอแนะ				
10	ฉันรู้ว่าในบริบทที่แตกต่างกันอะไรเป็นสิ่งจูงใจที่จะ ทำให้ผู้อื่นสามารถทำงานได้ดี			
ข้อเสนอแนะ				
11	ฉันสามารถโน้มน้าวให้คนอื่นทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ได้			
ข้อเสนอแนะ				
12	ฉันให้ความสำคัญกับการรับฟังข้อมูลจากทุกฝ่ายใน การเจรจา เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าของทีม			
ข้อเสนอแนะ				
13	ฉันเปิดโอกาสให้ทีมได้เปิดใจพูดคุยแก้ไขความขัดแย้ง เพื่อการขับเคลื่อน (พลวัต) ที่ดีของทีม			

ข้อเสนอแนะ				
14	ฉันสามารถยอมรับความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันว่าเป็นเรื่องปกติ			
ข้อเสนอแนะ				

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
		เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working)				
15	เมื่อฉันกำหนดเป้าหมายหลักในการทำงานแล้ว ฉันจะวางแผนและกำหนดเป้าหมายย่อยเพื่อวัดความสำเร็จระหว่างทาง			
ข้อเสนอแนะ				
16	ฉันทบทวนหาวิธีแก้ปัญหที่สมบูรณ์ที่สุดก่อนนำมาใช้			
ข้อเสนอแนะ				
17	ฉันสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาดและแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว			

ข้อเสนอแนะ				
18	ฉันตรวจสอบ ติดตามกระบวนการทำงานและปรับปรุงในทุกขั้นตอนอยู่เสมอ			
ข้อเสนอแนะ				
19	ฉันพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง			
ข้อเสนอแนะ				
20	ฉันมีความยืดหยุ่นในการทำงาน			
ข้อเสนอแนะ				
21	ฉันระบุได้ว่าขั้นตอนใดในการทำงานเป็นขั้นตอนที่สำคัญและเร่งด่วน			
ข้อเสนอแนะ				
22	ฉันสามารถกำหนดระยะเวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ			
ข้อเสนอแนะ				

23	ฉันบริหารเวลาในการทำงานตามที่กำหนดไว้ได้เป็นอย่างดี			
ข้อเสนอแนะ				
24	ฉันสามารถเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้สำเร็จได้ตามเวลาที่กำหนด			
ข้อเสนอแนะ				
25	ฉันกำกับติดตามเวลาที่ใช้ในการทำงานในแต่ละขั้นตอน			
ข้อเสนอแนะ				
26	ฉันสำรองเวลาในการทำงานไว้เสมอ			
ข้อเสนอแนะ				
27	ฉันสามารถระบุสิ่งที่จำเป็นต้องทำ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้			
ข้อเสนอแนะ				
28	ฉันสามารถจัดกลุ่มงานให้ง่ายต่อการบริหารจัดการได้			
ข้อเสนอแนะ				

29	ฉันสามารถจัดลำดับงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดได้			
ข้อเสนอแนะ				
30	ฉันสามารถมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคลในการทำงานได้			
ข้อเสนอแนะ				
31	ฉันสามารถวางแผนงานที่สำคัญในการทำงานได้อย่างเหมาะสม			
ข้อเสนอแนะ				

เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมคัพเวอร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น

ชื่อ

คำชี้แจง แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย แผนชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills” เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ในการทำงานช่วงต้น สำหรับนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมว่า มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยง ตรงโดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง ดังนี้

+1 = เห็นว่ากิจกรรมเหมาะสม

0 = ไม่เห็นว่าการกิจกรรมเหมาะสมหรือไม่

-1 = เห็นว่ากิจกรรมไม่เหมาะสม

โปรดใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหรือมี ความถูกต้องเพียงใด

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
		เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
1	คำชี้แจงการเข้าร่วมกิจกรรมสื่อความหมายชัดเจน			
ข้อเสนอแนะ				
2	มีการกำหนดโครงสร้างกิจกรรมและเวลาได้ อย่างเหมาะสม			
ข้อเสนอแนะ				
3	มีแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไป ปฏิบัติเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้จริง			

ข้อเสนอแนะ				
4	ขอบเขตเนื้อหาของกิจกรรมมีความเหมาะสม กับ เวลาที่กำหนด			
ข้อเสนอแนะ				
5	แนวคิดสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรม			
ข้อเสนอแนะ				
6	กิจกรรมมีความน่าสนใจและช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้			
ข้อเสนอแนะ				
7	จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ชัดเจนสามารถวัด พฤติกรรม ได้			
ข้อเสนอแนะ				
8	การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการ เรียนรู้			
ข้อเสนอแนะ				
9	การจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เข้าร่วม กิจกรรม			
ข้อเสนอแนะ				

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณ (Soft Skills)

คำชี้แจง

แบบทดสอบวัดจรรยาบรรณทักษะนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมคัมภีร์แดนซ์ เพื่อพัฒนาและเสริมศักยภาพทักษะด้านจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงานช่วงต้น” ของนางสาววรชยา ชลวิถี ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2566 เพื่อเป็นการศึกษาจรรยาบรรณในเรื่องของทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness) และทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working) จำนวน 31 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบวัดทักษะจรรยาบรรณ (Soft Skills)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมายและกรอกข้อมูลคำตอบเกี่ยวกับตัวท่าน

- 1) ชื่อ-นามสกุล
- 2) เพศ
- 3) อายุ
- 4) สาขาวิชา
- 5) ระดับชั้นปีการศึกษา
- 6) มหาวิทยาลัย
- 7) ID LINE
- 8) เบอร์ติดต่อ

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบวัดทักษะจรณทักษะ (Soft Skills)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับท่านมาก
จริงบ้างไม่จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับท่านปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับท่านน้อยที่สุด

ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness)						
ข้อ	คำถาม	จริง น้อย ที่สุด (1)	จริง น้อย (2)	จริง ปาน กลาง (3)	จริง มาก (4)	จริง มาก ที่สุด (5)
1	ฉันสามารถแนะนำแนวทางและให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาดนให้กับผู้อื่นได้					
2	ฉันเอื้อให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้					
3	ฉันสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุความสำเร็จของทีม					
4	ฉันสามารถสร้างโอกาสในการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด					
5	ฉันมีความกระตือรือร้นในการประสานงานและทำงานร่วมกับทีม					
6	ฉันสามารถให้อำนาจในการตัดสินใจของเพื่อนร่วมทีมและยอมรับกับผลที่เกิดขึ้น					
7	เมื่อกำหนดเป้าหมายในการทำงานแล้ว ฉันสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นตัดสินใจแทนได้					
8	ฉันสามารถสร้างพื้นที่ปลอดภัยทางใจที่เอื้อต่อการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย					
9	ฉันยอมรับมุมมองและความคิดที่มาจากคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน					

10	ฉันรู้ว่าในบริบทที่แตกต่างกันอะไรเป็น สิ่งจูงใจที่จะทำให้ผู้อื่นสามารถทำงานได้ดี					
11	ฉันสามารถโน้มน้าวให้คนอื่นทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อการทำงานร่วมกัน					
12	ฉันให้ความสำคัญกับการรับฟังข้อมูลจากทุก ฝ่ายในการเจรจา เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้า ของทีม					
13	ฉันเปิดโอกาสให้ทีมได้เปิดใจพูดคุยแก้ไข ความขัดแย้ง เพื่อการขับเคลื่อนที่ดีของทีม					
14	ฉันสามารถยอมรับความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ว่าเป็นเรื่องปกติ					
ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working)						
ข้อ	คำถาม	จริง น้อย ที่สุด (1)	จริง น้อย (2)	จริง ปาน กลาง (3)	จริง มาก (4)	จริง มาก ที่สุด (5)
15	เมื่อฉันกำหนดเป้าหมายหลักในการทำงาน แล้ว ฉันจะวางแผนและกำหนดเป้าหมาย ย่อยเพื่อวัดความสำเร็จระหว่างทาง					
16	ฉันทบทวนหาวิธีแก้ปัญหาที่สมบูรณ์ที่สุด ก่อนนำมาใช้					
17	ฉันสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาดและ แก้ไขได้อย่างรวดเร็ว					
18	ฉันตรวจสอบ ติดตามกระบวนการทำงาน และปรับปรุงในทุกขั้นตอนอยู่เสมอ					
19	ฉันพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง					
20	ฉันมีความยืดหยุ่นในการทำงาน					
21	ฉันระบุได้ว่าขั้นตอนใดในการทำงานเป็น ขั้นตอนที่สำคัญและเร่งด่วน					

22	ฉันสามารถกำหนดระยะเวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ					
23	ฉันบริหารเวลาในการทำงานตามที่กำหนดไว้ได้เป็นอย่างดี					
24	ฉันสามารถเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้สำเร็จได้ตามเวลาที่กำหนด					
25	ฉันกำกับติดตามเวลาที่ใช้ในการทำงานในแต่ละขั้นตอน					
26	ฉันสำรองเวลาในการทำงานไว้เสมอ					
27	ฉันสามารถระบุสิ่งที่จำเป็นต้องทำ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้					
28	ฉันสามารถจัดกลุ่มงานให้ง่ายต่อการบริหารจัดการได้					
29	ฉันสามารถจัดลำดับงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดได้					
30	ฉันสามารถมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคลในการทำงานได้					
31	ฉันสามารถวางแผนงานที่สำคัญในการทำงานได้อย่างเหมาะสม					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพิ่มเติม

- 1) ท่านรู้จักการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์หรือไม่
- 2) ท่านมีประสบการณ์ในการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์หรือไม่
- 3) ในความคิดของท่านคัฟเวอร์แดนซ์คืออะไร
- 4) ท่านรู้จักศิลปินใดบ้าง ที่มีผู้คนนิยมนำมาเต้นคัฟเวอร์แดนซ์
- 5) เพลงที่ท่านชื่นชอบหรือรูปแบบที่ท่านสนใจนำมาเต้นคัฟเวอร์แดนซ์
- 6) ถ้ามีการจัดกิจกรรมที่นำการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มาพัฒนาและเสริมศักยภาพให้ท่าน ท่านสนใจเข้าร่วมหรือไม่
- 7) ท่านคิดว่าการเต้นคัฟเวอร์แดนซ์มีประโยชน์หรือไม่

ภาคผนวก จ

ข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินเครื่องมือการวิจัย แบบวัดจรรยาทักษะก่อนและหลังเข้าร่วมชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills”

ผู้ทรงคุณวุฒิ	รศ.ดร.ศรัณย์ พิมพ์ทอง	ดร.กิงกาญจน์ จงสุโกศล	รศ.ดร.ธนิษฐ์พัชร อัครเสมาชัย	ผศ.ดร.สุรินทร์ เมทะนี	ผศ.ดร.วิวัฒน์ กรมณโรจน์
ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Effectiveness)					
1	ฉันสามารถแนะนำแนวทางและให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาให้กับผู้อื่นได้				
	ปรับคำให้เป็นทางการน้อยลง เช่น ให้ feedback ให้กับเพื่อนคนอื่นได้		ด้วยการใช้ภาษา “ข้อมูลย้อนกลับ” อาจเป็นภาษาที่ก่อให้เกิดความสับสนในการตอบแบบสอบถามเกิดข้อสงสัย เนื่องจากไม่คุ้นชิน		ปรับคำว่า “ข้อมูลย้อนกลับ”
2	ฉันให้อ่านง่ายให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้				
	ปรับคำ “ให้อ่านง่าย” ให้เป็นทางการน้อยลง				ปรับคำว่า “ให้อ่านง่าย”
3	ฉันสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุความสำเร็จของทีม				
4	ฉันสามารถสร้างโอกาสในการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด				
	อ่านแล้วก็ถาม ลองปรับภาษาใหม่		คำว่า “สร้างโอกาส” เป็นโอกาสในลักษณะใด อาจใช้คำในชุดกิจกรรมมาขยายความเพิ่มเติม		
5	ฉันมีความกระตือรือร้นในการประสานงานและทำงานร่วมกับทีม				

6	ฉันสามารถให้อำนาจในการตัดสินใจเพื่อร่วมทีมและยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น			
		ปรับคำ “ของ” เป็น “กับ/แก่”		
7	เมื่อกำหนดเป้าหมายในการทำงานแล้ว ฉันสามารถมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบตัดสินใจแทนได้			
		เพิ่มคำว่า “ยินดี” หน้าคำว่าผู้อื่น		
8	ฉันสามารถสร้างพื้นที่ปลอดภัยทางใจที่เอื้อต่อการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย			
				ปรับคำ “ที่เอื้อ” เป็น “ที่ส่งเสริม/สนับสนุน”
9	ฉันยอมรับมุมมองและความคิดที่มีมาจากคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน			
10	ฉันรู้วิธีในบริบทที่แตกต่างกันอะไรเป็นสิ่งที่ใจจะทำให้ผู้ร่วมงานสามารถทำงานได้ดี			
	ผู้เข้าร่วมมีความสามารถถึงขนาดนั้นเลยหรือ			
11	ฉันสามารถโน้มน้าวให้คนอื่นทำในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ได้			
	ควรเน้นที่เป้าหมายของการทำงานร่วมกัน			มุมมองเรื่องสิ่งที่มีประโยชน์แต่ละคนไม่เท่ากัน อาจต้องปรับคำใหม่
12	ฉันให้ความสำคัญกับการรับฟังข้อเสนอกทุกฝ่ายในการเจรจา เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าของทีม			

12	ฉันให้ความสำคัญกับการรับฟังข้อมูลจากทุกฝ่ายในการเจรจา เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าของทีม				
13	ฉันเปิดโอกาสให้ทีมได้เปิดใจพูดคุยแก้ไขความขัดแย้ง เพื่อการขับเคลื่อน (ผลลัพธ์) ที่ดีของทีม				
	คำว่า พลวัตร ตัดทิ้งก็ได้			ปรับคำใหม่ให้ง่ายต่อการเลือกตอบมากกว่านี้	
14	ฉันสามารถยอมรับความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันว่าเป็นเรื่องปกติ				
ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน (Planning and Ways of working)					
15	เมื่อฉันกำหนดเป้าหมายหลักในการทำงานแล้ว ฉันจะวางแผนและกำหนดเป้าหมายย่อยเพื่อวัดความสำเร็จระหว่างทาง				วิธีการทำงานของแต่ละคนมีความแตกต่างกันอาจทำให้เกิดความสับสนในข้อนี้ได้
16	ฉันพบทวนหาวิธีแก้ปัญหาที่สมบูรณ์ที่สุดก่อนนำมาใช้				
17	ฉันสามารถเรียนรู้จากสิ่งผิดพลาดและแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว				
	ไม่ตรงกับนิยาม				
18	ฉันตรวจสอบ ติดตามกระบวนการการทำงานและปรับปรุงในทบทวนอยู่เสมอ				

19	ฉันพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง			
	ไม่ตรงกับนิยาม		“สม่ำเสมอ” “ต่อเนื่อง” สำหรับผู้ตรวจเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมี ค่า 2	
20	ฉันมีความยืดหยุ่นในการทำงาน			
	ไม่ตรงกับนิยาม			ความหมายเกี่ยวกับข้อ 18 หรือไม่
21	ฉันระบุได้ว่าขั้นตอนใดในการทำงานเป็นขั้นตอนที่สำคัญและเร่งด่วน			
22	ฉันสามารถกำหนดระยะเวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ			
23	ฉันบริหารเวลาในการทำงานตามที่กำหนดไว้ได้เป็นอย่างดี			
				แตกต่างจากข้อ อย่งไร 22
24	ฉันสามารถเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้สำเร็จได้ตามเวลาที่กำหนด			
25	ฉันกำกับติดตามเวลาที่ใช้ในการทำงานในแต่ละขั้นตอน			
26	ฉันสำรองเวลาในการทำงานไว้เสมอ			
27	ฉันสามารถระบุสิ่งที่จำเป็นต้องทำ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้			

28	ฉันสามารถจัดกลุ่มงานให้ง่ายต่อการบริหารจัดการได้			
29	ฉันสามารถจัดลำดับงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดได้			
30	ฉันสามารถมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคลในการทำงานได้			
31	ฉันสามารถวางแผนงานที่สำคัญในการทำงานได้อย่างเหมาะสม			

ข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินเครื่องมือการวิจัย ชุดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills”

ผู้ทรงคุณวุฒิ	รศ.ดร.ศรัณย์ พิมพ์ทอง	ดร.กิงกาญจน์ จงสุขไกล	รศ.ดร.ธเนศพัชร อัครเสมาชัย	ผศ.ดร.สุรินทร์ เมทะนี	ผศ.ดร.วิภาส กรมณีโรจน์
1	คำชี้แจงการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความหมายชัดเจน				
2	มีการกำหนดโครงสร้างกิจกรรมและเวลาได้ อย่างเหมาะสม 15 ครั้งน่าจะเยอะเกินไป ให้ประเมินถึงความเสีย ที่มีกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมไม่ครบทุกกิจกรรมด้วย				
3	มีแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารนำไป ปฏิบัติเพื่อพัฒนาเจตคติของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้จริง การดำเนินกิจกรรม ยังไม่เห็นว่า จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะที่ต้องการได้อย่างไร เช่น การตั้งพื้นฐาน หากมีเป้าหมายว่าจะไปช่วยเสริมทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน ควรมีการระบุรายละเอียดให้ชัดเจนกว่านี้ ว่าฝึกแล้ว กลุ่มตัวอย่าง จะได้เรียนรู้อะไร โครงสร้างการฝึก จะสร้างผลลัพธ์การ				

	เรียนรู้อย่างไร การมีทฤษฎีอธิบายประกอบ ก็ยังไม่มีคำอธิบายที่เชื่อมโยงไปสู่ นิยามปฏิบัติการของทักษะนั้นๆ ปรับโครงสร้างการเขียนให้ชัดเจนขึ้น จะทำให้การพัฒนาแผนทำได้ชัดเจนขึ้น				
4	ขอบเขตเนื้อหาของกิจกรรมมีความเหมาะสม กับเวลาที่กำหนด		พบทวนการใช้คำในครั้งที่ 2 “การค้นพื้นฐาน” ไม่เท่ากับ “Contemporary”		
5	แนวคิดสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรม				
	อธิบายเพิ่มเติม เพื่อเชื่อมโยงความสอดคล้อง				
6	กิจกรรมมีความน่าสนใจและช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้				
	กิจกรรมน่าสนใจมาก แต่ต้องไม่ลืมเป้าหมายของการพัฒนาทักษะ ต้องเกิดด้วย มิเช่นนั้น จะกลายเป็นว่า กลุ่มตัวอย่างได้เพียงทักษะการเดินกลับไป	แบบวัดเป็น Self-report ที่มีโอกาสที่ผู้ตอบจะรายงานสูงต่ำกว่าความเป็นจริง ที่อาจเป็นข้อจำกัดเล็กน้อยของการเป็นฟักระดับว่าจะมีพฤติกรรมนั้นๆ ได้อย่างแท้จริง			

7	จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ชัดเจนสามารถวัด พฤติกรรมได้						
				เนื่องจากรูปแบบกิจกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน		เนื่องจากการวัดพฤติกรรม ใช้การสังเกตและจิตวิทยาเข้าด้วยกัน อาจทำให้เกิดความคาดเคลื่อนหรือวัดระดับไม่ได้	
8	การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้						
					ข้อเสนอแนะ		
					เกี่ยวกับข้อที่ 7		
9	การจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม						
	ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะก่อนหน้า						

ภาคผนวก จ

แผนการจัดกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills”

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมคุณลักษณะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
1	ยินดีที่ได้พบเธอ The first time met.	-	1.สร้างความเข้าใจและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จะเกิดในโครงการ 2.ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนิทสนมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3.ให้ความรู้เบื้องต้นกับผู้เข้าร่วมในเรื่องของการเล่น	1.ผู้วิจัยแนะนำกิจกรรมโครงการ “Cover Dance For 2 Soft Skills” 2.เริ่มกิจกรรมละลายพฤติกรรม “ตามหาป้ายชื่อ” 3.ผู้วิจัยให้ความรู้ในเรื่องของ จังหวะ (Music Rhythm) และการเตรียมร่างกายก่อนการเล่น 4.ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจับกลุ่มเพื่อเรียนรู้การอบอุ่นร่างกายและการผ่อนคลายกล้ามเนื้อก่อนและหลังการเล่น	60 นาที
2	เรียนรู้ตัวเอง Learn my body for the first time.	-	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2.ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนิทสนมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานท่าความรู้จักร่างกายตัวเอง ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายไปเข้ากับจังหวะดนตรี	1.กิจกรรมเตรียมความพร้อมกิจกรรม (Check In) 2.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 อบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องของ การเคลื่อนไหวร่างกายเบื้องต้น (Basic Movement) และ การเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) ด้วยท่าพื้นฐาน 4.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำผ่อนคลายกล้ามเนื้อก่อน	60 นาที

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริม จรรยาบรรณ ด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
3	นี่คือร่างกายฉัน Is this my body ?	-	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วม กิจกรรม 2. ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความ สนทนาระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานทำ ความรู้จักร่างกายตัวเอง ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้า กับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเคลื่อนไหวก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติในเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกายกับพื้น (Floor work) และพื้นฐานการเต้น (Basic Movement) รูปแบบ Choreography Contemporary Floor Dance 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
4	เรียนรู้ไปด้วยกัน Learn together	ทักษะการ ทำงานเป็นทีม	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วม กิจกรรม 2. ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความ สนทนาระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานทำ ความรู้จักร่างกายตัวเอง เรียนรู้การถ่วงน้ำหนักกับผู้อื่น ฝึก การเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเคลื่อนไหวก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติในเรื่องการฝึกการเข้าใจการ เคลื่อนไหวของอีกฝ่ายด้วยกายสื่อสารผ่านการถ่วงน้ำหนัก (Body contact) ด้วยการจับคู่ 2 คน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยาบรรณทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
5	เรียนรู้ไป พร้อมกัน Learn together, the three of us.	ทักษะการทำงานเป็นทีม	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเดินกับผู้เข้าร่วม กิจกรรม 2. สละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความ สนทนาระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน ท่าความรู้จำร่างกายตัวเอง เรียนรู้การถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเชิดก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องการฝึกการเข้าใจ การเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายด้วยการสื่อสารผ่านการถ่าย น้ำหนัก (Body contact) ด้วยการจับกลุ่ม 3 คน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
6	เรียนรู้ใน พวกเรา We learn together.	ทักษะการทำงานเป็นทีม	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเดินกับผู้เข้าร่วม กิจกรรม 2. สละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความ สนทนาระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน ท่าความรู้จำร่างกายตัวเอง เรียนรู้การถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. กิจกรรมเชิดก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องการฝึกการเข้าใจ การเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายด้วยการสื่อสารผ่านการถ่าย น้ำหนัก (Body contact) ด้วยการจับกลุ่ม 5 คน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำคลายกล้ามเนื้อ 5. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจับกลุ่ม 5 คน ออกแบบการ เคลื่อนไหวการสื่อสารผ่านการถ่ายน้ำหนัก (Body contact) ประกอบเพลง 1 ช่วง 6. ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อซักถาม	60 นาที

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมงาน ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
7	เราคือทีม ทีม คือเรา We are team	ทักษะการทำงาน เป็นทีม	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2.ละลายพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนิทสนม และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้พื้นฐานการเคลื่อนไหวร่างกายเบื้องต้นทำให้ ความรู้จักร่างกายตัวเอง เรียนรู้การถ่ายน้ำหนักกับผู้อื่น ฝึกการ เคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี 4.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น	1.กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงาน 4.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคลายกล้ามเนื้อ 5.ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อซักถามและทำแบบ ประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม	60 นาที
8	ชัชชัยกาย Learn to hiphop dance.	ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานทำความรู้ จักร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง ฝึกการ เคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1.กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3.ผู้วิจัยให้ความรู้ถึงปฏิบัติการในเรื่องของการเต้น ฮิปฮอปพื้นฐาน (Basic Hip-hop) การแยกสัดส่วน และการจัดระเบียบร่างกาย 4.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยา ลักษณะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
9	ลองขยับสแต็ป Try to hiphop dance	ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วม กิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานทำ ความรู้จักร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของ ตนเอง ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเพื่อคือนก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้ถึงปฏิบัติในเรื่องของการเต้นพื้นฐาน (Basic Hiphop) การแยกสัดส่วน และการจัดระเบียบ ร่างกาย ในรูปแบบ Choreography Basic Hiphop 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
10	เรียนรู้ขยับเต้น Learn to activity movement.	ทักษะการ วางแผนและ วิธีการทำงาน	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วม กิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานทำ ความรู้จักร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของ ตนเอง ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี	1. กิจกรรมเพื่อคือนก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้ถึงปฏิบัติในเรื่องของการเต้นพื้นฐาน Basic Activity Movement 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคลายกล้ามเนื้อ 5. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจับกลุ่มออกแบบการ เคลื่อนไหวชีวิตประจำวันประกอบ 1 ชุด	60 นาที

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมคุณ ทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
11	แต่ขยับก็เคลื่อนไหว This is activity movement.	ทักษะการวางแผน และวิธีการทำงาน	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานท่าความรู้จักร่างกายตัวเอง เรียนรู้การจัดระเบียบร่างกายของตนเอง ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการทำงาน 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงาน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำคลายกล้ามเนื้อ 5. สรุป ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อสังเกตและทำแบบประเมินทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน	60 นาที

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมงานทักษะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
12	เจาะลึกศัพท์เวอร์แดนซ์ Learn to Cover Dance.	ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเต้นตามกระแสนิยมในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปินและเคเลียนย้ายตำแหน่งของศิลปิน	1. กิจกรรมเช็คอินก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ความรู้เชิงปฏิบัติในเรื่องของการเต้นตามกระแสนิยม ในเรื่องของการเล่นแบบท่าเต้นและการเล่นย้ายตำแหน่งของศิลปิน 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที
13	เรียนรู้ในศัพท์เวอร์แดนซ์ Learn each other by Cover Dance.	ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการวางแผนและวิธีการทำงาน	1. สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเต้นตามกระแสนิยมในเรื่องของการเลียนแบบท่าเต้นตามศิลปินและเคเลียนย้ายตำแหน่งของศิลปิน 3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการทำงาน 4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. กิจกรรมเช็คอินก่อนร่วมกิจกรรม (Check In) 2. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 5 นำอบอุ่นร่างกาย 3. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มซ้อมการแสดงที่จะแสดงโดยผู้วิจัยให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย 4. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 6 นำคลายกล้ามเนื้อ	60 นาที

ต่อ

ครั้งที่	กิจกรรม	ส่งเสริมจรรยา ลักษณะด้าน	จุดมุ่งหมาย	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	เวลา
14	คัพเวอร์แดนซ์กับทีมเวิร์ค Learn to teamwork by Cover Dance.	ทักษะการทำงาน เป็นทีม ทักษะการวางแผน และวิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้การเต้นตามกระแสใน เรื่องของการเลียนท่าเต้นตามศิลปินและการ เคลื่อนไหวท่าเต้นของศิลปิน 3.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการทำงาน 4.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1.กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 1 นำอ่านรูปร่างกาย 3.ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มซ้อมการแสดงที่จะ แสดงโดยผู้วิจัยให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เข้าร่วม กิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย 4.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 2 นำกลายกลัมนั้น	60 นาที
15	พวงเรือด็อฟเวอร์ แดนซ์ We are Cover Dance	ทักษะการทำงาน เป็นทีม ทักษะการวางแผน และวิธีการทำงาน	1.สร้างความเข้าใจและให้ความรู้ด้านการเต้นกับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การวางแผนในการทำงาน 3.ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1.กิจกรรมเช็คอินก่อนเริ่มกิจกรรม (Check In) 2.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 3 นำอ่านรูปร่างกาย 3.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงาน 4.ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ 4 นำกลายกลัมนั้น 6.ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อซักถามและทำแบบประเมิน	60 นาที

รูปภาพการเข้าร่วมกิจกรรม “Cover Dance For 2 Soft Skills”

ประวัติผู้เขียน

